

Opgang2 XL

En kvalitativ analyse af brugerinddragelse

Opgang2 XL

A qualitative analysis of user involvement

Luise Glud Bergholt

Mette Hansen

Anslag inkl. mellemrum: 189.820

Vejleder: Kathrine Vitus

Kandidatuddannelsen i Socialt Arbejde

2019

Titelblad

Opgang2 XL

En kvalitativ analyse af brugerinddragelse

Opgang2 XL

A qualitative analysis of user involvement

Aalborg Universitet - København

Kandidatuddannelsen i Socialt Arbejde

Juni 2019

Forfattere

Luise Glud Bergholt

Studienr.: 20170876

Mette Hansen

Studienr.: 20170910

Vejleder

Kathrine Vitus

Abstract

Our thesis is based on the project Opgang2 XL, which is a project that offers clarification processes for mentally, vulnerable, young people on public support in Aarhus Municipality.

Opgang2 XL was developed to change the former practice related to promoting a lasting connection to the labor market and/or educational system.

The purpose of the thesis is to analyze how networking meetings and business practices can help develop the resources of the involved youth. In addition, it analyzes how the young people are involved as participants in Opgang2 XL. We included a user perspective and a co-creation perspective to answer the problem statement. In addition, we include theories of self-efficacy, New Public Governance, Empowerment and Arnsteins Ladder of Citizen Participation. We position ourselves within the philosophical, hermeneutic, science-theoretical direction, in which we actively use our pre-understanding to gain new knowledge about the problem.

In order to answer the problem statement, we have collected empirical data through qualitative, semi-structured interviews with four professional participants, as well as a young person who is related to the project. The four professional participants are the Senior Consultant - Jesper Pedersen, the Project Manager in Opgang2 XL - Lise Ørskov, the Consultant in Opgang2 XL - Karin Ji Tøttenborg and the Employment Manager for Aarhus Municipality - Vibeke Jensen. We also have held a focus group interview with three young people who are associated with the project.

Our thesis concludes that through the participation of the young people in the project, they are able to build up confidence in their own abilities, so they can manage their lives. This is achieved by focusing on already existing creative interests. It is also concluded that the user involvement is symbolic, because the young people do not contribute to the framework of the project. At the same time, user involvement can be analyzed from a user perspective, in which the young people express that they are the ones who set the framework for the network meetings.

Opgang2 XL focuses on long-term goals, which have elements of democratic co-creation. At the same time, there is focus on streamlining and results-oriented efforts, in which there are elements of efficient co-creation.

The thesis is concluded with a perspective that involves an article on meaningfulness in the employment effort. Here, we nuance how user involvement can be based on the individual's understanding of what is meaningful.

Indhold

Læsevejledning	1
1. Del	2
1. Indledning	2
1.1. Baggrund for problemstilling	3
1.2. Problemstilling	4
1.2.1. Problemformulering	5
2. Opgang2 og målgruppebeskrivelse	6
2.1. Opgang2, Ungdomsspor og Opgang2 XL	6
2.2. Målgruppebeskrivelse	7
3. Litteratur og litteratursøgning	8
3.1. Litteratursøgning	8
3.2. Litteratur	8
4. Begrebsafklaring	9
4.1. Samskabelse	9
4.2. Samskabelse og samarbejde	10
4.3. Forståelser af samskabelse	11
4.3.1. Effektivitets-samskabelse	11
4.3.2. Demokratisk samskabelse	11
4.4. Kerneelementer i samskabelse	12
4.5. Roller	12
4.6. Niveauer i samskabelse	13
4.7. Netværksmøder	13
2. Del	14
5. Teoriafsnit	14
5.1. Socialt arbejde - læringsteori	14
5.2. Empowerment	15
5.3. Arnsteins "deltagerstige"	15
5.4. New Public Management	16
5.5. New Public Governance	17
5.6. Self-efficacy	17

3. Del	19
6. Metode	19
6.1. Forskningsdesign	19
6.2. Videnskabsteoretiske perspektiv.....	19
6.2.1. Filosofisk hermeneutik	20
6.3. Epistemologi og ontologi	20
6.4. Forforståelse.....	21
6.5. Kritik af det videnskabsteoretiske perspektiv	22
6.6. Analysestrategi	22
6.6.1. Meningstolkning	23
6.6.2. Citatanvendelse	24
6.7. Interviews	24
6.7.1. Dataindsamling.....	24
6.7.2. Fravalg	25
6.7.3. Udvælgelse af respondenter	25
6.7.4. De professionelle aktører	26
6.7.5. De unge.....	27
6.7.6. Udfordringer ved brug af gatekeeper.....	27
6.8. Individuelle interviews.....	28
6.8.1. Afholdelse af interviewene.....	28
6.8.2. Strukturen.....	28
6.8.3. Styrker og svagheder	29
6.8.4. Databehandling af individuelle interviews	29
6.9. Fokusgruppeinterview	30
6.9.1. Afholdelse af fokusgruppeinterviewet	30
6.9.2. Strukturen.....	31
6.9.3. Styrker og svagheder	32
6.9.4. Databehandling af fokusgruppeinterview	33
6.10. Samskabelse i empirien	34
6.11. Bortfald	34
6.12. Fravalg	35
6.13. Verifikation	35
6.13.1. Validitet	36
6.13.2. Reliabilitet.....	36

6.13.3. Generaliserbarhed.....	37
6.14. Ethiske overvejelser.....	38
4. Del.....	39
Introduktion til analyse	39
Delanalyse 1.....	39
7. Udviklingen af Opgang2 XL.....	39
7.1. Målsætning/forbedring af Opgang2 XL.....	40
7.2. Inddragelse af samarbejdsparter	41
7.3. New Public Governance.....	42
7.3.1. Samarbejdsparter og brugerinddragelse.....	44
7.4. Delkonklusion	46
Delanalyse 2.....	47
8. Workshop	47
8.1. Workshop/skabende fora.....	48
8.2. Samskabelsesniveauer.....	48
8.3. Brugerinddragelse	49
8.4. Delkonklusion	52
Delanalyse 3.....	53
9. Opgang2 XLs målsætning.....	53
9.1. Læringsmål og proces.....	53
9.2. Individorientering	55
9.3. Effektivitetssamskabelse	57
9.4. Samskabelsens to forståelser	58
9.5. Delkonklusion	60
Delanalyse 4.....	61
10. Aktiviteter	61
10.1. Praktik.....	61
10.1.2. Praktik - formål	62
10.1.3. Ressourcer og udvikling.....	63
10.1.4. Udvikling eller fastholdelse?.....	64
10.1.5. Opgang2 XL som forbindende led	65
10.1.6. Velfærdsproduktion.....	66
10.2. Netværksmøder.....	68

10.2.1. Samskabende elementer i netværksmøderne	68
10.2.2. Ligeværdighed	70
10.2.3. Brugerinddragelse	71
10.3. Delkonklusion	72
10.3.1. Praktik.....	72
10.3.2. Netværksmøder.....	73
5. Del.....	74
11. Konklusion	74
12. Perspektivering.....	75
Referenceliste.....	77

Læsevejledning

Dette speciale består af fem dele. Første del er den introducerende del og indeholder grundlæggende formalia som problemstilling og problemformulering. Derudover har vi i denne del begrebsafklaringen af samskabelse, idet formålet er at give læseren en forståelse for begrebet og dets anvendelse i specialet. Første del af specialet danner grundlag for forståelsen af det videre indhold og fungerer som understøttende til det videre indhold.

I anden del redegør vi for de teorier, der anvendes i analysen. Denne del er med til at præsentere læseren for de valgte teorier og derigennem danne en forståelsesramme for analysens opbygning og indhold.

Tredje del består af vores metodegrundlag. I denne del præsenteres læseren for den filosofiske hermeneutik, og som en væsentlig del af dette videnskabsteoretiske perspektiv redegør vi herunder for vores forforståelse. Endvidere redegør vi i denne del for vores dataindsamling gennem kvalitative interviews, opbygningen der af og baggrunden for de udvalgte respondenter. Afsnittet afrundes med vores vurdering af specialets kvalitet.

Analysen er samlet i specialets fjerde del og består af fire delanalyser. Med udgangspunkt i vores empiri – kvalitative interviews – og udvalgte teorier og begreber analyserer vi, hvordan de unges ressourcer anvendes og udvikles gennem individernes deltagelse i Opgang2 XL. Dette sker ved at anvende udvalgte citater fra vores interviews og analysere dem ud fra de teorier, som er beskrevet i specialets anden del.

I den femte del afsluttes specialet med en konklusion på baggrund af problemformuleringen og analysen. Med udgangspunkt i konklusionen følger en perspektivering.

1. Del

1. Indledning

Danmark karakteriseres som en universel velfærdsstat, hvilket er et grundlæggende element for den måde, hvorpå de offentlige ydelser fordeles blandt borgerne i landet (Andersen, 1997, s. 7). Den universelle velfærdsstat er kendetegnet ved, at vi som medborgere i landet er underlagt de samme regler og dermed har adgang til de samme ydelser (Andersen, 1997, s. 9-11). Som borgere i Danmark er vi således alle i udgangspunktet berettiget til økonomisk bistand fra det offentlige, hvis vi ikke er i stand til at forsørge os selv. Dog stilles der krav til modtagelsen af den offentlige forsørgelse - dette i form af aktiv deltagelse i samfundet. Disse krav kommer til udtryk i den danske beskæftigelsespolitik (Bredgaard, Jørgensen, Madsen & Rasmussen, 2017, s. 29-30).

I Danmark eksisterer en beskæftigelsespolitik, som skal medvirke til et velfungerende arbejdsmarked (Bredgaard, Jørgensen, Madsen & Rasmussen, 2017, s. 11). Der er forskellige politiske forståelser af, hvordan opgaven skal løses, men generelt er der en konsensus om, at der skal være høj beskæftigelse og lav arbejdsløshed (Bredgaard, Jørgensen, Madsen & Rasmussen, 2017, s. 11). Såvel på kommunal- og nationalpolitisk niveau arbejdes der derfor kontinuerligt på at udvikle og udøve forskellige tiltag og løsningsforslag, der kan bistå borgerne i tilfælde af risici for marginalisering eller ekskludering fra arbejdsmarkedet (Bredgaard, Jørgensen, Madsen & Rasmussen, 2017, s. 12).

Forventningen, om at vi indgår aktivt i arbejdsmarkedet, kan udspringe fra en tanke om medborgerskab. I medborgerskabet er vi underlagt rettigheder og pligter, deltagelse både på det økonomiske (betale skat), politiske (gøre brug af vores stemmerettigheder) og det sociale område (indgå i sociale fællesskaber) (Andersen & Pors, 2014, s. 240) Men hvad gør vi, når individer risikerer ikke at leve op til medborgerskabet?

Et løsningsforslag kan være, reformen; *Flere i uddannelse og job* der kom i 2013 og havde som mål, at alle unge under 30 år skulle tage en uddannelse (Caswell & Dall, 2015, s. 262). Målgruppen for reformens tiltag blev således unge under 30 år, som ikke var i gang med eller ikke havde gennemført en uddannelse. Derudover fremhæves der med reformen tre centrale virkemidler, der skal bidrage til, at målgruppen på offentlig forsørgelse bringes i job eller uddannelse:

“Ledige uden problemer udover ledighed skal mødes med krav om aktivering, sanktioner

Ledige med problemer udover ledighed skal mødes med krav om helhedsorienteret indsats og krav om aktivering, sanktioner

Unge under 30 år skal mødes med krav om uddannelse (Caswell & Dall, 2015, s. 262)”.

For at blive endnu skarpere på hvordan reformen i praksis kan komme til udtryk, tager dette speciale udgangspunkt i unge under 30 år uden uddannelse. Endnu mere specifikt tager vi udgangspunkt i projektet, Opgang2 XL, der tilbyder afklaringsforløb for unge på offentlig forsørgelse i Aarhus Kommune (Opgang2 ¶ Ungdomsspor XL). Opgang2 XL samarbejder med psykisk sårbare unge, som har kreative evner inden for musik, skuespil eller billedkunst (Opgang2, ¶ om ungdomsspor).

I Opgang2 XL er formålet, at de unge gennem deres kunstneriske evner får kontakt til omverdenens job- og uddannelsesmuligheder. Dette sker via tre konkrete aktiviteter: et samarbejde med private virksomheder i Aarhus i form af virksomhedsbesøg, individuelle praktikforløb samt opgaveløsning for eksterne partner (Opgang2 ¶ Ungdomsspor XL).

1.1. Baggrund for problemstilling

Mette Hansen gav under sin praktikperiode hos Cabi (en selvstændig organisation under Beskæftigelsesministeriet) udtryk for, at vi ønskede at undersøge elementerne i samskabelsesbegrebet nærmere. Vi blev der fra opfordret til at tage udgangspunkt i Opgang2 XL, selvom projektet ikke er startet op som et samskabelsesprojekt og ikke er beskrevet som at være samskabende. Derfor har vi ikke fokus på at anskue Opgang2 XL som et samskabende projekt, men mere som et projekt, hvor der er grobund for at videreudvikle på allerede eksisterende praksisser.

Vi har særlig fokus på deres brugerinddragelse, og hvordan denne kan bidrage til de unges ressourcer i forhold til, at det er en beskæftigelsesfremmende indsats. Derudover har vi fokus på, hvilken målsætning Opgang2 XL har i forhold til de unge, fordi denne kan være med til at nuancere, hvilke ressourcer der forventes, at de unge tilegner sig gennem deres forløb. Samskabelse bliver derfor anvendt som et perspektiv, der kan være med til at forklare, hvordan Opgang2 XL løser deres opgave i samarbejde med andre professionelle aktører og de unge, der er tilknyttet projektet.

Vi har endvidere den forforståelse, at samskabelse oftest anvendes i det frivillige sociale arbejde, hvilket vi har erfaret ud fra resultaterne af vores litteratursøgning, hvor meget af litteraturen omhandlede samskabelse i den frivillige sektor. Ud fra dette finder vi det interessant at anvende samskabelsesbegrebet i forhold til et aktiveringstilbud, fordi vi, med udgangspunkt i Caswell (2017, s. 249) mener, at der kan være en retorik om, at rammerne for beskæftigelsesfremmende indsatser er begrænset af den gældende lovgivning for området.

Samtidig har alle de inddragede professionelle via deres interviews til dette speciale givet udtryk for, at de mener, at der er samskabende elementer i Opgang2 XL. Hvorvidt disse meninger stemmer overens med de begreber, som anvendes i samskabelse, nuanceres i analysen.

1.2. Problemstilling

Opgang2 XL er et afklaringsstilbud og dermed en beskæftigelsesfremmende indsats, der forventes at bidrage til det velfungerende arbejdsmarked. Dette sker ved at kvalificere de unge mennesker, som er tilknyttet indsatsen, til varetagelse af ordinært arbejde eller gennemførelse af uddannelsesforløb. Opgang2 XL er et udviklingsprojekt, der er udsprunget af Opgang2 Ungdomsspor - et afklaringsforløb for unge på offentlig forsørgelse. Når de unge afslutter deres forløb i Opgang2 Ungdomsspor kan afslutningen af tilbuddet være en udfordring for de unge, fordi de forventes at fastholde og udvikle personlige sejre i ukendte arenaer (Opgang2 ¶ Ungdomsspor XL). Endvidere har projektleder for Opgang2 XL, Lise Ørskov udtalt, at de unge ikke er klar til at stå på egne ben efter endt forløb i Opgang2 Ungdomsspor, og på baggrund heraf blev Opgang2 XL udviklet (Bilag 4, s. 76, 91).

Dette er en problemstilling, der er interessant at undersøge, fordi hvordan løser Opgang2 XL denne opgave?

Opgang2 XL er et forholdsvist nyt projekt, og derfor er nogle af deres arbejdsmetoder ikke nødvendigvis italesat og kan eksistere som en tavs viden. Samtidig er der ikke megen information om, hvilken strategi de anvender for at løse deres målsætning om, at de unge skal opnå en tilknytning til uddannelse og/eller arbejdsmarkedet. Formålet med dette speciale er at undersøge Opgang2 XLs indsats i lyset af begreber om samskabelse, herunder hvordan samskabelsesbegreber i øget grad kan anvendes for at nå Opgang2 XLs målsætninger.

På Opgang2 XLs hjemmeside fremgår det, at de har tre konkrete aktiviteter samt fokus på det interne fællesskab mellem de unge, men det beskrives ikke yderligere, hvordan eller med hvem de samarbejder i disse aktiviteter (Opgang2 ¶ Ungdomsspor XL). Derudover kommer det til udtryk i vores empiri, at Opgang2 XL har fokus på deres brugerinddragelse, samt at det er de unge, som skal forme deres forløb og ikke de professionelle (Bilag 3, s. 68). Opgang2 XL kan således anses som et projekt, hvor de unge aktivt skal være med til at udforme deres eget forløb. Vi stiller os nysgerrige overfor, hvordan denne opgave løses i samarbejde med de unge.

Samskabelse er et relativt nyt fænomen i Danmark - og derfor skriver Agger, Tortzen & Rosenberg (2018, s. 17), at mange kommuner og offentlige institutioner øver sig på at samskabe. Vi anser projektet Opgang2 XL i Aarhus Kommune som et projekt, hvor samskabelse kan udøves, hvis allerede eksisterende praksisser italesættes, nuanceres og udvikles på. Derudover inddrager vi andre teoretiske perspektiver for at opnå en nuancering af problemstillingen, fordi samskabelse ikke alene kan forklare, hvordan brugerinddragelsen og samarbejdet kommer til udtryk i Opgang2 XL. På baggrund af ovenstående har vi formuleret nedenstående problemformulering, som tager udgangspunkt i, hvordan Opgang2 XL kan bidrage til de unges personlige udvikling.

1.2.1. Problemformulering

Hvordan søger Opgang2 XL gennem virksomhedspraktik og netværksmøder at udvikle de unges ressourcer, og hvordan inddrages de unge som aktive aktører i projektet ud fra et brugerperspektiv og samskabelsesbegrebet?

Problemformuleringen er udarbejdet ud fra forstående forskning, som er specialets forskningsdesign (Launsø, Rieper & Olsen, 2017, s. 29). Problemformuleringen er med til at forstå vores problemstilling, fordi ved at analysere Opgang2 XLs aktiviteter og fællesskab kan dette give en nuancering af, hvilken ressourcer de unge kan opnå ved at have et forløb i Opgang2 XL. I forhold til Opgang2 XLs aktiviteter er det specifikt de unges oplevelser med praktikker, som vi analyserer for at opnå en forståelse af, hvilke ressourcer de kan opnå herigennem. Derudover analyserer vi den workshop, som Opgang2 XL afholdte inden projektet startede, og som de unge deltog i. Workshopen inddrager vi, fordi denne kan give indblik i, hvilken rolle de unge tildeles i projektet, samt hvordan de aktivt inddrages, og hvad inddragelsen kan bidrage med til de unge.

I forhold til at de unge ikke var klar til at stå på egne ben efter endt forløb i Opgang2 Ungdomsspor, analyserer vi nærmere, hvad det er, Opgang2 XL kan og bidrager med. Her tager vi udgangspunkt i fællesskabet, hvor vi inddrager og analyserer Opgang2 XLs netværksmøder. Vi analyserer, hvordan Opgang2 XLs netværksmøder kan skabe et fællesskab og herudfra analyserer vi, hvilke ressourcer de unge kan opnå ved at deltage i disse.

Vi vil besvare problemformuleringen ved hjælp af indsamlet empiri samt teorier om samskabelse, brugerinddragelse, self-efficacy samt læringsteori. Vekselvirkningen mellem empiri og teori kan

være medvirkende til, at vi gennem den forstående forskning opnår en ny forståelsesramme af problemformuleringen (Rieper, Launsø & Olsen, 2017, s. 31).

2. Opgang2 og målgruppebeskrivelse

I dette afsnit redegør vi for Opgang2, der indgår i specialet. Formålet er at give læseren en forståelse af, hvilken organisatorisk kontekst de professionelle og de unge indgår i.

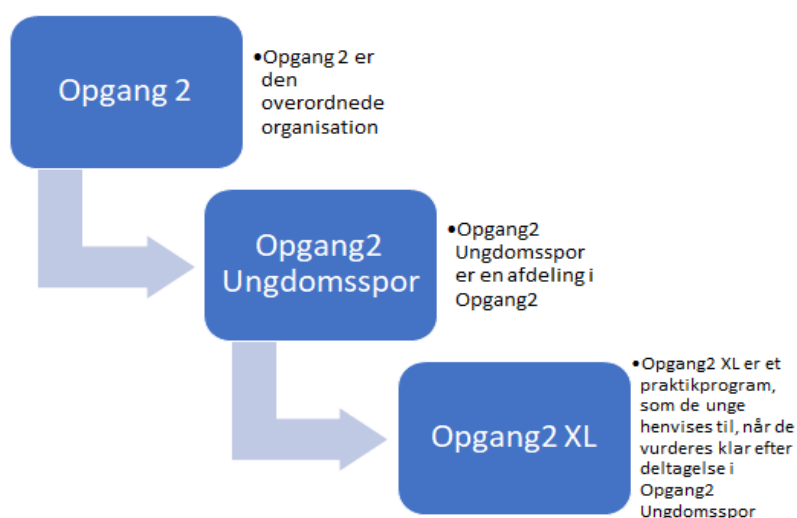
2.1. Opgang2, Ungdomsspor og Opgang2 XL

Opgang2 er en selvejende kulturinstitution beliggende i Aarhus (Opgang2, ¶ om Opgang2). Opgang2 er opdelt i tre afdelinger, hvoraf Ungdomssporet er et tilbud og et afklaringsforløb for unge i alderen 18 - 29 år, som modtager offentlig forsørgelse i form af uddannelseshjælp, kontanthjælp eller forrevalidering (Opgang2 ¶ Ungdomsspor XL). De øvrige to afdelinger beskæftiger sig med kunst i form af teater og film på professionelt niveau (Opgang2, ¶ om Opgang2).

Vi berører i dette speciale Opgang2 Ungdomsspor og Opgang2 XL, som er to forskellige enheder, men tæt forbundet. Begge er projekter, der i samarbejde med Aarhus Kommune leverer beskæftigelsesrettede indsatser herunder afklaringsforløb til psykisk sårbare unge på offentlig forsørgelse (Opgang2 ¶ om ungdomsspor; Opgang2 ¶ Ungdomsspor XL).

Via den kommunale sagsbehandler henvises de unge til Opgang2 Ungdomsspor, som er det forløb, der ligger forud for Opgang2 XL. De unges forløb består i, at de tilknyttes et kreativt værksted i Opgang2, hvor de har fokus på enten billedkunst, teater eller musik.

Nedenstående diagram visualiserer de to afdelingers organisering og forbindelse til hinanden.

Opgang2 XL er en forgrening af Opgang2 Ungdomsspor, og overgangen hertil sker på baggrund af vurdering fra projektets vejleder og den enkelte unge. Fokuset i Opgang2 XL er, at de unge skal ud af Opgang2 og indgå i praktikker ved andre kreative virksomheder. I Opgang2 XL arbejdes der dermed med at forbinde de unge og deres kunstneriske evner med omverdenens videre job- og uddannelsesmuligheder. Dette sker via et samarbejde med private virksomheder i Aarhus i form af virksomhedsbesøg, praktikforløb samt opgaveløsning for eksterne partnere (Opgang2 ¶ Ungdomsspor XL).

Det er Opgang2 XL, som dette speciale fokuserer på og ikke aktiviteterne i Opgang2 Ungdomsspor.

2.2. Målgruppebeskrivelse

Som det fremgår i beskrivelsen af Opgang2 XL, er projektets borgergruppe modtagere af offentlig forsørgelse i form af kontant-/uddannelseshjælp eller forrevalidering (Opgang2 ¶ Ungdomsspor XL).

Som modtagere af offentlig forsørgelse er de unge underlagt de regler, der udmøntes gennem Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Lov om aktiv socialpolitik, LBK, nr. 269 af 21. marts 2017, §§ 11 & 13 og Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, LBK, nr. 1342 af 21. november 2016, § 2).

Modtagere af offentlig forsørgelse kan modtage tilbud om vejledning og opkvalificering i henhold til nævnte lovs kapitel 10, og specifikt i forhold til Opgang2 XL omhandler dette § 32 stk. 3 (Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, LBK, nr. 1342 af 21. november 2016). Efter denne paragraf i Beskæftigelsesloven er formålet med tilbuddet at bistå den unge til påbegyndelse og gennemførelse af en erhvervskompetencegivende uddannelse (LBK, nr. 1342 af 21. november 2016, § 92 stk. 2, § 96 a og § 68 a stk. 6). Vejledning og opkvalificering sker således gennem de unges forløb i Opgang2 XL.

Fælles for de unge i Opgang2 XL er, at de, udover at være modtagere af offentlig forsørgelse, er psykisk sårbare med kreative evner (Cabi ¶ Cabis projekter). Den enkelte unges interesse og kreativitet indenfor teater, musik eller billedkunst er et væsentligt grundlag for at kunne deltage i et forløb hos Opgang2 Ungdomsspor og XL. Dette fordi der i projektet tages udgangspunkt i: "kunsten som drivkraft i et livsforandrende perspektiv" (Opgang2, ¶ om ungdomsspor).

3. Litteratur og litteratursøgning

3.1. Litteratursøgning

Som forarbejde til dette speciale har vi har foretaget en gennemgående litteratursøgning for at finde relevant litteratur til brug for udarbejdelse og efterfølgende besvarelse af vores problemformulering. Vi har anvendt følgende søgemaskiner: Google Scholar, Primo og AAU bib samt EbscoHost. Endvidere har vi anvendt litteratur fra tidligere semesters pensum samt søgt anbefalinger hos dette speciales vejleder. Den anbefalede litteratur fra vejleder har ligeledes været at finde blandt egen fremsøgt litteratur.

På baggrund af resultaterne ved brug af engelske søgeord fandt vi, at disse refererede til udenlandske projekter/forskning. Idet vi i dette speciale er interesseret i anvendelsen af brugerinddragelse og samskabelse i Danmark - nærmere betegnet et aktiverings- og beskæftigelsesprojekt i Aarhus indkredsede vi vores søgning yderligere. Vores litteratursøgning blev således skærpet til at fokusere på resultater af litteratur, der omhandler brugerinddragelse og samskabelse i Danmark. Dette gjorde vi ved at koncentrere søgningen til Google Scholar, Primo og AAU bib og med anvendelse af søgeord som: samskabelse, brugerinddragelse, borgerinddragelse, empowerment, samarbejde og partnerskab.

Ud fra vores litteratursøgning, gennemgang og nærlæsning af søgeresultater har vi opnået viden om og indsigt i samskabelse, forskningen heri samt teorier der kan bidrage til yderligere forståelse af samskabelsesperspektiverne, hvilket skaber fundament for udarbejdelsen af det videre speciale.

3.2. Litteratur

Dette afsnit har til formål at beskrive den eksisterende forskning, der er relevant for vores problemformulering. Afsnittet er udarbejdet med henblik på at give læseren indsigt i hvilket forskningsområde, vi befinder os i.

Agger, Tortzen og Rosenberg (2018, s. 13) skriver, at forskningen inden for samskabelse stadig er under udvikling. Ligeledes er forskningen begrænset på området, fordi denne er præget af enkeltstående casestudier (Agger, Tortzen & Rosenberg, 2018, s. 13). Begrænsningen kan være en udfordring for specialet, fordi det, som Agger, Tortzen og Rosenberg (2018, s. 13) skriver det: "(...) udgør et ret snævert og skrøbeligt empirisk vidensgrundlag at drage konklusioner ud fra". Det er især

i forhold til effekten af samskabelse på længere sigt (produktværdien), at der ikke eksisterer særlig megen forskning (Agger, Tortzen & Rosenberg, 2018, s. 13). Denne præmis er vi derfor opmærksomme på i specialet, men samtidig er vi bevidste om, at alt skal starte et sted.

Vi har valgt at analysere processen i samskabelsen i forhold til, hvordan aktørerne samskaber - hvilket er det perspektiv, som de fleste forskere har valgt at undersøge samskabelse ud fra (Agger, Tortzen & Rosenberg, 2018, s. 14). Ud over, at forskningen er begrænset på området, er der ligeledes en udfordring i, at det kan være vanskeligt at definere, hvornår det adskiller sig fra et professionelt samarbejde. Derfor tager vi udgangspunkt i to forskellige forståelser af samskabelse: effektivitets-samskabelse og demokratisk samskabelse.

For at kunne definere samskabelse og anvende teorien i forhold til Opgang2 XLs arbejde og indsatser følger nedenstående afsnit om begrebsafklaring. Gennem begrebsafklaring opnår vi en specificering af begrebets betydning og anvendelse i dette speciale.

4. Begrebsafklaring

I dette afsnit redegør vi for centrale begreber, som anvendes i specialet. Vi inddrager begreber som samskabelse, samarbejde, effektivitets- og demokratisk samskabelse. Derudover redegør vi for kerneelementerne i samskabelse, roller og niveau. Sluttelig redegør vi for netværksmøder, som relaterer sig til Opgang2 XL.

4.1. Samskabelse

Samskabelse er et relativt nyt begreb i Danmark (Tortzen, 2017, s. 6). Groft defineret kan samskabelse forklares at være, når flere aktører går sammen for at skabe social værdi. Samskabelse indeholder dog langt flere perspektiver og har såvel fokus på dialog, samt at borgeren er en aktiv partner i skabelsesprocessen.

I dette speciale tager vi udgangspunkt i de perspektiver, som indgår i de to forskningsreviews:

- Forskningsreview om samskabelse af Annika Agger og Anne Tortzen (2018).
- Hvilken værdi skaber vi med samskabelse - og hvordan kan den måles og dokumenteres? af Annika Agger, Anne Tortzen og Charlotte Rosenberg (2015).

Derudover inddrager vi perspektiver om samskabelse fra artiklen: Samskabelse som fortælling og praksis - et kritisk blik på den aktuelle samskabelsesdagsorden af Anne Tortzen (2017).

Det skal pointeres, at dette er et snævert indblik i den litteratur, der omhandler samskabelse, men på grund af specialets omfang har vi valgt ikke at inddrage flere perspektiver.

4.2. Samskabelse og samarbejde

Det kan være en udfordring af skelne mellem begreberne samarbejde og samskabelse og dermed også deres betydninger såvel adskilt som komplementære for hinanden. En forklaring kan lyde; samarbejde er en forudsætning for samskabelse, men samskabelse er ikke en forudsætning for et samarbejde. Hermed mener vi, at samarbejde er en af de afgørende elementer i samskabelse, fordi samskabelse sker og udvikles gennem partnerskaber mellem forskellige aktører, der repræsenterer hver sin funktion og rolle i samarbejdet (Agger & Tortzen, 2015, s. 8). I det sociale arbejde er vi bekendt med mange forskellige former for samarbejde blandt andet tværfagligt samarbejde (Højholdt, 2013, s. 55). Tværfagligt samarbejde anvendes som begreb til at beskrive det samarbejde, der foregår mellem professioner (Højholdt, 2013, s. 55).

Derudover er der ligeledes tværprofessionelt samarbejde, som har fokus på mere end professionsidentiteter og fagfaglighed, og hvor samarbejdspartnerne definerer sig ud fra deres fælles opgave (Højholdt, 2013, s. 56). For begge perspektiveres vedkommende er det gældende, at der er fokus på de professionelle roller og deres position i samarbejdet (Højholdt, 2013, s. 59).

Det, der adskiller samskabelse fra samarbejde, er derfor, at der i højere grad fokuseres på, at det er borgerne, der inddrages i et partnerskab, som har til hensigt at udvikle et bestemt produkt, velfærdsydelse eller andet (Agger & Tortzen, 2015, s. 8-9). Derudover er der i samskabelse fokus på, at der er en ligestilling mellem de inddragede parter - og derfor skal borgerne inddrages på lige fod med de professionelle (Agger & Tortzen, 2015, s. 8). Dette er ikke nødvendigvis tilfældet i tværprofessionelt samarbejde eller tværfagligt samarbejde, fordi der i højere grad er fokus på de professionelle frem for borgernes deltagelse i samarbejdet (Højholdt, 2013, s. 59).

Med udgangspunkt i Torfing (2018. ¶ Vi skal evaluere samskabelse) ser vi samskabelse som en emergent proces, der ikke er statisk, men opstår og nedbrydes efter relevans.

Derfor inddrager vi samskabelse som begreb i specialet frem for tværfagligt samarbejde og tværprofessionelt samarbejde, fordi samskabelse kan være med til at beskrive, hvordan de unge i Opgang2 XL inddrages i projektet.

Det kan diskuteres, hvorvidt samskabelse er et nyt fænomen eller om det blot er "gammel vin på nye flasker", fordi det ikke nødvendigvis er revolutionerende, at borgerne inddrages i deres egen sag

(Agger & Tortzen, 2015, s. 5). Vi mener, at der i de to forskningsreviews: Hvilken værdi skaber vi med samskabelse - og hvordan kan den måles og dokumenteres samt Forskningsreview om samskabelse, er relevante nuanceringer i forhold til samarbejdet med borgere. Samskabelsesbegrebet kan medvirke til at sætte ord på nogle af de praksisser, som allerede eksisterer, men som ikke nødvendigvis er italesat, hvilket vi vurderer som positivt for såvel de professionelle og brugerne på det sociale område. Det positive aspekt er; når tavs viden og ikke-definerede praksisser kan opnå en ny erkendelse ved at analysere dem ud fra samskabelsesbegrebet. Dette kan være med til at styrke brugerinddragelsen og samtidig få defineret og/eller konceptualiseret indsatsen. Derudover kan samskabelsesbegrebet være med til at nuancere en forståelse af, at det ikke kun er professionelle, som besidder en vigtig viden i udviklingen af det sociale arbejde.

For at konkretisere nærmere hvad samskabelse er, følger en beskrivelse af, hvordan samskabelse kan forstås ud fra beskrivelser af fænomenets kerneelementer.

4.3. Forståelser af samskabelse

Agger og Tortzen (2015, s. 14) angiver i "Forskningsreview om samskabelse" to forståelser af samskabelse: effektivitetssamskabelse og demokratisk samskabelse. Vi tager i specialet udgangspunkt i disse to forståelser.

4.3.1. Effektivitets-samskabelse

Effektivitets-samskabelse tager udgangspunkt i, at samskabelsen har til formål at: "kvalitetssikre, effektivisere og målrette den offentlige service (Agger & Tortzen, 2015, s. 13)". Ud fra dette perspektiv er samskabelse et redskab til at bearbejde ressourceknaphed i det offentlige (Tortzen, 2017, s. 9).

4.3.2. Demokratisk samskabelse

Demokratisk samskabelse tager udgangspunkt i, at samskabelsen har til formål at prioritere, planlægge eller producere velfærd (Agger & Tortzen, 2015, s. 14). Demokratisk samskabelse har fokus på, at borgeren er aktive medskabere, således der er fokus på: øget livskvalitet, nye relationer og empowerment af svage grupper (Agger & Tortzen, 2015, s. 14).

Jo & Nabatchi anvender empowerment i samskabelse som en betegnelse for en proces, der både rummer en forståelse af, at borgerne bliver mægtiggjort samt et resultat af øget kontrol og indflydelse,

som medfører større deltagelse blandt borgerne (Agger, Tortzen & Rosenberg, 2018, s. 16). Derudover antager de, at empowerment i samskabelse på gruppe- eller samfundsniveau genererer værdi på grund af ringe-i-vandet-effekten (Agger, Tortzen & Rosenberg, 2018, s. 16). Denne forståelse anvendes i analysen, men ud fra et individuelt perspektiv, hvor empowerment af den enkelte skaber ringe-i-vandet-effekt i forhold til at mestre forskellige udfordringer.

4.4. Kerneelementer i samskabelse

I analysen tager vi udgangspunkt i tre kerneelementer, som er en del af samskabelse:

- Aktiv involvering af borgere baseret på partnerskab og fælles ansvar mellem det offentlige og borgere
- Alle parter bidrager med ressourcer, især i form af viden
- En antagelse om, at "almindelige borgere" har værdifuld viden, som kan bidrage til at udvikle kvaliteten af de offentlige services (Agger & Tortzen, 2015, s. 8).

Disse tre kerneelementer inddrages aktivt - både i databehandlingen, men også i analysen. De er med til at definere, hvorvidt der er tale om samskabende elementer i Opgang2 XL, og derudover kan de bidrage til en nuancering og ny forståelse af praksis.

4.5. Roller

I samskabelsesprocessen har aktørerne forskellige roller. Disse roller anvendes i specialet til at analysere, hvilke roller de professionelle samt de unge har i Opgang2 XL.

De tre roller beskrives som:

Co-initiator: initiativtager til samarbejdet og med til at sætte rammerne,

Co-designer: med til at udforme den offentlige ydelse/politik, det handler om.

Co-implemator: indgår i implementeringen af en løsning/ydelse, som det offentlige har designet (Agger & Tortzen, 2015, s. 16).

Rollerne inddrages i analysen til at forstå, hvilken rolle de unge tildeles i Opgang2 XL. Derudover inddrages de i analysen af, hvad rollerne kan bidrage med i forhold til udviklingen af de unges ressourcer. Rollerne er ligeledes med til at forklare, hvordan de unge inddrages, og derudover hvordan brugerinddragelsen kan italesættes på en anden måde.

4.6. Niveauer i samskabelse

Vi anvender tre teoretiske niveauer i analysen, der kan beskrive, hvilken type af samskabelse, der finder sted i Opgang2 XL. Vi inddrager disse niveauer, således vi kan nuancere på hvilket niveau, der kan samskabes i Opgang2 XL.

Opgang2 XL inviterede til en workshop forud for etableringen af indsatsen. Til denne workshop var relevante professionelle samarbejdspartnere og unge, som var tilknyttet Opgang2, eller som havde haft et forløb hos Opgang2, inviteret. Vi inddrager disse niveauer i forhold til at forklare og forstå denne workshop.

Agger & Tortzen (2015, s. 15) beskriver de tre niveauer således:

1. Co-governance: hvor borgere/civilsamfundet deltager i policyformulering, planlægning og prioritering af offentlig service,
2. Co-management: hvor civilsamfundet producerer offentlige ydelser i samarbejde med kommunen,
3. Co-production: Hvor den enkelte borger er medskaber af sin egen offentlige service.

4.7. Netværksmøder

Netværksmøderne inddrages i analysen med henblik på at analysere, hvordan de unge inddrages i deres eget forløb. I netværksmøder deltager de unge tilknyttet Opgang2 XL, tidligere deltagere i Opgang2 XL, projektleder, Lise Ørskov og vejleder, Karin Ji Tøttenborg. Møderne afholdes med det formål, at de unge deler deres oplevelser med hinanden og fortæller, hvad der aktuelt sker i deres liv. Derudover kan de give hinanden sparring og dele deres tidligere erfaringer (Bilag 3, s. 51). Samtidig anser vi netværksmøderne som en brobygning mellem Opgang2 XL og omverdenen, heri uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet, fordi deltagerne både er nuværende og tidligere deltagere fra projektet.

2. Del

5. Teoriafsnit

I dette afsnit redegør vi for de teorier, som anvendes i specialet. Der indgår teorier om socialt arbejde - læringsteori, empowerment, Arnsteins "deltagerstige", new public management, new public governance og self-efficacy.

Afsnittet har til formål at skabe et overblik over de beskrevne teorier og et grundlag for forståelsen af anvendelsen heraf i analysedelen.

5.1. Socialt arbejde - læringsteori

I specialet tager vi udgangspunkt i projektet Opgang2 XL, der er leverandør af et aktiverings- og afklaringsstilbud for psykisk sårbare unge på offentlig forsørgelse. De professionelle aktører, der er involveret i projektet Opgang2 XL, udøver socialt arbejde, og derfor vurderer vi, det er relevant at komme med en teoretisk definition på, hvad socialt arbejde er.

Socialt arbejde er et komplekst felt, og vi vælger at tage udgangspunkt i definitionen fra 2014 fra The International Federation and Social Workers IFSW og the International Association of Schools og Social Work IASSW, som er:

Socialt arbejde er en praksisbaseret profession og en akademisk disciplin, der fremmer social forandring og udvikling, social samhørighed og empowerment og frigørelse af mennesker. Principper om social retfærdighed, menneskerettigheder, kollektivt ansvar og respekt for forskelligheder er centrale for socialt arbejde. Understøttet af teorier om socialt arbejde, samfundsvidenskab, humanistiske fag og oprindelige folks viden inddrager socialt arbejde mennesker og strukturer for at adressere livsudfordringer og opnå øget trivsel. (Skytte, 2017, s. 32)

Udover denne definition på socialt arbejde inddrager vi læringsteori, som er en model i socialt arbejde. Kendetegnende for denne teori er et udgangspunkt i adfærd og herunder, hvordan adfærd såvel kan læres som omlæres (Hutchinson & Oltegal, 2006, s. 139 og 141). Relationen mellem den professionelle og "klienten" er endvidere præget af et samarbejde med fokus på, at løse de problemer som "klienten" er udfordret af (Hutchinson & Oltegal, 2006, s. 140).

Adfærdsændringen og dermed problemløsningen kan i læringsteorien ske ud fra to tilgange; den behavioristiske og den kognitive (Hutchinson & Oltegal, 2006, s. 144).

I den behavioristiske tilgang handler det om, hvordan adfærd kan forstærkes eller reduceres. Adfærd, som forstærkes via ros eller andet, der udtrykker værdsættelse, kaldes positiv forstærkning. Adfærd kan også forstærkes ved at fjerne det, der har været oplevet som negativt, hvorved det kaldes negativ forstærkning (Hutchinson & Oltedal, 2006. s. 146-147). I den kognitive læringsteori er udgangspunktet, at adfærd kan ændres ved at ændre tænkemåde (Hutchinson & Oltedal, 2006. s. 149). Albert Banduras begreb om self-efficacy (selvtilstrækkelighed) som beskrives senere i teoriafsnittet har sit fæste i den kognitive læringsteori (Hutchinson & Oltedal, 2006. s. 156).

Ud fra læringsteorien har det sociale arbejde som mål at lære klienten nye sociale færdigheder (Hutchinson & Oltedal, 2006. s. 162). Derfor anvender vi teorien til at analysere interaktionen mellem såvel de professionelle og de unge samt de unge imellem. Således analyserer vi de roller, som udspiller sig blandt de forskellige aktører i projektet Opgang2 XL samt funktionen deri. Læringsteorien er ligeledes anvendelig i analysen af, hvordan de unges ressourcer kan udvikles via deltagelsen i Opgang2 XL.

5.2. Empowerment

Empowerment er et begreb, som er tilknyttet det konfliktteoretiske perspektiv (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 210). Empowerment er en ressourceorienteret tilgang, der handler om at give magt til den enkelte unge gennem medbestemmelse og medinddragelse (Hutchinson & Oltedal, 2006 s. 210). Gennem empowerment gives den enkelte borger mulighed for at handle selv og mestre at tage ansvar for egne handlinger (Hutchinson & Oltedal, 2006 s. 210-212). Ud fra empowerment analyserer vi, hvordan de unge inddrages i deres forløb i Opgang2 XL, og hvordan inddragelsen kan være med til at udvikle de unges personlige ressourcer.

5.3. Arnsteins "deltagerstige"

Arnstein har udarbejdet "Ladder of citizen participation" (deltagerstigen) som illustration af forskellige niveauer for brugerinddragelse (1969, s. 217). Hun opdeler brugerinddragelse i 8 trin og skelner samtidig mellem tre grader af inddragelse; ikke-inddragelse, symbolsk inddragelse og borgermagt (Arnstein, 1969, s. 217).

Nedenstående illustration viser stigen ud fra Skyttes oversættelse (2017, s. 37).

8. Borgerkontrol	
7. Delegeret magt	Borgermagt
6. Partnerskab	
5. Formidling	
4. Konsultation	Symbolsk inddragelse
3. Information	
2. Terapi	
1. Manipulation	Ikke-inddragelse

Gennem deltagerstigen synliggøres det, at der er forskellige former for inddragelse, og jo højere trin på stigen jo højere grad af inddragelse er der til stede. Vi anvender i analysen Arnsteins “deltagerstige” til at opnå en forståelse af graden af brugerinddragelse i Opgang2 XL.

5.4. New Public Management

Idet effektivitets-samskabelse inddrager et New Public Management syn, er det relevant at anvende en teoretisk forståelse af dette styringsparadigme.

New Public Management opstod ud fra et behov om at reformere og effektivisere bureaukratiet (du Guy, 2014 s. 40). I New Public Management indgår BUM, som er bestiller-udfører-modtager modellen (Andersen & Espersen, 2017, s. 108). New Public Management er et komplekst begreb, men kan konkretiseres ved at beskrive 10 essentielle principper for styringsparadigmet (du Guy, 2014, s. 40):

1. Fremme konkurrence
2. Flytte kontrollen fra bureaukratiet til nærmiljøet
3. Fokus på resultater og ikke inputs
4. Målene og missionerne skal drive det - og ikke regler og regulativer
5. Klienter bliver til bruger/kunder, som har et valg
6. Forhindre problemer før de opstår
7. Der skal tjenes penge og ikke kun bruges penge
8. Decentraliserer myndighed og fokus på brugerinddragelse
9. Foretrækker markedsmekanismer frem for forvaltningsmekanismer
10. Fokus er ikke kun på offentlige tjenesteydelser, men at alle sektorer skal inddrages i løsningen af fællesskabets problemer (du Guy, 2014, s. 40).

New Public Management har været kritiseret på baggrund af det store fokus på resultatorienteret styring samt effektivitet, som har medført administrativt arbejde til de offentligt ansatte (du Guy, 2014, s. 41).

5.5. New Public Governance

New Public Governance inddrages i den demokratiske samskabelse. Derfor er det relevant at inddrage en teoretisk forståelse af styringsparadigmet. New Public Governance anvendes i analysen som en komplementær teori til den demokratiske samskabelse, fordi disse to indeholder flere af de samme elementer.

New Public Governance er opstået på baggrund af en kritik af New Public Management (Andersen & Espersen, 2017, s. 110). Andersen & Espersen (2017, s. 110) beskriver, at der var et behov for at styrke den demokratiske deltagelse af borgere og etablere samarbejde på kryds og tværs mellem forskellige aktører. Vi anvender dette perspektiv i analysen til at forklare, hvorfor de professionelle samarbejder - og hvorfor det ikke kun er Opgang2 eller Aarhus Kommune, som laver et beskæftigelsesfremmende tiltag internt uden at involvere andre eksterne aktører.

Ved New Public Governance er der fokus på at samskabe med borgere, virksomheder og non governmental organizations - eksempelvis frivillige organisationer (Andersen & Espersen, 2017, s. 111). Det er især brugerinddragelsen og hvordan borgeren bliver inddraget som aktiv medskabere, som vi anvender i analysen, fordi dette kan være med til at forklare Opgang2 XLs inddragelse af de unge i deres forløb.

5.6. Self-efficacy

Ud fra vores databehandling har vi erfaret, at Banduras teori om self-efficacy er relevant i forhold til analysen. Vi anvender begrebet til at analysere, hvordan de professionelle i Opgang2 XL kan arbejde med de unge, der er tilknyttet projektet. Derudover anvender vi begrebet, når vi analyserer, hvilke ressourcer de unge kan tilegne sig gennem deres forløb ved Opgang2 XL.

Det kom til udtryk i databehandlingen, at de professionelle har megen tro på og håb for de unge, når de unge ikke har. Ud fra dette kan der være tale om det vikarierende håb, som udfoldes i analysen. Derudover er self-efficacy individets tro på, hvad vedkommende kan præstere (Bandura, 2012, s. 16). Self-efficacy udvikles gennem følgende processer:

- Kognitive: Individets vurdering af hvilke kompetencer vedkommende besidder. Jo højere self-efficacy jo mere tror individet på, at vedkommende kan gennemføre egne målsætninger (Bandura, 2012, s. 19).
- Motivationelle: Motivationen kommer fra individets egne personlige standarder om, hvad de kan udføre og i hvilken grad, de kan udføre det (Bandura, 2012, s. 20). Jo højere self-efficacy jo mere motiveret er individet for at sætte og gennemføre egne målsætninger (Bandura, 2012, s. 20).
- Affektive: Individets mestringssevner i forhold til uforudsete hændelser samt stress situationer (Bandura, 2012, s. 21). Jo højere self-efficacy jo mindre påvirket bliver individet af ubehagelige oplevelser (Bandura, 2012, s. 21).
- Selektive: Individet undgår aktiviteter og situationer, som de ikke kan overskue (Bandura, 2012, s. 24). Derfor vil individet søge mod aktiviteter, som de er bekendte med og har kompetencer inden for (Bandura, 2012, s. 24).

De fire processer inddrages i analysen og anvendes til at forklare, hvilke ressourcer de unge kan have tilegnet sig ved at være en del af Opgang2 XL.

På de forgangne sider har vi beskrevet de begreber og teorier, som vi anvender i vores analyse. Det følgende omhandler vores metodegrundlag og således vores metodiske tilgang i specialet.

3. Del

6. Metode

I dette afsnit vil vi redegøre for vores forskningsdesign samt valg af videnskabsteoretisk retning.

6.1. Forskningsdesign

Som nævnt i afsnittet med problemformuleringen er specialets design forstående forskning, fordi der i specialet er fokus på at forstå, hvorvidt brugerinddragelsen kan komme til udtryk i projektet Opgang2 XL med udgangspunkt i samskabesperspektivet (Launsø, Rieper & Olsen, 2017, s. 28). Kendetegnet ved denne forskningstype er, at de udforskede subjektivitet indgår som en væsentlig del af datamaterialet (Launsø, Rieper & Olsen, 2017, s. 28). Derfor har vi valgt at indsamle kvalitative semistrukturerede interviews, som vi beskriver og uddyber nærmere i vores afsnit om interviews. For at fortolke på vores materiale skal vi kende den sammenhæng, som vores respondenter indgår i (Launsø, Rieper & Olsen, 2017, s. 28). Derfor inddrager vi viden om, hvilken rolle og tilknytning de har til projektet Opgang2 XL.

Fortolkningsprocessen i den forstående forskning tager udgangspunkt i vores forforståelse, herefter indgår vi i en dialog (vores interviews), som giver en ny forståelse, og herefter kan vi foretage en ny fortolkning (Launsø, Rieper & Olsen, 2017, s. 30). For at understøtte den fortolkningsproces positionerer os inden for den videnskabsteoretiske retning; hermeneutik.

6.2. Videnskabsteoretiske perspektiv

I hermeneutikken er det gennem fortolkning, at vi finder meningen med det, som vi undersøger (Juil, 2012, s. 107). Dette kan være et usikkert felt, fordi det er forskeren, som er aktiv medskaber af det undersøgte (Juil, 2012, s. 109). Vores materiale i specialet bliver derfor indsamlet ud fra vores forforståelse om, hvilke personer der er relevante at inddrage samt hvilke teorier, der er relevante at analysere ud fra. Hermeneutikken har dog forskellige retninger og har udviklet sig over tid (Juil, 2012, s. 107).

6.2.1. Filosofisk hermeneutik

Vi positionerer os inden for den filosofiske hermeneutik, fordi vi ud fra vores problemformulering og den forstående forskning vil analysere, hvordan Opgang2 XLs aktiviteter og fællesskab kan bidrage til de unges personlige udvikling samt deres tilknytning til uddannelse og/eller arbejdsmarkedet.

Med udgangspunkt i vores forforståelse forventer vi, at der vil være elementer af samskabelse, fordi de unge inddrages i udviklingen af såvel deres eget forløb samt projektet generelt. Derudover indgår flere forskellige partnerskaber med professionelle aktører. Vi er bevidste om, at samskabelse ikke alene bidrager til forståelsen af, hvad Opgang2 XL gør - og derfor har vi ud fra vores forforståelse udvalgt relevante teorier til at forstå problemformuleringen. I vores dataindsamling har vi udarbejdet kvalitative interviews og derfor forberedt semi-strukturerede interviewguides, som på baggrund af vores forforståelse indeholder vores viden om samskabelse, brugerinddragelse samt empowerment. For uddybelse af dataindsamling henvises til afsnittet: Interviews.

Juul (2012, s. 111) skriver, at i hermeneutikken arbejder forskeren ud fra den hermeneutiske cirkel, som i den filosofiske hermeneutik betyder, at vi som forskere er en aktiv del af den verden, som vi undersøger. Vi positionerer os inden for den filosofiske hermeneutik, fordi vi ikke mener, at vi kan tilsidesætte vores forforståelse, men derimod at denne skal bruges aktivt i vores speciale, således vi kan opnå ny viden.

6.3. Epistemologi og ontologi

Fordi dette speciale omhandler forhold indenfor socialt arbejde, er det ifølge Olesen og Monrad afgørende, at vi forholder os til spørgsmål om erkendelse (2018, s. 22). Dette gøres ved at forholde sig til ontologi og epistemologi (Olesen & Monrad, 2018, s. 22). Ontologien er erkendelsen af, hvordan verden er, og epistemologien er, hvilken viden vi kan skabe om verden (Olesen & Monrad, 2018, s. 22).

Vi arbejder ud fra en erkendelse af, at vores ontologi tager udgangspunkt i vores tidligere erfaringer samt vores forforståelse. Forforståelse kan beskrives at være vores fordomme - det vil sige, hvordan vi opfatter og forstår verden (Juul, 2012, s. 122). Vi anvender aktivt vores forforståelse i specialet, og gennem nye erfaringer kan vi opnå en ny forståelse (Juul, 2012, s. 122). Vores epistemologi tager udgangspunkt i at udfordre vores forforståelse og gennem nye erfaringer opnå en horisontsammensmeltning (Juul, 2012, s. 124-125). Horisontsammensmeltningen opnår vi gennem

vores kvalitative interviews, hvor vi på baggrund af vores forforståelse søger at forstå, hvordan de unge inddrages som aktive aktører i projektet Opgang2 XL.

Det er vigtigt at understrege, at vi, når vi positionerer os ud fra den filosofiske hermeneutik, ikke definerer, hvad der er sandt/usandt eller rigtigt/forkert, men arbejder hen imod at opnå en ny erkendelse af vores problemstilling (Juul, 2012, s. 136). Dette perspektiv kommer til udtryk gennem vores semistrukturerede interviewguide, som giver mulighed for at dykke ned i respondenternes svar, fortolke dem og derigennem forstå deres livsverden (Juul, 2012, s. 136). Med udgangspunkt i Juul (2012, s. 124-125) kan vi således opnå en ny forståelse af samskabelse i Opgang2 XL. Endvidere kommer vores hermeneutiske perspektiv til udtryk ved, at vi forud for interviewene har opnået en teoretisk forståelse af samskabelse og brugerinddragelse. Dermed har vi på forhånd udvalgt relevante teorier til at udarbejde vores interviewguide ud fra, men samtidig har vi opdaget ny relevant teori gennem vores databehandling.

6.4. Forforståelse

Idet vi aktivt anvender vores forforståelse i vores speciale, redegør vi i dette afsnit for denne, således læseren får en dybere indsigt i vores forståelse af problemformuleringen. Dette gør vi også med hensigt på at skabe gennemsigtighed i specialet. Vi har valgt at anvende dagbogsmetoden, som er en metode, hvor egne oplevelser nedskrives ud fra valgte emner (Launsø, Rieper & Olsen, 2017, s. 150). Dagbogsmetoden anvendes til at skabe gennemsigtighed i vores projekt, fordi vi derigennem kan notere, hvorfor vores forforståelse rykker sig (Launsø, Rieper & Olsen, 2017, s. 150).

Vi har en forforståelse af, at samskabelse oftest anvendes i det frivillige sociale arbejde, fordi vi gennem vores litteratursøgning har erfaret, at der var megen litteratur på dette område og ikke nær så meget på det offentlige sociale arbejde. Derfor har vi en forforståelse af, at Lov om aktiv beskæftigelsesindsats kan begrænse mulighederne for beskæftigelsesfremmende indsatser i forhold til samskabelse.

Vi forventer, at der vil være samskabende elementer i Opgang2 XL på grund af deres inddragelse af de unge, og fordi de tager udgangspunkt i de unges kreative interesser. Derudover er der mange aktører indblandet i Opgang2 XL, som kan danne grobund for partnerskaber i forhold til samskabelse. Samtidig har vi en forforståelse om samskabelse i forhold til, at de unge aktivt skal bidrage til projektet i form af deres viden. Ydermere forventer vi, at Opgang2 XL anvender praktikker til at bane

vejen for uddannelse og/eller beskæftigelse. Vi har en forforståelse af, at praktikkerne anvendes til brancheafklaring samt udvikler de unges sociale kompetencer.

Ydermere har vi en forforståelse af de to forståelser af samskabelse; effektivitets- og demokratisk samskabelse og forventer, at de begge vil være til stede, men at dette afhænger af respondenternes roller og position i forhold til Opgang2 XL.

I forhold til vores respondenter har vi en forforståelse af, at beskæftigelseschef, Vibeke Jensen, fokuserer på effektivitet og økonomisk profit af projektet - og stiller dette som krav. Derudover forventer vi, at de andre professionelle fokuserer på brugerinddragelsen i projektet, fordi disse personer samarbejder med de unge til hverdag.

6.5. Kritik af det videnskabsteoretiske perspektiv

Filosofisk hermeneutik er kendetegnende ved, at fortolkningen ikke stopper (Juul, 2012, s. 136). Det vil sige, at det kan være en udfordring at få et endegyldigt svar - en eneste sandhed, fordi fortolkningen kan fortsætte og hele tiden nuanceres. Derudover er fortolkningen præget af den person, som fortolker, fordi det sker ud fra ens forforståelse, og der kan derfor være en risiko for tunnelsyn - eller snæversynethed.

Ydermere er det en udfordring at arbejde med sine forforståelser, fordi disse kan dominere produktet og dermed påvirke konklusionen (Juul, 2012, s. 124-125). Således er dette speciale ikke objektivt, men gennem den filosofiske hermeneutik et udtryk for vores forforståelser.

Af denne grund anvendes tidligere afsnit om forforståelse til at skabe gennemsigtighed for læseren, samtidig med det giver denne en bedre mulighed for at stille sig kritisk overfor vores subjektive tilgang.

6.6. Analysestrategi

Vi har valgt en induktiv analysestrategi, hvor vores problemformulering er udarbejdet ud fra et spørgsmål (6 & Bellamy, 2012, s. 10). Spørgsmålet omhandler, hvorvidt Opgang2 XL arbejder samskabende, samt hvordan de unge bliver inddraget i projektet, og hvilke ressourcer de tilegner sig gennem deres deltagelse i netværksmøder og praktikker. Den induktive analysestrategi har til formål gennem empiri at skabe begreber til at forstå dataen (Olesen & Monrad, 2018, s. 19).

I vores speciale kommer den induktive analysestrategi til udtryk ved, at vi har indsamlet data, som er behandlet gennem kodning. Herefter har vi anvendt teoretiske begreber til at nuancere vores

problemformulering. Vi er ikke interesseret i at finde ud af, hvorvidt Opgang2 XLs praksis er rigtig eller forkert, men er nysgerrige på at forstå deres praksis samtidig med vi stiller os kritiske overfor deres brugerinddragelse, fordi dette er et vigtigt element i samskabelse.

I analysen anvender vi empirisk kritik. Denne kritik har til formål at tage afsæt i en forestilling i praksis og herigennem afprøve dette gennem videnskabelig undersøgelse (Monrad & Olesen, 2018, s. 315). I dette speciale kommer det til udtryk i analysen ved, at vi anvender teorier og begreber til at forstå den praksis, der foregår i Opgang2 XL og herigennem opnå et kritisk blik. Eksempelvis anvender vi konkrete citater fra vores interviews, hvor de professionelle samt de unge udtaler sig om brugerinddragelsen. Herefter inddrager vi teori om brugerinddragelse, således vi har mulighed for at analysere, hvilken form for inddragelse der finder sted. Ved at anvende denne form for kritik har vi mulighed for i analysen at nuancere, hvorvidt der er tale om samskabelseselementer, samt i hvilken grad brugerinddragelsen reelt finder sted.

6.6.1. Meningstolkning

Fordi vi positionerer os indenfor hermeneutikken, bliver vores forforståelse en aktiv del og med betydning for den måde, vi tolker meningene i vores interviews (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 234). Hermeneutikken har ikke til formål at være objektiv i sin analysetilgang, og ved at vi i metodeafsnittet har redegjort herfor samt bekendtgjort at anvende vores forforståelse aktivt, fremmes validiteten (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 234).

Den subjektivitet, som hermeneutikken anerkender gennem forfatterens anvendelse af egen forforståelse, kan opdeles i ensidig og perspektivisk subjektivitet (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 236). Såfremt det gennem vores speciale udelukkende havde drejet sig om at finde udsagn hos vores respondenter, der kunne understøtte vores egen forforståelse, ville der ifølge Kvale og Brinkmann være tale om en ensidig subjektivitet, hvilket vil medføre et upålideligt udfald af specialet (2009, s. 236). Modsat har vi gennem vores analyse opnået nuanceringer af interviewenes forskellige fortolkningsmuligheder (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 234). Således har vi opnået perspektivisk subjektivitet, idet vi har anvendt forskellige teoretiske perspektiver til at fortolke meningsudsagnene i interviewene (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 236). Gennem anvendelsen af flere teoretiske perspektiver opnår vi således en nuanceret fortolkning af det, vores respondenter udtrykker i deres interviews.

6.6.2. Citatanvendelse

I analysen anvender vi citater, som er direkte transskriberet efter det sagte sprog. Vi anvender både lange og korte citater. Derudover anvender vi citater fra de forskellige respondenter, hvor der er ligheder for at understøtte analysen samtidig med, at vi anvender modsigende citater fra respondenterne for at opnå en nuancering af analysen (Launsø, Rieper & Olsen, 2017, s. 188). Vi har udvalgt vores citater ud fra vores koder omhandlende empowerment, samskabelse, self-efficacy og brugerinddragelse.

Idet dette speciale har til formål at analysere de unges inddragelse i projektet samt deres udvikling af ressourcer, mener vi, at anvendelsen af citater kan bidrage til en forståelse af de involverede parterers roller og funktioner i forhold til projekt Opgang2 XL. Anvendelsen af citater har således til formål at give et konkret indtryk af, hvordan de unge som er tilknyttet Opgang2 XL oplever projektet og deres egen deltagelse, herunder medbestemmelse og udvikling af ressourcer.

6.7. Interviews

I dette afsnit redegør vi for vores valg af dataindsamling, som består af kvalitative interviews og et fokusgruppeinterview. Herefter følger en redegørelse af respondenterne, og hvorfor de er udvalgt til at deltage i interviewene. Afsnittet afsluttes med en gennemgang af vores individuelle interviews samt vores fokusgruppeinterview.

6.7.1. Dataindsamling

Vi har udført fem individuelle kvalitative interviews og et fokusgruppeinterview. Luise Bergholt har foretaget interviewene med de professionelle aktører, fordi Mette Hansen havde en forudgående relation til aktørerne gennem sit praktikforløb hos Cabi. Mette Hansen foretog interviewene med de unge fra Opgang2 XL, da hun ikke havde haft samarbejde med eller relation til dem tidligere.

I de kvalitative data er der mulighed for at analysere respondenters livsverden og deres oplevelser (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 17). Vi har derfor valgt at indsamle kvalitative data, således vi har et grundlag for at analysere respondenternes oplevelser i forhold til Opgang2 XL. Derudover har vi mulighed for at analysere, hvordan de unge bliver inddraget i projektet, samt hvilke ressourcer de tilegner sig gennem dette.

De individuelle interviews er foretaget med de professionelle aktører og en af de unge fra Opgang2 XL, fordi sidstnævnte ikke havde mulighed for at deltage i fokusgruppeinterviewet.

Fokusgruppeinterviewet er foretaget med tre af de unge fra Opgang2 XL. Forud for afviklingen af samtlige interviews har vi udarbejdet, gennemgået og underskrevet feltarbejdsaftaler med vores respondenter. Ifølge Kvale & Brinkmann (2009, s. 89-90) skal rammerne for interviewene være synlige, og derfor har vi gennem feltarbejdsaftalerne synliggjort rammerne for interviewene i forhold til forventet varighed af interview samt emneafgrænsning. Derudover har vores respondenter haft mulighed for at modtage spørgeguiden på forhånd, så de var bekendte med, hvad interviewet handlede om.

Kvale & Brinkmann beskriver endvidere, at interviewerens mulighed for udistraheret tilstedeværelse i interviewet, hvis dette optages (2009, s. 201). Derfor er interviewene med respondenternes skriftlige tilladelse optaget med telefon, så vi som interviewere har kunnet fokusere på afholdelsen af interviewet uden samtidig at skulle tage skriftlige noter.

6.7.2. Fravalg

Vi har i dette speciale ikke inddraget observationer. Det kunne have været relevant at observere netværksmøderne for derigennem at erfare, hvordan disse faciliteres, samt hvordan de unge inddrages. Vi har fravalgt observationer på grund af specialets omfang samt tidsbegrænsning.

Derudover overvejede vi at udarbejde en vignetundersøgelse, fordi denne giver mulighed for at studere holdninger, vurderinger og beslutningstagen (Ejrnæs & Monrad, 2017, s. 101-102). Med udgangspunkt i en konkret beskrevet case kunne det have været relevant at samle de professionelle til en diskussion af deres holdninger og meninger. I forhold til dette speciale kunne en vignet have været relevant, således de professionelle kunne diskutere deres samarbejde samt brugerinddragelsen af de unge. Dette ville have bidraget med relevante nuanceringer, men på grund af de professionelles travlhed og tidsbegrænsningen på specialet var dette ikke en mulighed.

6.7.3. Udvælgelse af respondenter

I dette afsnit gennemgår vi de respondenter, som er udvalgt til at deltage i interviewet. Vi har valgt at interviewe aktører, der er en del af samarbejdet om projekt Opgang2 XL. Vores respondenter har hver især forskellige roller i forhold til Opgang2 XL, og ved at inddrage forskellige aktører har vi i analysen mulighed for at inddrage en bred og nuanceret angivelse af, hvad samskabelse og brugerinddragelse kan anses for at være i Opgang2 XL. Vores datagrundlag understøttes af interviews med i alt 8 respondenter:

- Projektleder ved Opgang2 XL, Lise Ørskov

- Vejleder ved Opgang2 XL, Karin Ji Tøttenborg
- Seniorkonsulent ved Cabi, Jesper Pedersen
- Beskæftigelseschef ved Jobcenter Aarhus, Vibeke Jensen
- Fire unge tilknyttet Opgang2 XL, Silja, Signe, Julie og Martin.

Vi har valgt at inddrage fire professionelle samt fire unge, således hver gruppe er ligeligt repræsenteret i specialet.

6.7.4. De professionelle aktører

I dette afsnit redegør vi for de inddragede professionelle aktører og de unge fra Opgang2 XL, samt hvorfor de er udvalgt til at indgå i dataindsamlingen.

Jesper Pedersen: seniorkonsulent ved Cabi. Hans rolle i forhold til Opgang2 XL er at bistå projektet som evaluator. Som evaluator interviewer han løbende de unge, der er tilknyttet XL-projektet, og derudover fungerer han også som sparringspartner og rådgiver for de ansatte i Opgang2 XL (Bilag 2, s. 20, 28). Han er udvalgt som respondent, fordi han først og fremmest var vores indgangsvinkel til Opgang2 XL. Jesper Pedersen er ligeledes relevant at inddrage, fordi han er en central aktør i Opgang2 XL i forhold til processerne i projektet.

Vibeke Jensen: beskæftigelseschef i Aarhus Kommune. Hendes rolle i forhold til Opgang2 XL er, at hun er den øverste chef for den afdeling, som henviser de unge til Opgang2 XL (Bilag 1, s. 3). Hun er udvalgt som respondent, fordi hun som øverste chef er med til at træffe beslutninger om anvendelsen af Opgang2 XL som aktiveringsprojekt for unge på offentlig forsørgelse (Bilag 1, s. 8).

Lise Ørskov: projektleder ved Opgang2 XL og en del af projektets styregruppe sammen med Opgang2s daglige leder samt vejleder (Bilag 4, s. 75). Derudover varetager og etablerer hun kontakten til virksomheder med henblik på, at de unge i Opgang2 XL kan opnå en praktik eller anden beskæftigelsesrettet relation dertil (Bilag 4, s. 75). Hun fungerer således som Opgang2 XLs interne virksomhedskonsulent (Bilag 4, s. 85).

Endvidere beskriver Lise Ørskov sig som den, der har fundet på projekt Opgang2 XL (Bilag 4, s. 75). Lise Ørskov er udvalgt som respondent på baggrund af hendes funktion som projektleder i Opgang2 XL samt hendes rolle og indflydelse i forhold til udviklingen af projektet.

Karin Ji Tøttenborg: vejleder ved Opgang2 Ungdomsspor og XL. Vejlederrollen består såvel i erhvervsvejledning samt vejledning på baggrund af de personlige udfordringer, som den enkelte unge har (Bilag 3, s. 44). Hun fungerer således som en mentor for de unge, der er er tilknyttet Opgang2 XL og samtidig i praktik (Bilag 3, s. 46).

Karin Ji Tøttenborg er udvalgt som respondent, fordi hun som vejleder/mentor i Opgang2 XL har kontakten til de unge, og gennem interaktionen og relationen til de unge er med til at forme deres forløb i projektet.

6.7.5. De unge

I dette afsnit redegør vi for, hvordan vores kontakt til og udvælgelse af de unge foregik. Vi har valgt at anvende vendingen “de unge”, fordi det er denne måde medarbejderne i Opgang2 XL og de andre professionelle aktører omtaler målgruppen. Det er ligeledes denne måde målgruppen omtaler sig selv på i interviewet (Bilag 5, s. 135 - 136).

For opnåelse af interviews med repræsentanter fra de unge tilknyttet Opgang2 XL kontaktede vi projektets vejleder, Karin Ji Tøttenborg. På vegne af os forespurgte hun blandt de unge og fandt Silja, Julie, Signe og Martin, som var interesserede i at stille op til interview og dermed bidrage med deres version af muligheden for samskabelse i Opgang2 XL. Netop brugerdeltagelsen anses for afgørende i et samskabelsesperspektiv, fordi det er denne målgruppe, som samskabelsen sker med og om (Agger & Tortzen, 2015, s. 5). På baggrund heraf vurderer vi, at de unge bidrager til en nuancering i forståelser af, hvordan der kan samskabelses og brugerinddrages i Opgang2 XL.

6.7.6. Udfordringer ved brug af gatekeeper

Ved at have etableret kontakten til borgergruppen i Opgang2 XL via vejlederen i projektet og dermed anvendelsen af hende som gatekeeper er vi bevidste om, at dette kan have betydning for udvælgelsen blandt borgergruppen. Med udgangspunkt i Monrad (2018, s. 133) er vi bevidste om, at vejlederen således har haft mulighed for at udvælge respondenter, som kan afspejle et fra Opgang2 XL ønsket billede. I forhold til en risiko for på egen hånd ikke at kunne opnå kontakt til borgergruppen tilknyttet projektet, finder vi det af mere afgørende betydning at have opnået kontakten til gruppen frem for risikoen ved at have opnået den via en gatekeeper.

6.8. Individuelle interviews

Formålet med dette afsnit er at redegøre for de kvalitative individuelle interviews med de professionelle samt en af de unge. Vi redegør i det følgende for afholdelsen af interviewene, strukturen, styrker og svagheder samt databehandling.

Det kvalitative interview har til formål at forstå respondentens livsverden (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 17). Ved det kvalitative interview produceres viden i et samspil mellem interviewer og respondent (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 100). Det kræver meget af interviewer, fordi vedkommende skal have en stor viden om interviewemnet (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 32). Derfor har vi inden interviewene forberedt os ved at foretage en litteratursøgning på området og herefter udvalgt relevant teori, som vi aktivt har inddraget i interviewene. Den semistrukturerede tilgang kan ligeledes understøtte vores hermeneutiske position, fordi vi gennem uddybelsers og respondenternes argumenter kan opnå en ny fortolkning og forståelse af vores problemformulering.

6.8.1. Afholdelse af interviewene

Karin Ji Tøttenborg, Lise Ørskov og Vibeke Jensen valgte at blive personligt interviewet i lokaler på deres arbejdspladser. Det er ud fra vores mening den mest optimale måde at afholde et kvalitativt interview, fordi vi har mulighed for at mødes, se hinanden i øjnene og aflæse kropssprog.

Jesper Pedersen og Siljas interview foregik via face Time-opkald, fordi de grundet travlhed ikke havde tid til at mødes, og vi ville gerne vise fleksibilitet i forhold til deres deltagelse i specialet. Dette betød, at vi ikke havde samme mulighed for at aflæse hinanden. Derudover kan der være udfordringer med teknologi, hvilket gjorde at forbindelsen under interviewet med Jesper Pedersen en enkelt gang blev afbrudt.

6.8.2. Strukturen

Vi har udarbejdet en semistruktureret interviewguide med henblik på at opnå en forståelse af, hvordan samskabelse kan komme til udtryk i projektet Opgang2 XL. Interviewguiden er udarbejdet på baggrund af relevant teori (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 17). Alle respondenter har fået tilsendt interviewguiden forud for interviewet, således de havde mulighed for at få et indblik i, hvad interviewet omhandlede.

I det kvalitative interview, har vi mulighed for at bede om uddybende bemærkninger og argumenter for respondentens svar, og den mulighed har vi samtidig, når interviewet er semistruktureret (Kvale & Brinkmann 2009, s. 20-21).

6.8.3. Styrker og svagheder

Styrken ved det kvalitative interview er, at det er en relevant metode at anvende til at besvare vores problemformulering. Vi vil analysere, hvordan brugerinddragelsen kan komme til udtryk i projektet Opgang2 XL og med udgangspunkt i Kvale & Brinkmann (2009, s. 19), kan vi opnå denne viden gennem det semistrukturerede interview. Interviewene med de professionelle har bidraget med viden om udviklingen og målsætningen af Opgang2 XL. Derudover har de bidraget med en generel viden om, hvordan de professionelle samarbejder med de unge i projektet.

Svagheden ved det kvalitative interview er, at det er en svær metode at anvende (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 100). Kvaliteten af interviewene kræver meget af os som interviewpersoner, og derfor har vi forberedt os grundigt inden udførelsen af interviewene (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 100). Samtidig kan vores hermeneutiske perspektiv være en udfordring, fordi vi gennem det semistrukturerede interview kan påvirke og dominere interviewet til den forståelse, som vi ønsker. Vi undgår, at vores forforståelse kommer til at påvirke vores dataindsamling ved at være bevidste omkring, at den eksisterer og samtidig synliggøre den for os selv og for læseren. Vi anvender vores dataindsamling til at opnå en ny fortolkning, og derfor er det essentielt, at der er en gennemsigtighed i indsamlingen af vores data samt vores databehandling.

6.8.4. Databehandling af individuelle interviews

Vi har valgt at transskribere vores interviews, således vi har mulighed for at lave en meningskondensering. Dette ud fra Kvale & Brinkmanns anvisning (2009, s. 199). Vi har transskriberet så tæt på det sagte som muligt grundet etiske overvejelser omkring, at vores respondenterne ikke skal være i en position, hvor de mener, at deres udtalelser er blevet manipuleret. Derudover giver en transskribering af det talte sprog læseren bedre indblik i, hvordan interviewene har været (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 203).

I forhold til det filosofiske hermeneutiske perspektiv er det relevant at databehandle ud fra en meningskondensering (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 227). Dette har vi valgt, fordi vi gennem meningskondenseringen har mulighed for at fortolke på interviewene og derigennem opnå en ny forståelse af vores problemformulering (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 227-228). Vi har anvendt forudbestemte koder til at databehandle interviewene, men har ligeledes været indstillet på, at der vil opstå nye koder, når vi behandlede interviewene. Når vi anvender forudbestemte koder, er vi opmærksomme på, at dette kan påvirke specialet, fordi vi derfor kan skrive os ind i vores egen

forforståelse og lede efter specifikke elementer. Derfor er vi opmærksomme på, at disse ikke skal dominere analysen. For at undgå dette har vi ligeledes inddraget uforudsete koder.

De forudbestemte koder var: samskabelse (demokratisk/effektivitet), new public management, new public governance, roller og brugerinddragelse. Samskabelse som kode er valgt ud fra, at vi vil analysere, hvorvidt der kan være samskabende elementer i Opgang2 XL. For at nuancere disse inddrages koderne om New Public Management og New Public Governance, fordi disse kan komplementere den demokratiske samskabelse og effektivitetssamskabelse. Derudover har vi valgt roller og brugerinddragelse, fordi dette er perspektiver, som vi anvender i analysen til at forstå, hvordan de unge inddrages, og hvilke roller de tildeles.

De uforudsete koder var: self-efficacy og strategi. Self-efficacy kom til udtryk ved Karin Ji Tøttenborgs interview og inddrages, fordi det kan være med til at beskrive, hvordan de unge kan udvikle sig i projektet. Strategi inddrages, fordi det kom til udtryk ved Lise Ørskovs interview, at de unge kan være blevet inddraget i udviklingen af Opgang2 XL på baggrund af en strategi.

6.9. Fokusgruppeinterview

I dette afsnit gennemgår vi fokusgruppeinterviewet. Vi inddrager beskrivelser og overvejelser af afholdelse af interviewet, strukturen, styrker og svagheder samt databehandling af interviewet. Som allerede nævnt blev interviewet med tre ud af de fire unge respondenter afholdt som et fokusgruppeinterview.

Vi har valgt at samle de unge til et fokusgruppeinterview, fordi dette kan bidrage til en forståelse af, hvordan de unge forstår deres inddragelse i Opgang2 XL, samt hvilke ressourcer de føler, at de har tilegnet sig gennem deltagelse i projektet. Derudover har de mulighed for at diskutere med hinanden samt supplere deres oplevelser af projektet. Karakteristisk for denne form for interview er, at det er sociale grupperes fortolkninger, interaktioner og normer, der kommer til udtryk (Halkier, 2015, s. 139). I forhold til dette speciale var formålet med fokusgruppeinterviewet at opnå ny viden gennem de tre unges samtale med hinanden og en forståelse af deres deltagelse i Opgang2 XL - dette ud fra begrebet samskabelse og brugerinddragelse.

6.9.1. Afholdelse af fokusgruppeinterviewet

Vi valgte, at fokusgruppeinterviewet skulle afholdes i Opgang2 XLs lokaler. Dette valg tog vi ud fra at gøre det trygt for de unge at deltage ved at være i fysiske vantede rammer. Halkier (2008, s. 37) pointerer de fysiske rammers betydning for afviklingen af interviews. Derfor havde vi en forventning

om, at der ville være mindre sandsynlighed for bortfald, når fokusgruppeinterviewet foregik i Opgang2 XL. Halkier (2008, s. 36) påpeger endvidere betydningen af lokalets indretning. Med dette in mente valgte vi at afholde interviewet i et sofaarrangement for at skabe en afslappet og rolig stemning, således de unge ikke fik en følelse af, at fokusgruppeinterviewet var for formelt.

6.9.2. Strukturen

Strukturen for vores fokusgruppeinterview er udarbejdet med udgangspunkt i Halkiers anvisninger (2008). Halkier (2008, s. 52-53) påpeger vigtigheden i en introduktion forud for interviewet. Derfor har vi på forhånd informeret deltagerne om interviewformen og rollefordelingen mellem de deltagende parter. For at afklare rammerne for interviewet blev de unge forud for deres accept om at deltage også oplyst om varighed, sted for afvikling samt emne.

Som optakt til selve interviewet blev de unge gennem en mundtlig introduktion oplyst om interviewformens formål, som var at skabe en aktiv dialog/diskussion mellem dem og ikke med interviewer. Halkier (2008, s. 38) skriver, at det er væsentligt at afklare strukturen for fokusgruppeinterviewet, og med dette udgangspunkt valgte vi, at Mette Hansen agerede som moderator og Luise Bergholt var observatør.

Et fokusgruppeinterview kan udformes efter en tragtmodel, hvor interviewet starter mere åbent og bredt i forhold til struktur og formulering af spørgsmål (Halkier, 2008, s. 39 - 40). Vi valgte tragtmodellen, fordi der var tre unge med til fokusgruppeinterviewet, og på baggrund af antallet af respondenter vurderede vi, at der var tid og plads til, at interviewet ikke skulle foregå stramt struktureret. Vi havde forberedt få brede spørgsmål til at hjælpe de unge med at få en diskussion igang.

Fokusgruppeinterviewet startede med åbne spørgsmål, som de unge kunne diskutere i fællesskab. Halkier (2008, s. 42) skriver, at denne form for spørgsmål lægger op til, at der kan reageres på mange forskellige måder. Spørgsmålsformen har således til formål at nuancere vores analyse og give os et bredt kendskab til, hvordan de unge kan involveres i Opgang2 XL som aktive medskabere af tilbuddet.

I takt med at fokusgruppeinterviewet bevægede sig fra åbne og brede spørgsmål til at være mere struktureret, blev der også undervejs samlet op på, hvad de unge havde diskuteret indbyrdes. Dette valgte vi ud fra Halkiers beskrivelse af, hvordan uddybende og opfølgende spørgsmål, kan bidrage til det videre fortolkningsgrundlag (2008, s. 60).

Som afslutning på et fokusgruppeinterview foretages en opsamling på det, der er blevet talt om (Halkier, 2008, s. 62). Opsamlingen på fokusgruppeinterviewet blev i første omgang afholdt af Mette Hansen og derefter suppleret af Luise Bergholt, fordi hun som observant gennem interviewet havde noteret sig væsentlige pointer, der kunne samles op på.

6.9.3. Styrker og svagheder

Styrken ved fokusgruppeinterviewet er, at der skabes udgangspunkt for at fortolke på gruppens udsagn og dynamikken mellem de medvirkende (Halkier, 2008, s. 13). Ud fra dette har vi således mulighed for at analysere de unges fælles fortolkning af at være en del af Opgang2 XL.

Data opnås gennem den sociale interaktion, som et fokusgruppeinterview lægger op til, og gruppen har således mulighed for at supplere hinanden og nuancere deres svar gennem sammenligninger og erfaringer (Halkier, 2008, s. 14). I fokusgruppeinterviewet har vi haft fokus på at opnå de unges meninger og fortolkninger om at blive inddraget i Opgang2 XL samt deres forståelse af, hvilke ressourcer de har tilegnet sig gennem deltagelse i projektet. Fokusgruppeinterviewet har givet os viden om, hvordan de unge synes, de bliver inddraget i Opgang2 XL, samt hvordan de føler, at de har udviklet sig ved at være en del af projektet.

Svaghederne ved fokusgruppeinterviewet er, at dette ikke rummer muligheden for at dykke ned i den enkelte respondents livsverden, samt at respondenterne kan påvirke hinandens svar (Halkier, 2008, s. 13). Derfor kan vi ikke være 100% sikre på, at de unges udtalelser er udtryk for den enkeltes oprigtige forståelse. Derudover er der ved fokusgruppeinterviews risiko for, at der er én eller flere respondenter, som gerne vil dominere interviewet gennem deres meninger (Halkier, 2008, s. 13). Fordelingen af taletid mellem respondenterne kan derfor være en udfordring ved fokusgruppeinterviews (Halkier, 2008, s. 50).

Ved transskribering og kodning af vores fokusgruppeinterview blev det synligt for os, at vores respondenter ikke opnåede lige meget taletid, hvilket endvidere har haft betydning for hvor mange udtalelser hver respondent er citeret for i analysen. Martins udtalelser har ved efterfølgende gennemlæsninger af fokusgruppeinterviewet vist sig at være korte sætninger eller ja/nej udsagn. Vi tolker, at disse har en bekræftende karakter og således er understøttende til det, Julie og Signe udtaler. Derfor citeres Martin ikke i samme omfang som Julie og Signe. Vi finder dog ikke dette yderligere afgørende i forhold til specialets formål om at undersøge indsatsen i Opgang2 XL ud fra såvel de unges (projektdeltagerne) og de professionelle oplevelser.

Endelig har valget af lokalitet været en bevidst beslutning fra vores side, for at de unge på forhånd kendte til de fysiske rammer og således kunne føle sig trygge der.

6.9.4. Databehandling af fokusgruppeinterview

Ifølge Halkier er stemninger og interaktioner vigtige dele af et fokusgruppeinterview (2008, s. 70). Derfor har vi valgt at transskribere hele fokusgruppeinterviewet, og vi har været opmærksomme på at transskribere det talte sprog så præcist og eksakt som muligt.

Ved transskriberingen af såvel de individuelle interviews og fokusgruppeinterviewet er vi dog bevidste om, at denne formatering af det talte sprog ikke fuldgyldigt kan gengive interviewet. Dette skyldes, at det via en transskribering ikke er muligt at overføre det meningsunderstøttende af det talte sprog såsom toneleje, mimik og stemning (Kvale & Brinkmann, 2008, s. 200).

Til bearbejdning af data fra fokusgruppeinterview anvendes kodning til at skabe overblik (Halkier, 2008, s. 73). Vi anvender kodning til at behandle fokusgruppeinterviewet, og derigennem kan vi fortolke og forstå, hvordan de unge bliver inddraget i samskabelsesprocesser i Opgang2 XL. Vi har forudbestemt koder, som vi ville kode efter, men var ligeledes opmærksomme på, at der kan opstå ny viden og dermed nye koder, som er mere retvisende at anvende (Halkier, 2008, s. 74-75). Set ud fra Halkier (2008, s. 74-75) er vores koder en blanding af teori og empiri.

De forudbestemte koder, som vi anvendte var: empowerment, brugerinddragelse, samskabelse (demokratisk og effektivitet) samt roller. Empowerment og brugerinddragelse valgte vi at have fokus på, fordi disse perspektiver er centrale i Opgang2 XL. Derudover var de forudbestemte, fordi vi vidste, at vi ville analysere, hvordan de unge blev inddraget i projektet. Samtidig er kodningen om samskabelse forudbestemt, fordi vi var opmærksomme på, at vi ville analysere, hvorvidt der er samskabende elementer i Opgang2 XL. De koder som vi ikke havde forudset var: self-efficacy, læringsteori samt spejling. Der var flere koder, men da de ikke havde relevans for specialet, er de ikke inddraget.

Self-efficacy bliver inddraget i analysen, fordi dette kan være med til at beskrive og nuancere udtalelser fra de unge samt de professionelle i forhold til, hvordan de unge udvikler deres ressourcer. Læringsteori inddrages, fordi vi blev opmærksomme på, at der kan opstå dilemmaer i forhold til, at forløbene i Opgang2 XL kan være lange.

Koderne er til sidst blevet sammenholdt med hinanden. Dette giver ud fra Halkier mulighed for sammenligninger (2008, s. 76-77). I forhold til dette speciale får vi således gennem vores koder mulighed for at sammenligne, hvad de unge har udtalt.

6.10. Samskabelse i empirien

For at få øje på samskabelsen i empirien anvender vi kodning som databehandling og har fokus på konkrete situationer, hvor de unge indgår som aktive medskabere i projektet Opgang2 XL. Aktive medskabere definerer vi som, at de unge har indflydelse på og medbestemmelse i forhold til, hvordan deres forløb skal foregå. Derudover anser vi aktive medskabere som, at de unge er medbestemmere af, hvad der skal være på dagsordenen til netværksmøderne i Opgang2 XL.

Ud fra dette har vi en logik om, at når de unge inddrages som aktive medskabere i deres forløb, anses de for at være eksperter i eget liv og derfor bestemmer, hvilke udfordringer de gerne vil have fokus på. Dette kan eksempelvis være, hvis den unge har udfordringer med at foretage opkald eller indgå i sociale relationer på en arbejdsplads. Samtidig fokuserer vi på konkrete eksempler, hvor de unge og de professionelle udtaler, at de indgår i et fællesskab i Opgang2 XL. Vi har derfor i interviewene med de unge spurgt direkte ind til eksempler, hvor de har været med til at forme og skabe deres eget forløb. Derudover er vi fokuseret på i empirien at finde eksempler på, hvilke roller de unge tildeles, når de inddrages som aktive medskabere.

Vi har været opmærksomme på, hvilke resultater de professionelle har en målsætning om at opnå på vegne af de unge. I disse udtalelser har vi fokuseret på demokratisk samskabelse, hvor der er fokus på de langvarige resultater, såsom bedre livskvalitet og empowerment. Derudover har vi haft fokus på udtalelser, som har elementer af effektivitetssamskabelse. Disse udtalelser har fokus på, at Opgang2 XL har en målsætning om, at der skal være flere unge, som opnår en tilknytning til uddannelse og/eller arbejdsmarkedet, samt at forløbene skal være kortere.

6.11. Bortfald

Der har i forbindelse med udvælgelsen af respondenter til dette speciale ikke været bortfald. Det har således været muligt for os at opnå kontakt til og afholde interviews med de professionelle respondenter og det antal unge, som vi på forhånd havde planlagt. For at kunne opretholde det ønskede antal repræsentanter af unge fra Opgang2 XL blev den ene respondent interviewet enkeltvis, mens de resterende tre deltog i et fokusgrupeinterview. Ifølge Monrad (2018, s. 135) er det i kvalitative studier ofte nødvendigt med justeringer af sit fokus. Ved at tilbyde såvel fokusgruppe- og individuelle interviews samt at tilpasse os de unges deltagelsesmulighed i forhold til tid og sted undgik vi således et bortfald, og det var muligt at opretholde det ønskede antal respondenter.

Monrad (2018, s. 133) skriver, at anvendelsen af gatekeeper kan være frugtbar. Som skrevet tidligere tillægger vi anvendelsen af Karin Ji Tøttenborg som gatekeeper en afgørende betydning i såvel opnåelsen af kontakten til borgergruppen samt i forhold til, at de udvalgte også fremmødte og deltog i interviewene. Karin Ji Tøttenborgs personlige kontakt til de unge, den på forhånd fastlagte afgrænsning af interviewenes varighed samt at de unge har fundet det relevant at deltage i vores interviews kan ligeledes med udgangspunkt i Monrad (2018, s. 23) tilskrives at have positiv betydning og mindsket risikoen for bortfald.

6.12. Fravalg

I dette afsnit redegør vi for vores fravalg af respondenter.

Bikubenfonden: støtter Opgang2 XL økonomisk. Den er en uafhængig fond, der støtter indsatser inden for to fokusområder; det sociale område og det kulturelle (Bikubenfonden, ¶ Vi skaber nye muligheder). På det sociale område har Bikubenfonden fokus på at støtte arbejdet med unge i alderen 13 - 30 år med komplekse sociale problemstillinger. På det kulturelle område er fokus på at bistå til udviklingen af såvel kunstnere og kunstinstitutioner (Bikubenfonden, ¶ Vi skaber nye muligheder). Vi har valgt ikke at interviewe medarbejdere fra Bikubenfonden, fordi vi vurderer, at de ikke er relevante, idet de ikke har en direkte relation til den daglige indsats i Opgang2 XL, men har karakter af en økonomisk bidragende part.

Kreative virksomheder: Vi har valgt ikke at interviewe virksomhederne, som de unge er i praktik hos. Dette har vi valgt på baggrund af specialets omfang, og fordi formålet er at analysere, hvad der foregår internt i Opgang2 XL og ikke eksternt.

6.13. Verifikation

Som en del af videnskabeligt arbejde, er det væsentligt at vurdere på kvaliteten af indholdet (Monrad & Olesen, 2018, s. 293). Med udgangspunkt i Monrad og Olesens beskrivelser har de følgende afsnit således til formål at afklare, hvorvidt vi har anvendt vores metoder og teorier korrekt og herigennem opnået en besvarelse af problemformuleringen.

6.13.1. Validitet

Ud fra validitetsbegrebet besvares spørgsmålet: har vi gennem vores interviews kunne finde svaret på det, vi havde til formål at undersøge? (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 272). Validiteten af dette speciale beror således på, hvorvidt vi gennem vores empiri og dermed vores kvalitative interviews har undersøgt det, der var formålet at undersøge? (Kvale & Brinkmann, 2008, s. 122).

Opgang2 XL er ikke et projekt, der sælger sig selv på at være samskabende. Derfor er det vigtigt at gøre klart, at vi med dette speciale ikke har haft som mål at forcere samskabelseselementer eller processer ind i Opgang2 XL. Af denne årsag ville et entydigt fokus på samskabelsesperspektivet også have været mangelfuldt i forhold til at beskrive, hvordan Opgang2 XLs forløb kan bidrage til de unges ressourcer. Fordi Opgang2 XL ikke sælger sig som samskabende har det derfor været nødvendigt ligeledes at inddrage flere forskellige teorier for at opnå en nuancering og et kritisk blik på deres brugerinddragelse.

Det har i udvælgelsen af respondenter været væsentligt for os at opnå lige mange repræsentanter af professionelle som repræsentanter fra ungegruppen, fordi vi anser, at en lige fordeling i antal respondenter af de unge og de professionelle er med til at skabe udgangspunkt for en troværdighed i vores kvalitative grundlag. Dog er det kritisabelt, at vi ikke har inddraget de unge, som deltog i workshoppen i forhold til at nuancere brugerinddragelsen yderligere. Derfor har vores empiri i denne henseende været mangelfuld.

Anvendelsen af den filosofiske hermeneutik som videnskabsteoretisk perspektiv har betydet, at vores forforståelse anvendes aktivt. I forhold til gennemsigtigheden i specialet har det derfor været afgørende såvel at redegøre for vores forforståelse samt at synliggøre vores bevidsthed omkring betydningen heraf for vinkling og udfald af analysen (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 268). Dette har vi gjort i specialets tredje del, som omhandler metode.

6.13.2. Reliabilitet

Reliabilitet handler kortfattet om, hvor pålidelig og troværdig en undersøgelse er (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 271).

Idet vores interviews er afholdt ud fra en semi-strukturerede spørgeguide kan det ikke afvises, at samme interview afholdt af andre forskere og på et andet tidspunkt ville kunne medføre andre svar end dem, der gjorde sig gældende for os (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 271). Dette skyldes, at

opsætningen af vores spørgeguide gav mulighed for, at såvel interviewer og respondenter kunne uddybe deres svar og spørgsmål afhængig af hinandens formuleringer og fokusområder (se del 3 - Metode for yderligere uddybelse af databehandling).

Med emner som brugerinddragelse og samskabelse samt et fokus på udvikling af ressourcer hos de unge i Opgang2 XL har det afgørende været at opnå en forståelse af respondenternes subjektive oplevelser af projektet. Endvidere har den hermeneutiske tilgang i specialet medført en aktiv og bevidst anvendelse af vores egen forforståelse og medvirket til at opnå forståelse for vores påvirkning af vidensproduktionen (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 268). Således har det været centralt gennem udarbejdelse af interviewguides, afvikling samt efterfølgende kodning af interviewene at opnå en forståelse for variabiliteten i de svar, som interviewene har medført, trods en overordnet ensartet spørgeramme (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 272).

Fordi vi er to forfattere til dette speciale, har vi valgt begge at være til stede under interviewene. Dette har været med til at optimere muligheden for, at vi ved den efterfølgende kodning af interviewene har kunnet have et fælles udgangspunkt herfor (Monrad & Olesen, 2018, s. 303). Vi har således begge oplevet stemningerne under interviewene, hørt hvad der er blevet sagt samt oplevet det non-verbale i form af kropssprog, hvilket har bidraget til at fremme grundigheden og nøjagtigheden for databehandlingen (Monrad & Olesen, 2018, s. 303).

Monrad og Olesen (2018, s. 303) pointerer kontekstens betydning for afviklingen af interviews. Derfor har vi forsøgt at skabe en ensartet kontekst for afviklingen af interviewene. Vi har været opmærksomme på at afholde interviewene i aflukkede lokaler uden tilstedeværelse af andre end respondenter og interviewer. Dette har vi gjort for at mindske risikoen for afbrydelser fra udefrakommende, eller at respondenternes svar har været influeret af tilstedeværelsen af andre personer i lokalet (Monrad & Olesen, 2018, s. 302). Dette har også gjort sig gældende for interviewene med Jesper Pedersen og Silja, der foregik via face Time-opkald, hvor ingen af dem blev afbrudt af udefrakommende eller andres tilstedeværelse i de lokaler, de opholdt sig i under afviklingen af interviewet (Monrad & Olesen, 2018, s. 302).

6.13.3. Generaliserbarhed

Når der tages udgangspunkt i kvalitative interviews som empiriform, kan det være en udfordring i forhold til muligheden for generaliserbarhed (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 288).

Udfordringen skyldes det lave antal af interviewpersoner (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 193). I det dette speciale er udarbejdet på baggrund af kvalitative interviews med parter, der har en relation til projekt Opgang2 XL, finder vi ikke, at vores resultater er generaliserbare. Dette skyldes både, at specialets fokus er på et specifikt projekt, samt at vi kun har interviewet et afgrænset antal af implicerede parter og unge i projektet.

I forhold til generaliserbarheden af dette speciales undersøgelse og konklusion vurderer vi med udgangspunkt i Kvale & Brinkmann (2009, s. 287), at vores kvalitative undersøgelse er med til at skabe et snævert empirigrundlag som ikke i sin aktuelle form vurderes at være overførbart. Formålet med dette speciale har været at opnå en bedre forståelse af Opgang2 XL, og hvordan projektet anvender brugerinddragelsen som et aktivt redskab frem for at kunne generalisere en viden om brugerinddragelse og samskabelse til andre indsatser eller projekter.

6.14. Ethiske overvejelser

Der er ingen af de professionelle aktører, som har ønsket at være anonyme i specialet. Derfor omtales de i specialet ved fulde navn. Vi anvender også deres stillingsbetegnelse således læseren er opmærksom på, hvilken rolle vedkommende indgår i i forhold til Opgang2 XL.

De unge har ligeledes ikke ønsket at være anonyme, men vi vurderer, at deres fulde navn ikke er relevant for specialet. Derfor citeres de med deres fornavn eller omtales som en del af gruppen: "de unge". Dette, ser vi ligeledes, er med til at opretholde en ligeværdighed mellem respondenterne samt myndiggøre deres deltagelse, fordi vi respekterer deres valg. Samtidig er det de professionelle fra Opgang2 XL, som har etableret kontakten til de fire medvirkende unge, og derfor er de på forhånd bekendte med deres deltagelse. Ud fra vores empiri vurderer vi endvidere, at de ikke har udtalt sig hæmmende for det videre samarbejde i Opgang2 XL.

Vi anvender ikke beskrivelser af respondenternes udseende, køn eller alder, fordi dette ikke vurderes relevant, og vi inddrager ikke de unges baggrund for at være tilknyttet Opgang2 XL, herunder helbredsmæssige årsager til deres henvisning. Denne beslutning er valgt ud fra, at informationen ikke er relevant for forståelsen af specialet.

Vi har nu præsenteret læseren for de overvejelser og det arbejde, der er gjort såvel forud for udarbejdelsen af dette speciale samt grundlaget herfor. Herudover har vi argumenteret for vores emnevalg og vores forståelse heraf. Følgende del af dette speciale indeholder analysen og er udarbejdet på baggrund af forudgående og beskrevne materiale.

4. Del

Introduktion til analyse

Analysen består af fire delanalyser og er organiseret ud fra centrale temaer, som kom til udtryk i vores empiri. De fire centrale temaer var; udviklingen af Opgang2 X, workshop, Opgang2 XLs målsætning samt aktiviteter i form af praktik og netværksmøder.

I analysen anvender vi citater fra vores interviews. Citaterne er udvalgt med henblik på at opnå en nuancering af vores forforståelse. Citaterne danner udgangspunkt for analysen og fortolkes ud fra de teoretiske perspektiver, som er beskrevet i teori afsnittet.

Idet Opgang2 XL er opstået på baggrund af et mål om at gøre Opgang2 bedre, starter analysen med en delanalyse, der fokuserer på, hvorfor Opgang2 XL eksisterer, hvilken opgave der skal løses, hvordan og i samarbejde med hvem? Dette er med henblik på at forstå hvilket mål samt hvilken strategi, der anvendes til at opnå målet. Således kan problemformuleringen nuanceres, i forhold til hvilke ressourcer Opgang2 XL arbejder ud fra, at de unge skal opnå i deres forløb.

Herefter følger en delanalyse med fokus på en workshop, der blev afholdt forud for etableringen af projektet. I denne delanalyse har vi fokus på brugerinddragelsen af de unge.

I den tredje delanalyse fokuserer vi på praktikprogrammet i Opgang2 XL, og hvilke ressourcer dette kan bidrage med til de unge. Praktikprogrammet inddrages, fordi de professionelle og de unge havde fokus på denne aktivitet i interviewene. Afslutningsvis analyserer vi i fjerde delanalyse netværksmøderne i Opgang2 XL, fordi det kom til udtryk i empirien, at disse har en væsentlig rolle og betydning for de unge i projektet. Her fokuseres der på fællesskabet samt brugerinddragelsen i Opgang2 XL, og hvilke ressourcer dette kan bidrage med til de unge.

Delanalyse 1

7. Udviklingen af Opgang2 XL

Denne delanalyse fokuserer på udviklingen af Opgang2 XL, fordi vi fandt det interessant ud fra vores empiri, at projektet blev udviklet på baggrund af at ville gøre noget bedre eller anderledes. Ligeledes kan det være med til at besvare problemformuleringen i forhold til, hvilke ressourcer de unge kan tilegne sig ved at være en del af projektet. Derudover inddrager vi citater om, hvilke

samarbejdspartnere Opgang2 XL krævede, og hvordan der kan være samskabende elementer til stede. Dette kan yderligere være med til at belyse, hvad formålet med projektet er og bidrage til et nuanceret blik på projektet. Vi inddrager teorier om empowerment, self-efficacy og New Public Governance. Herudover inddrager vi samskabelsesperspektiver.

7.1. Målsætning/forbedring af Opgang2 XL

Det fremgår af Opgang2 hjemmeside af projektet Opgang2 XL er et aktiveringstilbud for unge mennesker under 30 år, som modtager uddannelseshjælp grundet andre problemer end ledighed (Opgang2 ¶ XL - idéen bag). Ifølge Lise Ørskov, projektleder for Opgang2 XL, opstod projektet for at gøre Opgang2 Ungdomsspor bedre. Hun udtrykker det således: “Det er sådan set opstået ud fra et behov om at gøre en af grundelementerne bedre” (Bilag 4, s. 76). Lise Ørskov fortæller ydermere om Opgang2 XL:

(...) men fordi jeg så er en del af ledelsen, så kunne jeg se og høre, at den intention, der også kunne være på Ungdomssporet om at bryde en aktivitetsspiral, ikke lykkedes så godt. Der var simpelthen for mange unge, der kom tilbage, udsluset og kom tilbage igen, og der var også en tendens til at forløbene blev længere. (Bilag 4, s. 76)

Lise Ørskov fortæller, at hun oplevede, at intentionen med Ungdomssporet ikke lykkedes, fordi der var for mange unge, som kom tilbage til projektet igen. Hvor mange unge dette drejer sig om, kan vores empiri ikke belyse. Ud fra Lise Ørskovs udtalelse kan vi anse Opgang2 XL for at være en strategi til at bryde aktivitetsspiralen og undgå, at de unge kommer tilbage til projektet. Dette kan ligeledes være et udtryk for, at Opgang2 XL er et forsøg på at effektivisere indsatsen, idet Lise Ørskov udtaler, at der var en tendens til at forløbene blev længere. Samtidig kan dette være et udtryk for, at de unge ikke nødvendigvis har opnået de ressourcer, som Opgang2 havde en målsætning om. Målsætningen for de unge skal her forstås som en tilknytning til uddannelse og/eller arbejdsmarkedet, fordi det er et aktiveringstilbud, der har til formål at styrke de unges kompetencer på arbejdsmarkedet (Opgang2, ¶ om Opgang2). Denne målsætning kan understøttes af vejleder Karin Ji Tøttenborgs udtalelse:

Der sker et skifte i forhold til, at de har været her i vores værksteder til at skulle ud blandt fremmede mennesker og virksomheder. Der har jeg, som vejleder, den funktion, at jeg som en slags mentor følger op og støtter dem i forhold til at fastholde et stabilt fremmøde. (Bilag 3, s. 46)

Målsætningen kan i denne udtalelse komme til udtryk ved, at de unge kommer ud i fremmede situationer, hvor Karin Ji Tøttenborg støtter dem i processen. I Karin Ji Tøttenborgs vejlederrolle finder vi elementer af empowerment. Ud fra empowermenttilgangen er relationen mellem den professionelle og den unge, at der gennem dialog og handling bidrages til, at vedkommende får en tro på sig selv (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 228). Denne tilgang kan komme til udtryk ved Karin Ji Tøttenborgs udtalelse, fordi hun vejleder de unge gennem processen i forhold til at bevæge sig fra Ungdomssporet til Opgang2 XL og herefter praktik.

I forståelsen af hvad Opgang2 XL tilsigter med de unge, kan begrebet om self-efficacy være relevant. Ved self-efficacy skal den professionelle øge den unges tro på egen kunnen, således vedkommende opbygger og styrker egne forventninger om, at det, som vedkommende har sat sig for, vil gå godt (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 156). Derfor kan vi anse målsætningen for yderligere at være, at de unge skal lære at tro på egne kompetencer, således de tilegner sig ressourcer til at begå sig i samfundet.

Ud fra dette kan vi anse Opgang2 XL for at være opstået på baggrund af ønsket om en forandring om at styrke de unges tro på egen kunnen, således de ikke kommer tilbage til projektet, som Lise Ørskov har udtalt.

7.2. Inddragelse af samarbejdsparter

De ansatte ved Opgang2 var ikke de eneste med et fokus på at skabe en forandring for målgruppen af udsatte, og derfor inddrog de flere forskellige aktører blandt andet en fond, Bikubenfonden. Lise Ørskov fortæller således om samarbejdet:

Nogle gange bliver projekter også til noget, fordi man kan se, at der er nogle, som vil give penge til det. Så hvis der ikke ligesom havde været et fokus på beskæftigelsesdelen på virksomhedsrettede indsatser, og hvis Bikubenfonden, som vi kendte i forvejen, ikke var blevet meget mere markante i forhold til udsatte unge, så er det slet ikke sikkert, XL havde eksisteret. (Bilag 4, s. 79)

Lise Ørskov fortæller, at Opgang2 XL ikke nødvendigvis havde eksisteret, hvis der ikke var blevet involveret flere aktører i projektet. Ligeledes krævede det, at der var flere aktører, som havde fokus på aktiveringen af unge på uddannelseshjælp.

Agger, Tortzen og Rosenberg skriver, at social værdi skabes gennem netværksdannelse (2018, s. 26). Dette er dog ikke fyldestgørende nok til at beskrive Opgang2 XL som et samskabende projekt, men der er elementer af, at flere aktører gerne vil skabe social værdi for denne målgruppe af kunstneriske

unge, der endnu ikke har opnået en tilknytning til uddannelse og/eller arbejdsmarkedet. Disse bestræbelser ser vi imidlertid som de første skridt mod at udvikle et projekt med samskabelses-elementer, fordi der er fokus på at udvikle et projekt, der har til formål at skabe social værdi. Samtidig er der i denne udtalelse ikke fokus på brugerinddragelsen i forhold til at udvikle Opgang2 XL, hvilket er et centralt element i samskabelse.

Ud fra Lise Ørskovs citat kan vi yderligere fortolke, at Opgang2 ikke nødvendigvis havde midlerne og/eller ressourcerne til at udvikle på Opgang2 Ungdomsspor og derigennem realisere Opgang2 XL på egen hånd. Inddragelsen af Bikubenfonden kan derfor også være sket ud fra et økonomisk aspekt, fordi som en fond har Bikubenfonden mulighed for at yde økonomiske bidrag til etableringen af Opgang2 XL, samtidig med at idéen med projektet stemte overens med fondens fokusområder (Bikubenfonden, ¶ om-bikubenfonden).

Forandringen krævede ligeledes, at andre relevante aktører delte interessen for den samme målgruppe samt kunne se formålet med at udvikle og skabe Opgang2 XL. Denne fortolkning kan yderligere nuanceres af Lise Ørskovs udtalelse om inddragelse af andre aktører:

Det er på en måde os, der er har fundet på det. Det er os, der realiserer det, og der hvor vi så har brug for nogle partnere for at nå i mål med det, vi gerne vil realisere, så går vi ud og banker på nogle døre og spørger; kan vi lave et partnerskab om at løse den her opgave, som er en del af det her XL? (Bilag 4, s. 80)

Ud fra dette kan vi antage, at Opgang2 XL ikke havde ressourcerne til at udvikle dette projekt selv og derfor var nødsaget til at opsøge andre samarbejdspartnere. Samtidig kan Lise Ørskovs rolle som co-initiator komme frem, fordi hun tager initiativ til at kontakte andre med henblik på at etablere et partnerskab. Dog skal denne fortolkning nuanceres, da det ikke vides, hvorvidt Opgang2 XL havde eksisteret, såfremt Opgang2 havde haft ressourcerne selv. Derudover kan der i citatet være et udtryk for New Public Governance, fordi Lise Ørskovs ledelsesstrategi i forhold til at realisere Opgang2 XL er at opsøge andre aktører med henblik på at samarbejde om projektet.

7.3. New Public Governance

I New Public Governance anvendes netværk som en strategi til at nå sit mål (Andersen & Espersen, 2017, s. 112). Ud fra dette antager vi, at Lise Ørskov har anvendt sit netværk som en strategi til at kunne opnå en realisering af Opgang2 XL. Denne fortolkning kan yderligere nuanceres af hendes udtalelse:

Fordi jeg kender branchen. Og det er der, at vi kan bruge det, at Opgang2 har været en kendt kulturinstitution i Aarhus i mange år, det er, at jeg har et kæmpe netværk, og vi har et enormt godt navn. (...) At det er ikke bare hvem som helst, der kommer og banker på døren. Enten så er det mig, som at vi kender hinanden, eller også er det, at jeg sidder her, og så kender vi selvfølgelig de branchevilkår, de arbejder under. (Bilag 4, s. 92)

Lise Ørskov fortæller, at hun anvendte sit netværk i forhold til at udvikle og realisere Opgang2 XL. Derudover fortæller hun, at det ikke bare er hvem som helst, der kommer og banker på døren, hvilket kan fortolkes som, at hun er en kendt og velanset person inden for den kreative branche. Samtidig kan vi fortolke, at der i den kreative branche, som Lise Ørskov beskæftiger sig indenfor, er et kendskab til hinanden. Ud fra dette kendskab kan der yderligere være en ledelsesstrategi fra New Public Governance, fordi der skal være et kendskab til, hvilke værdier der er i overensstemmelse med de relevante samarbejdspartnere (Andersen & Espersen, 2017, s. 112). Et kendskab til eksterne aktørers værdier kan gøre det nemmere at vide, hvem der er relevant at etablere et samarbejde med - og hvem der har lyst til at skabe social værdi. Den sociale værdi, der skal skabes, kræver dog ligeledes et indblik i, hvad de unge ønsker. Lise Ørskov kan have et indblik i de unge og deres ønsker, fordi hun møder dem dagligt i Opgang2 XL. Her skal det pointeres, at vi ikke er bekendte med, hvor tæt en relation Lise Ørskov har til de unge, da det er Karin Ji Tøttenborg, som er ansat som vejleder, og Lise Ørskov som er projektleder.

Vi har således opnået viden om, at Opgang2 XL er opstået på baggrund af Lise Ørskovs netværk til den kreative branche, og vi forventer, at hun har et indblik i, hvad de unge gerne vil. Samtidig kan intentionen have været at bryde aktivitetsspiralen på Opgang2 Ungdomsspor. Herudfra kan vi ligeledes fortolke, at der var et behov for at skabe sammen med andre. Lise Ørskov fortæller i sit interview, hvordan hun forstår det at skabe noget med andre:

(...) at skabe sammen for mig er, at man etablerer en fælles mission om et eller andet, man vil producere sammen. Man vil skabe noget sammen, man vil realisere noget sammen, som man så byder ind i et eller andet fællesskab i en skabelsesproces. (Bilag, 4 s. 76)

Der kan dog være mere tale om et professionelt samarbejde frem for samskabelse, fordi Opgang2 i samarbejde med Bikubenfonden udvikler og producerer velfærd *for* de unge i stedet *for med* de unge. Samtidig kan vi antage, at Opgang2 krævede en økonomisk samarbejdspartner til at udvikle projektet, før det var relevant at inddrage de unge i at producere indsatsen. Ud fra dette kan det ligeledes fortolkes, at Bikubenfonden var med til at realisere Opgang2 XL ved at bidrage med økonomiske midler.

7.3.1. Samarbejdsparter og brugerinddragelse

Vi vil nu analysere, hvilken funktion beskæftigelseschef Vibeke Jensen kan have i samarbejdet ud fra hendes position som beskæftigelseschef, fordi dette kan bidrage til et nuanceret perspektiv i forhold til de unges inddragelse i Opgang2 XL.

Vi forventede, at Vibeke Jensen ville have en central rolle i forhold til at stille krav til projektet blandt andet om effektivitet af Opgang2 XL. Vores forforståelse var, at hun ikke nødvendigvis fokuserede på brugerinddragelsen. Vibeke Jensen udtaler sig i sit interview om sin funktion i samarbejdet med Opgang2 XL:

Ja, men også en gatekeeper i forhold til, om det kan blive til noget. For hvis jeg synes, det lyder ikke godt, så kan det også være svært for dem at komme videre.

Ud fra dette fortolker vi et element af, at Opgang2 XL var afhængig af, at Vibeke Jensen som repræsentant for Aarhus Kommune kunne se formålet samt potentialet i at udvikle Opgang2 XL. Vi anser, at dette kan skabe et paradoks for Opgang2 XL, fordi de derved kan befinde sig i en position, hvor deres eksistensgrundlag kan afhænge af beskæftigelseschef, Vibeke Jensens interesser i forhold til projektets målgruppe - udsatte unge. Dette kan medføre, at hvis Vibeke Jensen på sigt, rent hypotetisk set, ikke finder projektet relevant længere, så kan de blive truet på deres funktion som afklaringsstilbud og leverandør af en ydelse til kommunen.

I samskabelse skal alle parter bidrage med ressourcer (Agger & Tortzen, 2015, s. 8). Ud fra dette kan vi anskue nogle udfordringer i forhold til, når forskellige aktører vælger at samskabe omkring at skabe social værdi, fordi der kan opstå et afhængighedsforhold, når alle parter skal bidrage med ressourcer. Afhængighedsforholdet kan komme til udtryk ved, at Opgang2 XL kan være underlagt nogle krav fra Bikubenfonden og beskæftigelseschef Vibeke Jensen i forhold til at præstere. Dog kan det betragtes at være en forudsætning for at samskabe fordi, som Klausen & Søjberg (2017, s. 15) skriver det: "samskabelsen er reel, selvom alle ikke har lige stort ansvar for alle dele af processen". Selvom Vibeke Jensen kan besidde en magtposition, udtaler hun samtidig, at det ikke kun er hende, som skal synes, det er en god idé:

Det, der er det vigtigste for mig, det er, at vores Ungecenter og de mennesker der arbejder herovre, synes ligeså godt om det, som jeg synes. Fordi den organisation, der er bagved ved mig og de unge mennesker, der er på kontanthjælp ikke synes om det, eller der ikke er efterspørgsel efter det, så mister det sin værdi. (Bilag 1, s. 9)

I ovenstående udtalelse finder vi elementer af New Public Governance, fordi beskæftigelseschef Vibeke Jensen udtaler, at de professionelle i organisationer og de unge mennesker skal kunne se værdien i de tiltag, som Vibeke Jensen ønsker at indføre. Dette er et kerneelement i New Public Governance, fordi denne strategi har til formål at skabe værdier, som er i overensstemmelse med brugerne og interessenterne af de offentlige ydelser (Andersen & Espersen 2017, s. 112). Vibeke Jensens udtalelse nuancerer vores forforståelse, fordi vi ikke forventede, at hun ville tillægge brugerne af de sociale ydelser en form for magt i forhold til, at projekterne skal skabe værdi. Vi forventede derimod, at hun i højere grad ville tale om at effektivisere indsatsen, således tilknytningen til uddannelse og/eller arbejdsmarkedet blev stærkere. På denne måde kan Vibeke Jensen tillægge en magt og en bemyndigelse til de unge i Opgang2 XL, fordi hun udtaler, at de skal synes om projektet - og i så fald dette ikke er tilfældet, mister det sin værdi.

Endvidere fortolker vi, at beskæftigelseschef Vibeke Jensen kan anse de unge for at være eksperter i eget liv. Denne ekspertrolle er ifølge Andersen og Espersen et centralt element i New Public Governance (2017, s. 114). Når de unge skal synes, det er en god idé samt efterspørge projektet, kan det fortolkes som, at Vibeke Jensen har en værdi om, at de unge bedst ved, hvad de har behov for. På denne måde kan Vibeke Jensen anse de unge som at være eksperter i eget liv. Derudover udtaler hun, at projektet bliver støttet af Aarhus Kommune, hvis der kan ansøres en progression:

Så man skal jo kunne se, at det her rent faktisk betyder, at de vokser, og de får det bedre, eller de finder deres vej til det, de gerne vil. (Bilag 1, s. 10)

Vibeke Jensen fortæller, at de unge i deres forløb i Opgang2 XL skal vokse og få det bedre, således de opnår en afklaring af, hvad de gerne vil beskæftige sig med. Det præciseres ikke yderligere i Vibeke Jensens interview, hvad dette dækker over, eller hvordan de skal komme i mål med dette, hvilket kan begrundes med, at Vibeke Jensen ikke har den daglige kontakt til de unge, som hun selv giver udtryk for med vendingen "(...) men der er jeg for langt væk fra det" (Bilag 1, s. 11).

I Opgang2 XL tager projektet udgangspunkt i den enkeltes unges interesser, hvilket kan være en strategi til at de, som Vibeke Jensen udtaler, vokser og finder deres vej til det, de gerne vil. For at finde en vej til det, som de gerne vil, antager vi, at de unge i en eller anden udstrækning bliver inddraget.

Det kan være en udfordring at indfri målet, hvis ikke den enkelte unge bliver inddraget, da det er individet, som har viden om, hvad vedkommende gerne vil. Derfor er det et vigtigt element i samskabelse, at borgerne inddrages aktivt (Agger & Tortzen, 2015, s. 8). Det kan ligeledes være et udtryk for empowerment, hvor den unge skal lære at tro på egne kompetencer, tage magten over eget

liv tilbage og definere, hvad de gerne vil med deres liv (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 210). Dette kan yderligere understøttes af Lise Ørskovs udtalelse:

Så det med at man ligesom prøver at introducere dem til virksomheder, hvor de kan få nogle billeder på, hvem kan jeg blive til. Ikke hvad kan jeg blive til, men hvem kan jeg blive til. (Bilag 4, s. 87)

Lise Ørskov fortæller, at i Opgang2 XL introduceres de unge til virksomheder, hvor de kan finde ud af, hvem de kan blive til. Med udgangspunkt i Hutchinson & Oltedals beskrivelser af empowerment kan denne tilgang anses at komme til udtryk i ovenstående, fordi der er fokus på, hvem de unge kan blive til - og ikke hvad de kan (2006, s. 210). Samtidig kan der her opstå et paradoks, fordi der ikke nødvendigvis er et beskæftigelsesfremmende incitament i Lise Ørskovs udtalelse. Idet Opgang2 XL er et aktiveringstilbud antager vi, at der burde være fokus på, hvor de unge kan bidrage til arbejdsmarkedet i stedet for et stort spørgsmål om, hvem de kan blive til. På den anden side, kan ovenstående udtalelse antages at være et udtryk for, at de unge skal opnå en forståelse af, hvem de kan være, før de opnår ressourcerne til at være en del af arbejdsmarkedet. Denne udtalelse inddrager vi igen senere i analysen med en yderligere nuancering, fordi vi vurderer, det er relevant i forhold til at forstå Opgang2 XL.

7.4. Delkonklusion

I ovenstående analyse fremgår det, at Opgang2 XL blev etableret ud fra et ønske om forandring, og et ønske om at undgå en negativ aktivitetsspiral, hvor de unge vender tilbage til endnu et forløb i Opgang2 Ungdomsspor. Derudover kan etableringen af Opgang2 XL være et udtryk for, at der er et fokus på at effektivisere en indsats, fordi der er et ønske om, at flere unge kommer tættere på uddannelse og/eller arbejdsmarkedet.

I Opgang2 XL er der et fokus på brugerinddragelsen, hvilket kommer til udtryk gennem empowerment, hvor de unge lærer at mestre og tage magten i eget liv. Dette sker gennem vejledningen med Karin Ji Tøttenborg, fordi hendes rolle er at støtte de unge gennem deres forløb i projektet. Ud fra Banduras teori om self-efficacy har vi ligeledes fundet, at de professionelle har fokus på, at de unge opnår en tro på egne kompetencer, således de kan bryde den negative aktivitetsspiral.

Opgang2 XL er opstået på baggrund af Lise Ørskovs initiativ og kontakt til andre interesserede samarbejdspartnere, som ville støtte projektet økonomisk og havde fokus på at støtte arbejde med målgruppen af socialt udsatte unge.

New Public Governance kommer til udtryk i projektet ved, at Lise Ørskov anvender sit netværk aktivt i forhold til at etablere samarbejdspartnere.

Samarbejdet og målsætningen omkring Opgang2 XL kan anses at have elementer af samskabelse, fordi aktørerne og deres fokus på forandring kan ses i lyset af skulle skabe værdi for målgruppen. Værdien skal her forstås som, at de unge skal synes, at projektet er en god idé samtidig med, at de skal vokse og finde deres egen vej ifølge Vibeke Jensen. På denne måde kan de unge anses for at være eksperter i eget liv.

I forhold til samskabelsesbegrebet har der ikke været et fyldestgørende fokus på brugerinddragelsen, og derfor vil der i de næste delanalyser være fokus på, hvordan de unge inddrages, og hvilke ressourcer de kan tilegne sig gennem projektet.

Delanalyse 2

8. Workshop

Denne delanalyse fokuserer på den workshop, som blev afholdt inden etableringen af Opgang2 XL. I denne delanalyse inddrager vi samskabesperspektiver og Arnsteins "deltagerstige". Formålet med denne delanalyse er at analysere, i hvilken grad der var samskabeselementer til stede i udviklingen af Opgang2 XL, og hvordan de unge blev inddraget i workshoppen.

Workshoppen inddrages, fordi det i interviewene med projektleder Lise Ørskov og seniorkonsulent Jesper Pedersen kom til udtryk, at de unge var en del af en skabelsesproces i forhold til udviklingen af Opgang2 XL. Derfor er vi interesseret i deres udtalelser om, hvordan de unge blev inddraget, og hvorvidt dette kan nuanceres i forhold til samskabelsesbegrebet. Vi var ikke bekendte med workshoppen før dataindsamlingen, og derfor er der ikke inddraget unge, som deltog i denne. Det var i interviewet med Jesper Pedersen, at vi blev gjort opmærksomme på workshoppen og ud fra hans udtalelser vurderede vi, at det var relevant at analysere, hvorvidt der var samskabende elementer til stede samt niveauet af inddragelsen af de unge i workshoppen. Projektleder Lise Ørskov bliver ligeledes inddraget i delanalysen til nuancering.

Citaterne i delanalysen er udvalgt ud fra, at workshoppen er blevet omtalt.

Opgang2, herunder projektchef Lise Ørskov og vejleder Karin Ji Tøttenborg inviterede til en workshop, som havde til formål at arbejde på designet af Opgang2 XL. Fordi vi ikke har interviewet

unge, som var en del af workshoppen - er det udelukkende de professionelle udtalelser om de unge og deres bidrag, som denne analyse kan belyse. Derfor skal der være forbehold for, at der er nuanceringer, som ikke bliver belyst, fordi det kun er de professionelle udtalelser, der analyseres ud fra.

8.1. Workshop/skabende fora

I workshoppen deltog flere forskellige relevante aktører og unge, der har været/er tilknyttet Opgang2. Vi er ikke bekendte med hvilke kreative virksomheder, der deltog i workshoppen – en viden der kunne have været relevant i forhold til at opnå et yderligere kendskab til dem og deres grundlag for at deltage i workshoppen.

Lise Ørskov, Projektleder ved Opgang2 deltog i workshoppen og udtrykker i sit interview følgende omkring tilblivelsen af projektet:

Som har været en proces, hvor at da vi skulle til at designe projektet inviterede vi – lavede vi en gruppe bestående af virksomhedsledere, virksomhedskonsulenter fra kommunen, Jesper, nogle tidligere unge og nogle værkstedsledere fra Opgang2. (Bilag 4, s. 81)

På baggrund af Lise Ørskovs udtalelse anser vi, at workshoppen samlede forskellige parter i et fællesskab, hvor fokus var på en skabelsesproces i forhold til at udvikle Opgang2 XL. Agger & Tortzen (2015, s. 5) beskriver ligeledes, at velfærd skabes sammen med borgere. Ved at invitere de unge har denne gruppe mulighed for at deltage i skabelsesprocessen og inddrages aktivt i samarbejdet i workshoppen. Lise Ørskov fortæller om tilrettelæggelsen af workshoppen:

Ja, vi kaldte det også et stormøde. Hvor meget var tilrettelagt med nogle spørgsmål og så ud at arbejde i nogle grupper og så fremlægge i grupper. Det var sådan set nogle møder, der blev afholdt, før vi lavede den endelige ansøgning, eller parallelt med vi lavede ansøgningen til projektet. (Bilag 4, s. 80)

Ud fra Lise Ørskovs udtalelse bliver det ikke tydeliggjort, hvordan de unge blev inddraget i gruppearbejdet. Denne nuancering var vi desværre ikke opmærksomme på under interviewet, og derfor er vi ikke bekendte med, i hvilket omfang de unge blev inkluderet i gruppearbejdet og/eller om de professionelle overtog processen.

8.2. Samskabelsesniveauet

Det er ifølge Klausen & Søbjerg vigtigt, at samskabelsesprocessen faciliteres således, at der er plads til alles bidrag (2017, s. 18). Fordi vi ikke har foretaget interviews med unge, som var en del af

workshoppen, er vi heller ikke bekendte med, om de unge fik muligheden for at bidrage. Derimod har vi foretaget et interview med en af deltagerne i workshoppen, seniorkonsulent hos Cabi, Jesper Pedersen. Han fortæller i sit interview, om workshoppen:

(...) der er det mere samskabende i forhold til det at udvikle og forankre Opgang2 XL. Men det er jo også, det er jo der, hvor man helt tilbage da de skrev ansøgningen i 2016, da var jeg jo med til sådan en workshop sammen med de unge og virksomhedskonsulenter og to tre virksomheder og bestyrelsen og medarbejdere. Både unge som var i Opgang2, og unge som havde forladt Opgang2 og var i job. (Bilag 2, s. 35)

Med afsæt i ovenstående citat kan vi ud fra et samskabelsesperspektiv anse workshoppen som co-governance, fordi flere forskellige aktører, heri Jesper Pedersen, virksomhedskonsulenter fra kommunen og unge fra Opgang2 Ungdomsspor bliver inddraget i udviklingen af Opgang2 XL (Agger & Tortzen, 2015, s. 15). Samtidig kan workshoppen også anskues ud fra Agger og Tortzens (2015, s. 15) beskrivelse af co-production, fordi de unge, der er en del af Opgang2 Ungdomsspor, er med til at skabe deres eget aktiveringstilbud og er en aktiv del i tilrettelæggelsen af, hvad Opgang2 XL skal bidrage med til den enkelte og til andre. Projektleder Lise Ørskov udtaler om de unges deltagelse i Opgang2 XL: "De farvede det jo lidt, det vil jeg sige, men de skabte det jo ikke" (Bilag 4, s. 81). Lise Ørskov giver her udtryk for, at de unge i Opgang2 ikke på egen hånd skabte projektet, men *farvede* det lidt. Hvad Lise lægger i definitionen af farvede fremgår ikke af interviewet. Vi fortolker det som, at de unge var med til at præge og havde indflydelse på, hvordan projektet skulle være, men at det skete ud fra nogle rammer, som allerede var forudbestemt af Lise Ørskov.

8.3. Brugerinddragelse

Ud fra samskabelsesperspektivet er det ikke et krav, at borgere skal skabe deres eget projekt på egen hånd, men derimod at det skal skabes gennem partnerskaber, hvor alle aktører bidrager (Agger & Tortzen, 2015, s. 8). Det skal pointeres, at Opgang2 XL ikke sælger sig som samskabende, men som projektleder Lise Ørskov udtaler i sit interview, kan der være elementer af samskabelse i projektdesignet af Opgang2 XL:

Det er jo så hele projektskabelsen, kan man sige, eller projektdesignet, der kan jeg se nogle elementer af samskabelse, fordi vi faktisk har haft de der fora, og der blev lavet referater. (Bilag 4, s. 82)

Aktiv involvering af borgerne er et kerneelement i samskabelse (Agger & Tortzen, 2015, s. 8). Derfor vurderer vi, at det ikke nødvendigvis er tilstrækkeligt at kalde et forum (workshoppen) samt referater

for samskabende, fordi samskabelse ud fra vores forforståelse forudsætter, at de unge aktivt skal bidrage med viden, som anvendes i udviklingen af projektet.

I forhold til samskabelse kunne det have været relevant at inddrage de unge allerede inden workshoppen. I dette tilfælde blev de unge inddraget efter designet var skabt, og herefter kunne de gennem workshoppen komme med feedback (formoder vi). Derfor lever workshoppen ikke nødvendigvis op til samskabelse, hvor de unge er aktivt involveret under projektdesignet og derigennem har medindflydelse på, hvad de gerne vil, fordi rammerne for Opgang2 XL var overordnet defineret. I forhold til de unges inddragelse udtaler Lise Ørskov sig yderligere om de unges bidrag til workshoppen:

En enorm legitimitet til projektet. Kommunen og fonde kan godt lide, at man gør sådan noget. Det er bare for at sige det helt ærligt. Det er det, der også er rigtig vigtigt, ikke? At der er et stort fokus på sådan noget. Så derfor er det en del af en legitimering. De bidrog med fantastisk, en stor entusiasme, et stort engagement, som jo var væsentligt for at få det her klap på skulderen. Vi har fat i noget, det er en god idé det her. (Bilag 4, s. 82)

Lise Ørskovs udtalelse giver os en forståelse af, at de unge kan være anvendt som en strategi til at nå det mål, som hun gerne vil have indfriet. Målet forstår vi at være at få etableret Opgang2 XL. Ved at invitere de unge, kan de være med til at vise overfor de andre eksterne aktører, at de rigtig gerne vil have det her projekt, og at det kan bidrage til deres udvikling og ressourcer. Hvis de unge udelukkende er anvendt som en del af en strategi for at nå målet, finder vi det i kontrast til et af kerneelementerne i samskabelse, som ifølge Agger & Tortzen er aktiv involvering af borgerne (2015, s. 8).

De unges deltagelse i workshoppen giver endvidere anledning til et spørgsmål om inddragelse. Med udgangspunkt i Arnsteins "deltagerstige" (1969, s. 217) fortolker vi graden af deltagelse som symbolsk, fordi legitimeringen af projektet ikke er det samme som, at de unge blev inddraget som aktive deltagere med en værdifuld viden. Den symbolske inddragelse dækker de midterste trin på Arnsteins stige, og er således samtidig en mulig vej til opnåelse af fuld brugerinddragelse (Arnstein, 1969, s. 219). Derfor anskuer vi de unges deltagelse i workshoppen som en mulighed for at inddrage en udsat borgergruppe, samtidig med at vi stiller os kritiske for udgangspunktet for deres deltagelse. Ligeledes kan der være en nuancering af, at samskabelse er et buzz word, fordi udtalelsen kan give et indtryk af, at de unge inddrages på baggrund af kommuner og fondes (eksempelvis Aarhus Kommune og Bikubenfondens) krav om brugerinvolvering (Agger & Tortzen, 2015, s. 7). Derfor kan det være mere grundet et behov for at leve op til andre aktørers krav end egentlig samskabelse.

Desuden kan dette yderligere nuanceres ud fra interviewet med Lise Ørskov, hvor hun fortsætter med at fortælle om workshoppen:

Alle de her parter som var dem, som var interessenter omkring. Altså unge, virksomhedskonsulenter, virksomhedsledere og internt i Opgang2 synes det her er spændende og synes er en god idé. Det er ikke bare noget, vi som ledere skal have nogle penge i kassen og siddet og fundet på. Der er en entusiasme omkring det. Det synes jeg, det meget bidrog med. Det var væsentligt og ligesom mærke det der med, der er glæde omkring det. Folk ville gerne også de unge. (Bilag 4, s. 82)

Lise Ørskov fortæller, at det var væsentligt at mærke, at der var glæde omkring, at folk gerne ville - også de unge. På denne måde kan vi forstå workshoppen som et forum, der skulle tilkendegive, at det var en god idé - og måske ikke som vi forventede efter Jesper Pedersens interview, en workshop som reelt skabte Opgang2 XL.

Ud fra projektleder Lise Ørskovs udtalelser kan der stilles spørgsmålstejn ved, hvorvidt workshoppen faktisk var samskabende, men interviewet med seniorrådgiver Jesper Pedersen kan bidrage med et andet blik. I forhold til brugerinddragelsen af de unge i workshoppen, udtrykker Jesper Pedersen, at inddragelsen af de unge gør Opgang2 unikt:

ikke mindst og her da er Opgang2 helt unikt, fordi projektet er blevet til ved hjælp af det, at de unge er blevet involveret (...) Men nu vil vi gerne have dem involveret i også i direkte i sådan en, hvad skal man kalde dem, workshop. (Bilag 2, s. 36)

Agger og Tortzen skriver, at borgernes indflydelse på projekter er størst, når de får en rolle som co-initiator eller co-designer (2015, s. 16). Jesper Pedersens udtalelse kan give en nuancering af de unges rolle i workshoppen som co-designer. Som co-designer får borgerne indflydelse og kan heri være med til at udforme den offentlige ydelse (Agger & Tortzen, s. 16). Derudover er det centralt i samskabelse, at aktørerne bidrager med deres viden (Agger & Tortzen, 2015, s. 16). Det, at de unge og de professionelle bidrager med deres viden, kan vi anse som et samskabende element. Boyle & Harris beskriver det således: "co-production occurs in the critical middle-ground when user and professional knowledge is combined to design and deliver services" (Agger & Tortzen, 2015, s. 16). Som tidligere beskrevet blev Opgang2 XL udviklet på baggrund af et behov for at gøre kerneelementerne bedre, fordi, som Lise Ørskov udtalte, blev forløbene længere, og de unge, som forlod Opgang2 Ungdomsspor, kom tilbage til projektet igen.

I samskabelse er det et centralt kerneelement, at borgere og brugere af services besidder en vigtig og værdifuld viden (Agger, Tortzen & Rosenberg, 2015, s. 8). Derfor kan de unge i workshoppen have

bidraget med en vigtig viden om hvilke behov, der ikke var tilstrækkelige i Opgang2 Ungdomsspor. Fordi de unge, der deltog i workshopen, ikke er blevet interviewet er dette en fortolkning - og ikke en viden, som vi besidder.

I forhold til udvikling af projekter og brugerinddragelse udtaler, Jesper Pedersen: “der er jo mange projekter, som bliver til oppe i de professionelles hoveder” (Bilag 2 s. 36). Dette kan vi med udgangspunkt i Agger og Tortzen (2015, s. 17) fortolke som, at fagprofessionelle tvivler på og mangler tiltro til, at borgeren har den tilstrækkelige viden, det kræver at være en del af at udvikle velfærdsydelser. I udviklingen af Opgang2 XL kan der i modsætning hertil være en antagelse om, at almindelige borgere - i denne sammenhæng de unge fra Opgang2 Ungdomsspor, har en værdifuld viden, som kan anvendes til at udvikle Opgang2 XL. På denne måde kan borgere aktiveres som ressourcer frem for passive brugere af aktiveringstilbuddet (Agger & Tortzen, 2015, s. 8).

8.4. Delkonklusion

Ud fra ovenstående analyse kan vi konkludere, at de unge gennem deres deltagelse i workshopen havde mulighed for at blive inddraget i udvikling af Opgang2 XL.

I forhold til samskabelsesperspektivet anvender vi co-governance som begreb, fordi flere forskellige aktører blev inddraget i workshopen. Derudover nuancerer vi dette yderligere ved at inddrage co-production, fordi de unge kan være med til at skabe projektet. Dette skal dog nuanceres, fordi som Lise Ørskov udtaler, farvede de unge projektet lidt, men de skabte det ikke. De unges deltagelse i workshopen var med til at præge udviklingen og etableringen af Opgang2 XL, men deres deltagelse kan ikke ukritisk anses som samskabende. Derimod kan de unges deltagelse anses som en strategi til opnåelse af målet om etableringen af Opgang2 XL. Derved bliver brugerinddragelsen på dette niveau symbolsk, fordi dagsorden og rammerne og workshopen var skabt på forhånd.

I forhold til samskabelse konkluderer vi i dette tilfælde, at det er et buzz-word, fordi de unge blev inddraget på baggrund af, at kommuner og fonde synes godt om det. Samtidig stiller vi os kritiske overfor den egentlige begrundelse for inddragelsen af de unge. Vi vurderer, at i samskabelse skal de unge inddrages, fordi de besidder en værdifuld viden, og ikke fordi de skal anvendes som strategi til at opnå et mål.

Denne analysedel har endvidere empiriske mangler, fordi vi ikke har interviewet de unge, som deltog i workshopen og derfor har udfordringer med at forholde os kritisk til brugerinddragelsen. Samtidig

er der mangel på viden omkring de kreative virksomheder, hvilket ligeledes giver en udfordring i forhold til at anskue workshoppen ud fra samskabelsesperspektivet.

Delanalyse 3

9. Opgang2 XLs målsætning

I denne delanalyse fokuserer vi på Opgang2 XLs målsætning, og hvordan den kan anskues i forhold til samskabelse og de to modsætninger, der er herfor i form af effektivitetssamskabelse og demokratisk samskabelse. Formålet med denne delanalyse er at analysere hvilke udfordringer og muligheder, der kan være ved at anskue Opgang2 XL ud fra samskabelsesbegrebet. Vi inddrager empowerment og samskabelsesperspektiver.

9.1. Læringsmål og proces

Lise Ørskov udtaler, at målsætningen for Opgang2 XL er, at 35% af de unge, der er tilknyttet projektet, skal være i uddannelse eller selvforsørgelse et år efter endt forløb:

Det er nogle succesmål. Hvor mange unge regner vi med at have igennem og hvor mange af dem skal så, der er de så defineret et år efter de slutter i Opgang2. Der er nogle målsætninger omkring 35%, tror jeg, af alle dem der forlader Opgang2 skal være i enten uddannelse eller i selvforsørgelse, hvor i dag omkring 20. Det er jo ret markant, vi ønsker at hæve det tal med det her projekt. (Bilag 4, s. 78)

Jacobsen og Thorsvik (2014, s. 34) skriver, at et mål er en beskrivelse af en ønsket fremtidig tilstand. Med dette udgangspunkt fortolker vi, at målsætningen om de 35% er med til at definere en ønsket fremtidig tilstand. De 35% er ikke for de unge, der afslutter deres forløb i Opgang2 XL, men en målsætning for andelen af de unge, der fortsat er i uddannelse eller selvforsørgelse et år efter endt forløb. Ud fra Agger, Tortzen & Rosenbergs perspektiv om demokratisk samskabelse fortolker vi Lise Ørskovs udtalelse som et udtryk for, at der i Opgang2 XL er fokus på langsigtede resultater, som øget livskvalitet og empowerment af udsatte borgere (2018, s. 10).

Øget livskvalitet er et komplekst begreb, hvilket vi anser som en grund til, at effekten først måles et år efter endt forløb hos Opgang2 XL. Samtidig kan effekten af samskabelse være svær at måle, fordi resultaterne kan være langsigtede, som beskrevet ovenstående. Den demokratiske samskabelse kan yderligere komme til udtryk, fordi Opgang2 XL har fokus på empowerment, hvormed der fokuseres

på de unges ressourcer (Agger, Tortzen & Rosenberg, 2018, s. 11). Empowermenttilgangen praktiseres ifølge Karins udtalelse blandt andet på følgende måde:

Og i forhold til empowerment så tænker jeg, at det starter vi allerede med fra dag ét, at støtte dem i at tage ansvar for eget liv. Der er mange ting de aldrig har lært. At begå sig socialt, at tage kontakt til officielle personer og instanser. Det er noget af det vi støtter dem i at blive bedre til. (Bilag 3, s. 73)

Karin Ji Tøttenborg fortæller, at hun i sit daglige arbejde anvender empowerment som metode, hvor der fokuseres på det, som de unge endnu ikke har lært. I et læringsteoretisk perspektiv arbejder Karin Ji Tøttenborg med at tillære de unge en adfærd, der gør dem i stand til at navigere i samfundet og deri i sociale sammenhænge (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 141). For eksempel kan det at kontakte andre og/eller fremmede mennesker være en adfærd, som de unges skal tillæres. Julie, som deltog i fokusgruppeinterviewet, giver et konkret eksempel på, hvordan Opgang2 XL har hjulpet hende med at overskride nogle barrierer i forhold til at kontakte mennesker og instanser som en del af opretholdelsen af et normalt og fungerende hverdagsliv:

men altså, som... da jeg startede... altså jeg har haft, tit, haft problemer og ringe til folk og snakke med, folk i telefoner, altså, og det ka' jeg godt nu. Jeg ka' ringe til min egen læge, som det er jo stort ikk? (Bilag 6, s. 159-160)

I forhold til empowerment er formålet, at individet tilegner sig mere magt i sit liv (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 210). Ud fra empowerment kan Julies udsagn være et udtryk for, at hun har tilegnet sig mere magt i sit liv, fordi hun gennem sit forløb ved Opgang2 XL har tilegnet sig kompetencer i at foretage opkald. Derudover kan samskabelse bidrage til det enkelte individs øget magt over egen situation (Agger, Tortzen & Rosenberg, 2018, s. 16). Julies udtalelse kan endvidere ud fra samskabelse anses som et udtryk for at forløbet ved Opgang2 XL har bidraget til, at hun har fået mere magt over sit liv.

Ifølge Agger, Tortzen & Rosenberg kommer værdien i samskabelse til udtryk i processen (2018, s. 14). I Julies eksempel kan værdien komme til udtryk ved, at det er gennem hendes forløb i Opgang2 XL, at hun gradvist udvikler sig og kan foretage opkald. Ved at anvende empowerment som metode i Opgang2 XL kan proces-værdien understøttes, fordi de unge gennem deres forløb er i en udviklings- og læringsproces (Agger, Tortzen & Rosenberg, 2018, s. 14). Samtidig kan vi anse denne empowerment af de unge i Opgang2 XL som en myndiggørelse af dem, fordi de stræber efter, at de unge skal tilegne sig mere magt i eget liv. Den myndiggørende tilgang kan ifølge Agger, Tortzen &

Rosenberg (2018, s. 16) give større chancer for positive resultater - såsom at foretage opkald til andre personer.

En anden væsentlig faktor i forhold til at opnå positive resultater kan ifølge Karin være, at de har tiden til at samarbejde med de unge:

Når vi lykkes med det, vi gør, så er det blandt andet, fordi vi har god tid til at lære de unge at kende. Tid til at støtte den enkelte unges udvikling, både fagligt og personligt. Og tid til at skabe en tillidsfuld relation som er frugtbar i forhold til at støtte den unge til at komme videre med sit liv. Kendskabet til den unges ressourcer og barrierer giver et godt grundlag for en kvalificeret erhvervsvejledning. (Bilag 3, s. 74)

Karin Ji Tøttenborg fortæller, at de lykkedes med de unge, fordi de har tiden hertil og de rigtige vilkår herfor. Ifølge Tortzen kan et pres på at skulle levere synlige og hurtige resultater virke kvælende for samskabelse (2017, s. 11). Ud fra Karins udtalelse udleder vi, at de i Opgang2 XL ikke har udfordringer med tiden, og derfor ikke nødvendigvis er underlagt en sådan kvælende faktor for samskabelsen. Ud fra dette vurderer vi, at det kan være en værdi i Opgang2 XL, at de unge har tiden til at udvikle sig og ikke skal bekymre sig om en stram deadline. Dette perspektiv vender vi tilbage til senere i analysen med en anden nuancering.

9.2. Individorientering

Tortzen (2017, s. 11) skriver, at det er relevant i samskabelse, at parterne i fællesskab skal definere det mål, som de ønsker at arbejde hen imod. De unge i Opgang2 XL kan have muligheden for i samarbejde med de professionelle at definere, hvilken udfordring de vil løse samt hvilke mål, de ønsker at opnå. På denne måde kan vi anskue de samskabende elementer i Opgang2 XL for at være individorienteret. Den individorienterede tilgang til de unge kan komme til udtryk i Julies tidligere udsagn ovenstående, hvor en af hendes udfordringer var at foretage opkald. I interviewet med Silja, som også er tilknyttet Opgang2 XL kan den individorienteret tilgang ligeledes anses at komme til udtryk i udtalelsen:

det har været et rigtig godt – altså en god måde at starte ud på, fordi man tager fat i ens egen interesser. Det er der, man starter det hele. For at komme fra et sygdomsforløb og et kontanthjælpsforløb og komme ud igen så har jeg det sådan, at det er rigtig vigtigt at tage udgangspunkt i den enkelte person og deres behov. (Bilag 6 s. 103)

Ud fra Siljas udtalelse kan den individorienterede tilgang komme til udtryk ved, at der tages udgangspunkt i den enkelte unges interesser og de individuelle behov. Vi fortolker ud fra Siljas udtalelse, at der tages udgangspunkt i den enkelte unge, hvorefter der etableres et forløb efter individets behov og udfordringer. Ud fra Banduras teori om self-efficacy kan dette være et udtryk for, at der tages udgangspunkt i den enkelte persons motivation i forhold til skabe målsætning for sig selv (Bandura, 2012, s. 20). Den individrettede tilgang kommer ydermere til udtryk ved vejleder Karin Ji Tøttenborgs interview. Hun bliver i sit interview spurgt, om de unge bliver inddraget i Opgang2 XL, hvortil hun svarer:

Der er ikke noget som bliver besluttet hen over hovedet på de unge. Det er i dialog med dem, at der bliver lagt handlingsplaner og formuleret mål. Det er den unge som er i centrum og som, med støtte fra os, administrerer og tager ansvar for eget liv. Vi er privilegeret, fordi vi har den daglige gang sammen med de unge. (Bilag 3, s. 68)

I denne udtalelse kommer individperspektivet til udtryk ved, at de unge er i centrum, og der bliver ikke foretaget beslutninger, uden de er med til dette. I empowerment er der fokus på et ligeværdigt samarbejde, hvor borgeren skal tage ansvar for eget liv (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 210). Derfor anser vi Karins udtalelse som et udtryk for et ligeværdigt samarbejde, hvor de unge har muligheden for at tage ansvar for, hvad der skal ske i deres liv, fordi de bliver inddraget. På denne måde kan de unge være med til at tage et personligt ansvar for de ændringer, som de ønsker at sætte fokus på. Ifølge Hutchinson & Oltedal kan det personlige ansvar være en måde at tilegne sig mere magt og derigennem ressourcer (2006, s. 210-212). Derudover er der et andet vigtigt perspektiv i denne udtalelse, fordi Karin Ji Tøttenborg siger, at de (medarbejderne i Opgang2 XL) har den daglige gang sammen med de unge. I empowermenttilgangen er det dialog og arbejdet sammen med borgeren, der er fokus på (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 27). Der kan således via dialogen mellem de unge og Karin Ji Tøttenborg være mulighed for at få etableret en relation og få skabt en tryghed, hvor de unge tør give udtryk for deres udfordringer og ønsker for fremtiden. Når de unge og de professionelle har daglig kontakt og kan skabe en relation, har de ligeledes muligheden for at lære hinanden at kende og på denne måde få et indblik i, hvilke interesser de unge har og gerne vil tage udgangspunkt i (Hutchinson & Oltedal, 2006 s. 228). Silja udtrykker ligeledes, at ved at tage udgangspunkt i hendes interesser og motivation kan dette give positive resultater på andre parametre:

Det, at kunne stå op om morgen og møde til noget, det er jo en utrolig vigtig del af vores samfund generelt. Så bare det, som det er der rigtig mange af os, der har problemer med. At noget så simpelt det bliver løst der. Altså selvom det ikke er en del af det, der er nedskrevet,

at det er noget af en problemstilling, der skal løses, så bliver det bare naturligt. (Bilag 5, s. 104)

Siljas udtalelse kan anses at være et udtryk for, at hun har en forståelse af, at hun skal deltage i samfundet, fordi hun udtaler, at det er en vigtig del af samfundet at møde til noget. Vi fortolker, at dette kan være ud fra en medborgerskabstankegang, hvor borgeren har ret og pligt til at deltage aktivt i samfundet (Andersen, 2017, s. 110). Derudover kan dette være et udtryk for, at empowerment, motivation og interesse giver en ringe-i-vandet effekt, fordi når ét problem løses, kan dette skabe positive effekter på andre udfordringer (Agger, Tortzen & Rosenberg, 2018, s. 16). De positive effekter kan ligeledes anskues i projektleder, Lise Ørskovs, udtalelse:

Fordi det tyder på, at når de så forlader Opgang2, så har den der empowerment virket, så er de mere robuste eller mere stabile, så de faktisk gennemfører. (Bilag 4, s. 89)

Ud fra empowermenttilgangen kan de unge have tilegnet sig ressourcer, således de er blevet mere robuste. Derfor kan Opgang2 XL have bidraget til at bryde den negative aktivitetsspiral, som Lise Ørskov tidligere har udtalt, fordi de unge ikke nødvendigvis havde fået tilegnet sig de ressourcer, som de havde behov for i Opgang2 Ungdomsspor. Her skal det dog nuanceres, at der ikke foreligger evalueringer eller målinger på, hvorvidt Opgang2 XL og empowermenttilgangen rent faktisk har bidraget til den ønskede målsætning. Dette er blot projektleder, Lise Ørskovs egen udtalelse.

Fra at vi har haft et fokus på den demokratiske samskabelse og betydningen af empowerment i forhold til de unges forløb i Opgang2 XL, tager følgende udgangspunkt i effektivitetssamskabelse. De to former anvendes som nuanceringer af det arbejde, der udføres i Opgang2 XL og i forhold til vores forforståelse om, at begge former kan ses anvendt afhængig af den enkelte respondent og dennes rolle i Opgang2 XL.

9.3. Effektivitetssamskabelse

I ovenstående kan der spores et paradoks, fordi det kom frem, at der i Opgang2 XL kan være elementer af demokratisk samskabelse som følge af empowerment og den individorienterede tilgang. Samtidig kan der anskues elementer fra effektivitetssamskabelse i interviewet med projektleder, Lise Ørskov.

I tidligere delanalyse inddrog vi en udtalelse fra Lise Ørskov om, at de unges forløb var for lange i Opgang2 Ungdomsspor, og på baggrund heraf kan vi anskue et ønske om at gøre forløbene kortere.

Dette ser vi som et udtryk for et ønske om effektivitet, og derfor vil vi i denne delanalyse have fokus på, hvordan Opgang2 XL kan anskues ud fra et effektivitetsperspektiv.

Opgang2 XL blev som beskrevet tidligere udviklet på baggrund af at ville gøre grundelementerne bedre. Dette kan vi fortolke som et udtryk for, at projektet kan være udviklet på baggrund af en effektivisering. Derudover kan der i Lise Ørskovs udtalelse være elementer af effektivitets-samskabelse, som kommer til udtryk ved fokuset på at øge resultaterne af de unges deltagelse i Opgang2 XL. Effektiviseringen bliver synlig i målsætningen om, at antallet af de unge med varig tilknytning til enten job eller uddannelse øges med 15 procentpoint.

Effektiviseringer præges af New Public Management tankegangen, hvor borgere blandt andet opfattes som nyttemaksimerende (Agger & Tortzen, 2015, s. 13). Fortolket ud fra du Guy (2014, s. 40) bliver de unge i Opgang2 XL til bruger/kunder, som har et valg, og som derfor selv er med til at bestemme, hvad der skal ske, ud fra hvad der er bedst for den enkelte.

Ud fra effektivitetssamskabelse kan målet om de kortere forløb, samt at de unge ikke kommer tilbage til projektet, anses at være til nytte for både den enkelte borger og for samfundet, fordi der kan være fordele for såvel samfund og borger, når sidstnævnte er i stand til at klare sig selv - i job eller uddannelse. En væsentlig fordel kan være den økonomiske, hvilken er et grundlæggende element for effektivitetssamskabelse (Agger & Tortzen, 2015, s. 14).

9.4. Samskabelsens to forståelser

Andersen & Espersen (2017, s. 111) skriver, at de to styringsparadigmer New Public Management og New Public Governance udfoldes sideløbende med hinanden. Derudover kan der være tale om idealtyper, som i praksis ikke nødvendigvis kan eksistere, fordi der er langt flere nuancer i praksis. Dette kan ligeledes være perspektiver, som opstår og nedbrydes igen. Eksempelvis kan workshoppen være et udtryk for demokratisk samskabelse, fordi der i denne proces deltog borgere samt aktører fra civilsamfundet. Selve interaktionen mellem de professionelle og de unge i Opgang2 XL kan samtidig være et udtryk for effektivitets-samskabelse, fordi der fokuseres på resultatopnåelse og en effektivisering af Opgang2 (Agger & Tortzen, 2015, s. 14). Derudover kan den demokratiske samskabelse igen opstå, når de unge skal deltage i praktikforløb, fordi der her inddrages andre virksomheder med det formål at bidrage til den enkelte unges ressourcer (Agger & Tortzen, 2015, s. 14).

De forskellige elementer i Opgang2 XL kan nuanceres, hvor disse to forståelser kan komme til udtryk på forskellige tidspunkter eller opstå på samme tid. Derfor kan der opstå et paradoks, fordi de to forståelser muligvis vil fokusere på forskellige elementer. Eksempelvis kan det fremtidige ønske om at flere unge ikke kommer tilbage til projektet være på baggrund af effektivisering, men hvor den demokratiske samskabelse med fokus på empowerment kan tage længere tid, fordi der fokuseres på langsigtede resultater (Agger & Tortzen, 2015, s. 14).

Når målene på denne måde bliver uklare, er det i værste tilfælde de unge, som bliver berørt af det, fordi de ikke nødvendigvis opnår de ressourcer, som de gerne vil. Dog behøver disse to forståelser ikke at være uforenelige - de kan muligvis understøtte hinanden i en gavnlig proces, hvilket kommer til udtryk i interviewet med beskæftigelseschef Vibeke Jensen. I interviewet spørger vi hende om, hvordan hun ser, at de to forståelser kan komme til udtryk i forhold til Opgang2 XL, samt hvorvidt der er én forståelse, som er mere relevant end den anden. Til dette udtaler Vibeke Jensen således:

Effektivitet og engagement – og jeg synes egentlig ikke, de er hinandens. Hvad kan man sige, mere af det ene eller af det andet. Jeg synes egentlig, det er et både og – og det er måske egentlig det, der er det stærke. At du både ligesom rammer noget med den unge, fordi der er flere aktører og dermed udvider deres perspektiv, og samtidig når du udvider deres perspektiv, får du en bedre beskæftigelsesindsats, fordi de selv er meget med i det. Så jeg synes egentlig, at de to dimensioner, de har betydning begge to. (Bilag 1, s. 12)

Udtalelsen står i modsætning til vores forforståelse, fordi vi havde en antagelse om, at Vibeke Jensen qua sin position som beskæftigelseschef ville være fokuseret på effektivitet og hvilken kommunal profit, der kunne opnås, frem for hvilken indsats der kunne skabe varige resultater for den enkelte unge.

Skytte (2017, s. 32) angiver, at socialt arbejde i praksis er komplekst og kan anses for værende eklektisk, hvilket kan være et argument for, at de to forståelser anvendes og/eller opstår samtidigt. Ud fra ovenstående citat kan vi fortolke, at demokratisk samskabelse kommer til udtryk ved, at flere forskellige aktører i fællesskab kan udvide de unges perspektiv og derigennem opnå en bedre beskæftigelsesindsats. Dette kan ligeledes nuanceres ved at beskrive det som en måde til at involvere civilsamfundet i velfærds løsninger, samtidig med at de unge modtager vejledning ud fra en empowermenttilgang hos vejleder, Karin Ji Tøttenborg. Ud fra effektivitets-samskabelse kan resultaterne heraf skabe effekter på output - som i relation til Lise Ørskovs udtalelser er at øge de unges tilknytning til uddannelse eller arbejdsmarkedet med 15 procentpoint (Agger & Tortzen, 2015, s. 14).

9.5. Delkonklusion

Ud fra ovenstående analyse kan vi konkludere, at Opgang2 XLs formål er at øge de unges tilknytning til uddannelse og/eller arbejdsmarkedet. Samtidig fokuseres der på langsigtede resultater, fordi der måles på hvorvidt de unge, der er afsluttet i projektet, fortsat er i uddannelse/arbejde et år efter, de er stoppet ved Opgang2 XL.

Vi inddrager i analysen et eksempel med Julie, som ikke længere har problemer med at foretage telefonopkald, og vi anser denne handling som et udtryk for empowerment. Dette beror vi på, at Julie gennem sit forløb ved Opgang2 XL har lært at tage ansvar for egne handlinger og således opnået mere magt i eget liv. Samtidig konkluderer vi ud fra et læringsteoretisk perspektiv, at Julie gennem sit forløb ved Opgang2 XL har tillært sig en ny adfærd, hvilken er et udtryk for den procesværdi, der udvindes ved at være tilknyttet Opgang2 XL. En forudsætning for indsatsen og resultatopnåelsen er, at de i forløbet har tiden til at arbejde med de unge, hvilket fremhæves i interviewet med vejleder Karin Ji Tøttenborg.

Der er i Opgang2 XL et fokus på det enkelte individ og dennes ønsker og behov. Dette kaldes for en individorienteret tilgang og kommer til udtryk ved, at de unge sætter deres egen målsætning. Ud fra et empowermentperspektiv konkluderer vi, at der skabes et ligeværdigt samarbejde ved at tage udgangspunkt i den enkelte unges interesser.

Derudover har interviewet med Silja bidraget til et medborgerskabsperspektiv, fordi hun giver udtryk for, at hun gerne vil være en del af samfundet. Hun udtaler i sit interview, at det har positive effekter på andre elementer i hendes liv, at der er fokus på hendes interesser. Ud fra samskabelsesperspektivet er dette en ringe-i-vandet-effekt.

Opgang2 XL har en målsætning om at øge antallet af unge med tilknytning til uddannelse og/eller arbejdsmarkedet med 15 procentpoint. Dette, konkluderer vi, har elementer af effektivitetssamskabelse, fordi der er fokus på at effektivisere og resultatorientere indsatsen. Derudover konkluderer vi, at der er elementer af demokratisk samskabelse i workshoppen samt praktikforløbene. Disse to forståelser kan udfoldes sideløbende, fordi praksis er eklektisk. Vi konkluderer samtidig, at dette kan skabe et paradoks, fordi de to forståelser kan være modstridende, hvilket kommer til udtryk i målsætningen om at effektivisere samtidig med, at der er et fokus på de langsigtede resultater.

Delanalyse 4

10. Aktiviteter

I ovenstående delanalyser har vi inddraget generelle elementer af Opgang2 XL. I denne delanalyse analyserer vi, hvilke ressourcer praktikkerne og netværksmøderne kan bidrage med til de unge i Opgang2 XL.

Afsnittet om praktik har til formål at analysere, hvilke ressourcer de unge kan tilegne sig ved at deltage i praktikker. Vi har ikke interviewet virksomheder, der har eller har haft en ung fra Opgang2 XL i praktik, og derfor er det ikke muligt at nuancere analysedelen med virksomhedernes forståelser heraf. Vi fokuserer i stedet for på, hvordan praktikker kan være med til at udvikle de unges ressourcer. Analysen starter med at inddrage citater fra interviewet med projektleder Lise Ørskov for at nuancere, hvilket formål praktikkerne har i forhold til de unge. For at nuancere analysen inddrager vi Banduras teori om self-efficacy herunder model-indlæring samt anerkendelses- og læringsteori.

I afsnittet om netværksmøderne analyseres det, hvilken betydning netværksmøderne har for de unge og for indsatsen i projektet. Netværksmøderne inddrages, fordi både de unge og de professionelle i deres interviews udtalte, at disse er centrale for Opgang2 XL. Vi anvender i denne analysedel teorier om empowerment, brugerinddragelse og Arnsteins “deltagerstige”. Anvendelsen af disse teorier har til formål at give en nuanceret forståelse af hvordan, og i hvilken grad brugerinddragelsen finder sted. Dette i forhold til fællesskabet i Opgang2 XL og de unges ressourceudvikling. Teorierne anvendes til at nuancere hvilke samskabelseselementer, der kan anses at være for netværksmøderne.

10.1. Praktik

Vores forforståelse af praktikkerne var, at de unge herigennem skulle opnå en tilknytning til arbejdsmarkedet og få et indblik i, hvordan det er at indgå på en arbejdsplads. Derudover havde vi overvejelser om, at praktikkernes formål ligeledes må være at udvikle de unges sociale kompetencer, så de lærer at begå sig i et socialt fællesskab med kollegaer. Samtidig skal denne forforståelse nuanceres, fordi vi ikke har viden om, i hvilken grad de unge er udfordret på det sociale aspekt - hvilket selvfølgelig også kan variere fra ung til ung.

10.1.2. Praktik - formål

Vi havde en forforståelse om, at de unge gennem praktikkerne kunne opnå en indsigt i, hvilket erhverv de gerne vil arbejde med, således de herigennem kunne blive brancheafklaret. Denne forforståelse blev nuanceret gennem databehandlingen af Lise Ørskovs interview, fordi hun fortæller således om praktikkernes formål:

Og som rigtig meget baserer sig på, at XL for de unge handler rigtig meget om identitet mindst lige så meget som om at finde ud af, hvad for et fag de skal tjene deres penge ved. (Bilag 4, s. 87)

Lise Ørskov fortæller, at der er mindst lige så meget fokus på de unges identitet som hvilket fag, de gerne vil arbejde med. Vi havde ikke forventet, at de unges identitet var lige så stor en del af praktikkerne som det at blive afklaret med, hvilket fag de gerne vil beskæftige sig med. I forhold til de unges identitet i praktikkerne udtaler Lise Ørskov yderligere om praktikkernes formål:

Så det med at man ligesom prøver at introducere dem til virksomheder, hvor de kan få nogle billeder på, hvem kan jeg blive til. Ikke hvad kan jeg blive til, men hvem kan jeg blive til. (Bilag 4, s. 87)

Lise Ørskov fortæller, at der er fokus på, at de unge skal introduceres til virksomheder, hvor de kan fokusere på, *hvem* de kan blive til. Vi anser dette citat for at være abstrakt, fordi det kan være en filosofisk tilgang til praktikkerne, som måske kan være u håndgribelig for den enkelte unge. Det u håndgribelige er, at det kan være et stort spørgsmål at tage stilling til i forhold til, at praktikkerne har til formål at skabe en tilknytning mellem den enkelte unge og arbejdsmarkedet. Derudover stiller vi os undrende overfor, hvordan virksomhederne skal kunne være med til at besvare, *hvem* de unge kan blive til. Dette spørgsmål kan vores empiri ikke nuancere, og derfor fortolker vi det ved at inddrage Banduras teori om model-indlæring, som angiver, at individet tillærer adfærd ved at iagttage og observere andre (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 150-151). På den måde kan de unge gennem iagttagelser og observationer af de ansatte på deres praktiksted lære og finde ud af, *hvem* de kan blive til, og ikke *hvad* de kan blive til. Samtidig er dette ikke nødvendigvis nuanceret tilstrækkeligt, fordi ved at observere andre kan de unge risikere at sammenligne sig med personer, som ikke nødvendigvis er hensigtsmæssige for dem.

Denne tilgang til praktikkerne kan for os fremstå som filosofisk og udfordrende at forholde sig til. Vi stiller os nysgerrige overfor, hvad udfordringen kan være hvis udgangspunktet var, *hvad* den enkelte ung kan blive til eller har lyst til at blive til?

10.1.3. Ressourcer og udvikling

Med udgangspunkt i de unges interview analyserer vi i det følgende, hvilke ressourcer de kan tilegne sig ved at deltage i praktikkerne. Silja udtaler om sit praktikforløb:

Fordi Karin hun fortalte mig om, at de havde det her praktikprogram, og lige fra jeg startede, så var jeg meget opmærksom på at sige, at jeg gerne ville være en del af det, og jeg ville gerne komme ud på et tidspunkt. Og så passede det med, efter jeg havde været et år på musikholdet, og jeg havde ligesom vænnet mig til rytmen af en hverdag og vænnet mig til øh til hele miljøet og sådan noget, og jeg var klar til at komme videre, så blev jeg en del af XL. Fordi det det ikke sådan er det mest oplagte, det er også den bedste måde at komme videre ud i verden på. (Bilag 5, s. 94)

Ud fra citatet kommer det til udtryk, at Silja først havde været et år på musikholdet, hvorefter hun kunne overgå til Opgang2 XL. Dette kan vi forstå som, at der skal være nogle ressourcer til stede, før det er muligt at deltage i praktikprogrammet. Disse ressourcer kommer ud fra Siljas citat til udtryk ved, at hun havde vænnet sig til rytmen af en hverdag og var klar til at komme videre. Ud fra dette fik vi en forståelse af, at de det er de unge, der bestemmer, hvornår de gerne vil være en del af praktikprogrammet, men dette blev nuanceret af vejleder Karin Ji Tøttenborgs udtalelse:

Vurderingen af hvorvidt en ung, som har været tilknyttet vores ordinære forløb på Opgang2 Ungdomsspor, er klar til at overgå til vores praktikprogram Opgang2 XL, foregår på baggrund af snakke og dialog med den unge og dennes uddannelseskonsulent. (Bilag 3, s. 46)

Karin Ji Tøttenborg fortæller, at hun er med til at vurdere, hvorvidt de unge er klar til at blive en del af Opgang2 XL. Når hun er med til at vurdere, hvorvidt de unge er klar eller ej, kan dette få indflydelse på de unges inddragelse i eget forløb, fordi de kan risikere, at hun ikke vurderer dem klar, når de selv føler det. Det skal pointeres, at dette er en fortolkning, og at vi ikke har viden om, hvorvidt dette finder sted. Samtidig kan vi også fortolke det ud fra, at Karin støtter op om den unges ønsker og gennem empowerment og anerkendelse støtter op omkring deres ønske om at komme videre fra Opgang2 Ungdomsspor til Opgang2 XL.

I forhold til at vurderes klar kan vi ud fra Siljas tidligere citat opnå en viden om, at hun havde opnået ressourcer i forhold til at have en rytme i hverdagen og vænnet sig til miljøet (her refereres der til miljøet i Opgang2 Ungdomsspor). Derudover giver Silja udtryk for, at hun gerne vil ud i verden, og at det bedst sker via XL. Med udgangspunkt i Bandura fortolker vi dette som et udtryk for, at Silja gennem Opgang2 Ungdomsspor har opnået højere self-efficacy. Hendes øgede self-efficacy kan ud fra Bandura (2012, s. 19) give hende mod til at sætte højere mål for sig selv og deltage i praktik.

Siljas udtalelse bidrager yderligere til vores forståelse af, at hun mener, at Opgang2 XL er den bedste måde at komme ud i verden på. Denne udtalelse stiller vi os kritiske overfor fordi; hvor har Silja fået denne forståelse fra? Silja uddyber dog sin udtalelse yderligere:

Hvor jeg kan blive støttet, og jeg kan blive, jeg kan få sparring, og jeg kan stadigvæk være en del af Opgangens miljø. Og så få alt den hjælp jeg har brug for til at komme ud og finde virksomheder og være i virksomheder og få et form for – ja jeg er ikke så vild med det ord men sådan beskyttet miljø på en eller anden måde. (Bilag 5, s. 94)

Denne udtalelse kan være et udtryk for, at Silja endnu ikke har alle nødvendige ressourcer i forhold til at klare sig på egen hånd. Selv om hun gennem Opgang2 Ungdomsspor har opnået højere self-efficacy og føler sig klar til at komme i praktik, er hun ikke klar til at slippe projektet og det beskyttende miljø, som hun kender. Heri kan vi anskue et paradoks: På den ene side kan Opgang2 XL anses at bidrage til udviklingen af de unges ressourcer, fordi der er mulighed for stadig at være en del af miljøet og få sparring, samtidig med at de unge indgår i et praktikforløb. Dette kan være et udtryk for, at der er en tryghed i Opgang2 XL, som er gavnlig for de unge. På den anden side stiller vi os kritiske for, om den fortsatte tilknytning kan være med til at hæmme de unge, og om der kan opstå et afhængighedsforhold, hvor de unge kan få svært ved at løsrive sig Opgang2 XL og måske endda tvivler på, at de har ressourcerne til at klare sig på egen hånd?

10.1.4. Udvikling eller fastholdelse?

I et læringsteoretisk perspektiv anbefales det, at forløb ikke er længere end tre måneder, fordi det kan mindske sandsynligheden for, at der opstår et afhængighedsforhold (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 164). Derfor kan disse lange forløb, som i vores respondenter tilfælde strækker sig over flere år i Opgang2 XL, være medvirkende til at de unge får en for tæt relation til projektet og herefter ikke har lyst til at forlade stedet. Den tidsmæssige faktor anser vi for at være et dilemma fordi de professionelle i Opgang2 XL giver udtryk for, at de unge har behov for at være der. Vejleder Karin Ji Tøttenborg giver udtryk for, at grunden til at de lykkedes med deres forløb er, fordi de har tiden til at lære de unge at kende (Bilag 3, s. 74). Samtidig nuancerer det læringsteoretiske perspektiv dette, fordi en tidsbegrænsning af forløbet kan medvirke til en mobilisering af energi hos borgeren, idet de ved, at forløbet har en deadline (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 164). Derfor kan det beskyttende miljø, som Silja udtaler sig om nuanceres som et dilemma eller paradoks, fordi der kan være to forståelser af, hvorvidt disse lange forløb er hensigtsmæssige.

Ligeledes kan det være hensigtsmæssigt, fordi de unge har muligheden for at få et individrettet forløb, hvor de kan få sparring hos en vejleder, som de har en relation til og samtidig give hinanden sparring i netværksmøderne (dette analyseres senere).

Axel Honneth har defineret tre former for anerkendelse, som han finder afgørende for en vellykket identitetsdannelse (Højlund & Juul, 2015, s. 24-26). Honneth kalder dem; kærlighed, retlig og social værdsættelse (Højlund & Juul, 2015, s. 27-28).

Ud fra Axel Honneths teori om anerkendelse anser vi sparringen og vejledningen i Opgang2 XL som et udtryk for, at de unges behov bliver anerkendt, og at anerkendelsen kan danne udgangspunkt for udviklingen af en selvtillid (Højlund & Juul, 2015, s. 27-28). Honneths definition af kærlighed som anerkendelsesform anser vi kommer til udtryk ved Martin og Julies udtalelser:

Martin: Man føler bare, at man hører til.

Julie: Det lig' som en anden familie, nærmest. Altså man bliver så tæt knyttet af og gå her.

Ogs' det her med, man føler... sig hjulpet og hørt, og set her. Som man ikke er blevet set andre steder.

Martin: Ja. (Bilag 6, s. 113)

Ud fra dette kan det komme til udtryk, at Martin og Julie føler et tilhørsforhold til Opgang2 XL og føler sig hjulpet og hørt i Opgang2 XL. Julie beskriver, at det er som en familie, hvilket vi med udgangspunkt i Honneths anerkendelsesteori fortolker som et udtryk for anerkendelse på kærlighedsforholdet (Højlund & Juul, 2015, s. 27-28). Ud fra denne anerkendelsesform kan de unge have mulighed for at udvikle ressourcer såsom selvtillid. Samtidig kan vi anskue dette for at være et dilemma, fordi hvorvidt er det hensigtsmæssigt for den enkelte ung at udvikle sådan et familiært forhold til et projekt og de professionelle, der er ansat der?

10.1.5. Opgang2 XL som forbindende led

Udover den tilbudte sparring, som kan anses som en del af en anerkendelse af de unge i Opgang2 XL gennem praktikforløbene, udtaler Silja, at Opgang2 XL åbner nogle andre døre:

Og især også fordi ved XL så har Lise, der er vejleder, hun har rigtig mange kontakter og rigtig mange øh altså til det kreative miljø i Aarhus, og hvis ikke hun kender nogen, så kender hun nogen, der kender. Så at det åbner så sindssygt mange døre som kommunen ikke vil kunne have gjort. (Bilag 5, s. 94)

Silja udtaler, at Lise Ørskov anvender sit og Opgang2s netværk aktivt i forhold til de unges praktikker. Ifølge Silja åbner dette døre, som kommunen ikke har samme mulighed for. Kendskabet til det kreative miljø beskriver Lise Ørskov således:

Altså jeg kan både tale virksomhedernes behov ind i de unges forståelse. Altså jeg ved, hvad det er, der bliver krævet af dem. Og jeg kan give de unge et billede af, hvad er det for en virkelighed, du skal ud og agere i. (Bilag 4, s. 92)

På baggrund af Lise Ørskovs udtalelse kan det komme til udtryk, at hun har en relevant viden om de kreative virksomheder, som hun kan omsætte til de unge, således de opnår forståelse for, hvad de skal beskæftige sig med i praktikken. Dette, anser vi, kan skabe en tryghed for de unge, fordi de forud for praktikkens start har en forståelse for, hvad de kan forvente.

Samtidig kan dette også skildres ud fra, at de unges self-efficacy kan påvirkes på en positiv måde. Bandura (2012, s. 19) skriver, at når vi tror på vores egne evner og kompetencer, er vi mere tilbøjelige til at opnå de mål, som vi sætter os. Dette kan i forhold til Opgang2 XL betyde, at når indsatsen vælger at tage udgangspunkt i at udvikle de unges kunstneriske evner, kan dette påvirke de unges self-efficacy, fordi der tages udgangspunkt i en kompetence, som de allerede besidder. De unge bliver både af sig selv og af de professionelle beskrevet som personer, der har evner inden for det kunstneriske område, og derfor er det disse, der udvikles på i projektet. Med udgangspunkt i Bandura (2012, s. 24) fortolker vi, at det kan virke trygt for de unge at tage udgangspunkt i disse evner, fordi dette kan være aktiviteter, som de unge er bekendte med og ved, at de har kompetencer inden for.

10.1.6. Velfærdsproduktion

At tage udgangspunkt i de unges kompetencer anser vi for at være en strategisk indsats fra Opgang2 XLs side. Med udgangspunkt i Tortzens (2017, s. 6) beskrivelse af velfærdsproduktion vurderer vi, at et udgangspunkt i den enkelte unges interesse kan være med til, at den unge bidrager hertil.

Velfærdsproduktionen kan komme til udtryk ved Siljas udtalelse:

fordi at vi i gruppen, øh vi støtter hinanden meget og vi kommer med inspiration og vi bakker hinanden op. Og på den måde føler jeg, at jeg giver en del til XL. Men jeg føler også, øh jeg ved ikke om det lyder lidt sådan, selvforhøjende eller hvad man skal sige, at jeg giver noget til XL ved at komme ud i praktikkerne, fordi der bliver skabt kontakter og relationer til virksomheder, som kan gavne andre på et tidspunkt måske. Så på den måde også ja at give noget til XL og fremme det på en eller anden måde. (Bilag 6, s. 106)

Ud fra Siljas citat fortolker vi, at hun bidrager til velfærdsproduktionen ved at skabe kontakter og relationer til virksomheder, som Opgang2 XL fremtidigt kan anvende til andre praktikforløb.

Bandura (2012, s. 19) skriver, at individet kan skabe motivation ved at sætte sig et mål, som vedkommende forestiller sig at kunne overkomme. Ud fra Banduras teori om self-efficacy anser vi Siljas relation og kontakt til virksomhederne som en motivationsfaktor, fordi hun udtaler, at hun gennem praktikerne kan bidrage med værdi til Opgang2 XL som organisation, hvilket kan skabe en motivation hos hende. Derudover bidrager hun ligeledes med værdi til de andre deltagere i projektet, fordi de kan få muligheden for at komme i praktik samme steder som hende. Banduras teori om self-efficacy kan ligeledes komme til udtryk ved fokusgruppeinterviewet, hvor Signe og Julie udtaler således:

Signe: Jeg har været ude i nogen praktikker, der bare slet ikke fungerede... men ogs' det, at det ogs' er ok at komme ud i en praktik, der ikke fungerer så sige; Det går ikk' det her. Jeg kan ikk' være i den her praktik.

Julie: jamen, ogs', du får at vide at det er... Det er et fremskridt og det ikk' er et tilbageskridt, altså det er jo kun godt, at du har fundet ud af, at det ikke var det. (Bilag 6, s. 144)

Signe fortæller, at hun har oplevet at være i praktikker, hvor det ikke fungerede. Hun fortæller dog ikke, hvorfor det ikke fungerede. Derimod fortolker vi Julies supplerende udsagn som en fremhævelse af, at en praktik der ikke fungerede, alligevel kan være positiv. Ud fra Banduras teori om self-efficacy fortolker vi Julies udsagn som et udtryk for, at Signe har opnået en self-efficacy, med fokus på succes frem for fiasko (2012, s. 19).

Ved lav self-efficacy ville Signe kunne have opfattet dette som en fiasko på grund af manglende kompetencer (Bandura, 2012, s 20). Derfor kan vi antage, at Signe gennem sit forløb ved Opgang2 XL har opnået en højere self-efficacy.

Ved at blive udsat for ubehagelige oplevelser kan vores self-efficacy blive påvirket i to retninger - vi kan miste troen på egen kunnen eller styrke vores mestringsfærdigheder (Bandura, 2012, s. 21). Dette kan ligeledes ud fra affektive processer anses for, at Signes mestringsfærdigheder kan være styrket, fordi hun ikke bliver påvirket af en situation, som kunne være ubehagelig.

Signes og Julies udsagn anser vi som udtryk for, at Signe ud fra motivationelle processer har justeret sit personlige mål. Som skrevet i teoriafsnittet kommer motivationelle processer fra individets egne personlige standarder om, hvad de kan udføre og i hvilken grad, de kan udføre det. Jo højere self-efficacy jo mere motiveret er individet for at sætte og gennemføre egne målsætninger. Med dette

udgangspunkt kan praktikken alligevel være en positiv oplevelse, fordi målet ikke bliver at gennemføre praktikken, men derimod at kunne sige fra.

Gennem praktik kan de unge opnå ressourcer til at navigere i et arbejdsmarked, som ikke er perfekt. Praktikkerne kan således være med til at skildre, hvordan arbejdsmarkedet er, hvad de unge kan forvente, samt hvilke ressourcer der er nødvendige for at kunne begå sig - blandt andet at kunne sige fra.

10.2. Netværksmøder

Som det er fremkommet ovenstående, er en virksomhedspraktik med til yderligere at udvikle de personlige ressourcer, som de unge har tilegnet sig gennem deres forløb i Opgang2 Ungdomsspor. Et praktikforløb betyder ikke, at den unges fremmøde i Opgang2 XL stopper. Under et forløb i virksomhedspraktik er de unge fortsat tilknyttet Opgang2 XL og deltager i netværksmøder, der afvikles i Opgang2 XLs lokaler.

10.2.1. Samskabende elementer i netværksmøderne

Til netværksmøderne bliver unge med tilknytning til såvel Opgang2 Ungdomsspor og Opgang2 XL inviteret. Herudover deltager projektleder Lise Ørskov og vejleder Karin Ji Tøttenborg som facilitatorer af møderne. Karin Ji Tøttenborg fortæller om netværksmøderne:

XL netværksmøderne er et forum, hvor alle deltagere, som er eller har været i berøring med Projekt XL, kan mødes og udveksle erfaringer. Også de unge som er i uddannelse og som ikke længere har bevilling til Opgang2. Netværksgruppen er desuden udvidet til også at omfatte de unge på vores ordinære forløb, som er ved at være klar til at komme i virksomhedspraktik. (Bilag 3, s. 49)

Karin fortæller, at netværksmøderne er for alle unge, der enten har et aktuelt eller tidligere forløb i Opgang2 XL. Derudover anvendes netværksmøderne som en indgang for de unge, som vurderes klar til et praktikforløb inden for en kortere periode, og som dermed overgår fra Opgang2 Ungdomsspor til Opgang2 XL. Ud fra Karins beskrivelse af deltagerne fortolker vi, at netværksmødet er en måde at bygge bro mellem Opgang2 Ungdomsspor og Opgang2 XL samt mellem Opgang2 XL og omverdenen/arbejdsmarkedet.

Ud fra et samskabelsesperspektiv kan netværksmøderne være et udtryk for, at samskabelsen er præget af gensidig afhængighed, fordi velfærdsydelsen - Opgang2 XL, kun kan blive produceret, hvis tidligere deltagere er en del af netværksmøderne og kan give sparring til de nuværende deltagere.

Derudover kan der være samskabelseselementer i forhold til, at de tidligere deltagere bliver inddraget og kan dele deres historie. Dette kan være et udtryk for, at de bliver anerkendt for at have en værdifuld viden (Agger & Tortzen, 2015, s. 8). Denne værdifulde viden kan bidrage til de andre unge i Opgang2 XL og derigennem forbedre kvaliteten af projektet for de andre deltagere. Samtidig kan dette være et princip om, at de unge bliver anset som personer med ressourcer, der kan anvendes i Opgang2 XL (Agger & Tortzen, 2015, s. 8). Dette kan ligeledes komme til udtryk ved Siljas udtalelse:

fordi at vi i gruppen øh vi støtter hinanden meget, og vi kommer med inspiration, og vi bakker hinanden op. Og på den måde føler jeg, at jeg giver en del til XL. Men jeg føler også, øh jeg ved ikke om det lyder lidt sådan, selvforhøjende, eller hvad man skal sige, at jeg giver noget til XL ved at komme ud i praktikkerne, fordi der bliver skabt kontakter og relationer til virksomheder, som kan gavne andre på et tidspunkt måske. Så på den måde også ja at give noget til XL og fremme det på en eller anden måde (Bilag 5, s. 106).

Ud fra dette citat kan det komme til udtryk, at de unge bliver aktivt involveret i netværksmøderne. Med udgangspunkt i Tortzen (2015, s. 8) kan vi fortolke dette som et udtryk for, at de unge anerkendes som ligeværdige partnere, der kan understøtte hinanden i at udvikle sig. Dette kan igen være et udtryk for gensidig afhængighed, fordi de unge i Opgang2 XL kan hjælpe hinanden med at finde relevante praktikker, og derfor ikke er afhængige af at projektleder Lise Ørskov, eller vejleder Karin Ji Tøttenborg kommer med forslag (Agger & Tortzen, 2015, s. 19). I fokusgruppeinterviewet giver de unge ligeledes udtryk for, at de hjælper hinanden. Martin og Julie udtaler:

Martin: Jeg havde Silja, som kun skulle ha' været i praktik ned...

Julie: Der hvor du har været. (...) Du sagde da, at de var søde og sådan noget. (...) og så kan du

Martin: Det kan du roligt gøre (...) hun var da også dernede i et par måneder. (Bilag 6, s. 143)

Ligesom Silja udtaler, at de unge støtter og kommer med inspiration til hinanden, fremgår det også af fokusgruppeinterviewet. Ud fra ovenstående citat fortolker vi, at Martins erfaring med et praktiksted er med til at skabe muligheden for en praktik samme sted for Silja. Dette kan være et udtryk for, at de unge i fællesskab samskaber med hinanden, fordi de i fællesskabet skaber muligheder og anvender deres viden som en aktiv ressource til gavn for hinanden.

Netværket, som de unge udvikler gennem deres tilknytning til Opgang2 XL anser vi for at skabe et fællesskab, hvilket kommer til udtryk i Martins udtalelse: "Netværk er en stor del af det (...) Altså,

hvis ikk' det havde været for XL, jamen så var jeg jo ... Jeg ved ikke, jeg ved ikke hvad jeg ville lave nu... Det ved jeg ikke" (Bilag 6, s. 135).

Beskæftigelseschef i Aarhus Kommune, Vibeke Jensens udtaler sig også om fællesskabets samskabende effekt:

Så er det også det, som jeg har indtryk af, at de laver sådan noget sparring med hinanden, altså sådan, at den erfaring man har fået eller den situation man er i, der bruger deltagerne hinanden. Så det ikke bare er organisatorisk samskabelse, det er også en interpersonel, øhm, samskabelse. Så det har sådan flere forskellige typer af dimensioner. (Bilag 1, s. 10-11)

Ud fra beskæftigelseschef Vibeke Jensens udtalelse kan vi uddrage, at samskabelsen i netværksmøderne foregår mellem de unge og på denne måde kan anses for at være interpersonel samskabelse. Samtidig kan dette også anses for et ligeværdigt forhold mellem de unge og de professionelle aktører, fordi de unge inddrages aktivt i netværksmøderne og har mulighed for at give sparring til hinanden (Larsen & Larsgaard, 2017, s. 29).

10.2.2. Ligeværdighed

Udover at have mulighed for at give sparring til hinanden er det ligeledes de unge, som bestemmer, hvad de gerne vil tale om til netværksmøderne. Dette kommer til udtryk i Signes udtalelse fra fokusgruppeinterviewet: "Altså, fordi når vi er til netværksmøderne, der er det mest sådan lige som, os unge, os der er i XL, der snakker der, og så'n noget" (Bilag 6, s. 136). Signe uddyber denne udtalelse således:

Det er nemlig os, der sætter dagsordenen, det os der ... får lov til og... Ja, hvad vil vi gerne snakke om i dag, og hvad har vi brug for og snakke om, og så det er meget os, der får lov til og sætte dagsordenen. (Bilag 6, s. 142)

Signe udtaler, at det er de unge, der bestemmer, hvad netværksmøderne skal handle om, fordi de sætter dagsordenen ud fra deres behov. Dette kan vi fortolke som en del af empowerment, hvor der er fokus på at give borgerne magten og mobilisere deres ressourcer (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 210). Mobiliseringen af ressourcer kan også anskues i tidligere udtalelse fra Martin, fordi vi anser den som et udtryk for, at Martin er i stand til at hjælpe Silja og på baggrund af egne erfaringer er i stand til at videregive en viden, der er til gavn for en anden.

Samtidig handler empowerment ikke kun om det enkelte individs evne til at tage styringen og magten i eget liv, men også om hvordan der kan skabes en gruppebevidsthed blandt gruppen af ligestillede (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 212). I forhold til de unge som deltager i netværksmøderne, kan vi

fortolke dette som et udtryk for at møderne både kan “empower” den enkelte unge samtidig med, at de styrkes som gruppe.

10.2.3. Brugerinddragelse

I forhold til samskabelsesperspektivet kan ovenstående udtalelse fra Signe ligeledes være et udtryk for det ligeværdige forhold, fordi det er de unge, som bestemmer, hvad der skal tales om på netværksmøderne og ikke de professionelle. Denne udtalelse understøttes ligeledes af projektleder Lise Ørskov, som udtaler således:

(...) det er et meget væsentligt forum, hvor borgeren er inddraget. For det er jo i virkeligheden et ung til ung mødested, men det er faktisk ret stramt faciliteret af Karin og jeg. Og det tror jeg er væsentligt. (Bilag 4, s. 84)

Lise Ørskov udtaler, at selv om netværksmøderne er et mødested for de unge, så er det væsentligt med en stram facilitering af Karin og hende selv. Denne udtalelse kan være et udtryk for, at der er behov for en professionel styring af netværksmøderne.

Klausen & Søbjerg (2017, s. 18) skriver, at det er vigtigt i samskabelse, at alle har mulighed for at bidrage. Derfor kan det være relevant, at netværksmøderne faciliteres, således der er mulighed for at alle kommer til orde, samt at dagsordenen overholdes, og der fokuseres på den proces, der skal gennemgås. Derudover udtaler Lise Ørskov, at de bevidst vælger hvem af de unge, der skal starte med at sige noget:

Og det er vores gefühl eller Karins, der siger: vil du ikke starte i dag? Ud fra at hun lige ved hvor hver enkelt lige har noget godt at fortælle, så vi får dem sendt godt afsted på dagen med en god historie. (Bilag 4, s. 84)

Ud fra ovenstående kan vi anse faciliteringen som en måde til at tage udgangspunkt i det positive og guide de unge mod deres mål.

Samtidig ser vi et paradoks i forhold til at møderne faciliteres af Lise Ørskov/Karin Ji Tøttenborg. En fordel ved faciliteringen kan være, at det skaber muligheden for at alle deltagere kommer til orde, men kan det samtidig betyde, at facilitator styrer møderne i forhold til valget af de emner, der tales om? Kan det betyde, at brugerinddragelsen reduceres og alligevel ikke finder sted i det omfang som de unges udtalelser kunne give indtryk af?

Med udgangspunkt i Arnsteins “deltagerstige” kan vi anse den stramme facilitering som et udtryk for en symbolsk brugerinddragelse (1969, s. 219-220). Ud fra dette deltager de unge i netværksmøderne men har ikke samme grad af indflydelse og beslutningskompetence som de professionelle. Samtidig

kan vi fortolke Karin og Lises rolle som facilitator, sammenholdt med at det er de unge, der sætter dagsordenen, som et udtryk for, at brugerinddragelsen kan være til stede i en grad, der tenderer til partnerskab. Partnerskab er sjette ud af otte trin på Arnsteins stige, og kan dermed indikere, at der er høj grad af brugerinddragelse (Arnstein, 1969, s. 221).

Brugerinddragelsen kan ligeledes komme til udtryk i Signes udtalelse: "Det er meget os, der så'n lige som... bestemmer, hvad vi skal snakke om, og hvad emnet er" (Bilag 6, s. 142). Således kan vi fortolke, at de unge er medbestemmende deltagere i netværksmøderne. Uanset om brugerinddragelsen ud fra Arnsteins "deltagerstige" kan fortolkes som symbolsk eller som et partnerskab, giver de unge i deres interviews udtryk for, at de inddrages og har medbestemmelse. Derfor handler det måske ikke om graden af inddragelsen, men derimod om den positive følelse som en brugerinddragelse kan medføre, hvilket ud fra et læringsteoretisk perspektiv kan være et udtryk for, at fokus er på at fremme den positive adfærd (Hutchinson & Oltedal, 2006, s. 146).

Idet vi ikke har deltaget i eller observeret et netværksmøde, er det ikke muligt yderligere at definere, hvorvidt der er tale om brugerinddragelse eller hvilken grad. Derfor har der i denne analysedel mere været et fokus på de unges og professionelles udtalelser om deres oplevelser af netværksmøderne frem for kendsgerninger.

10.3. Delkonklusion

I denne delanalyse har vi haft et fokus på praktikprogrammet og netværksmøderne.

10.3.1. Praktik

Ud fra delanalysen kan vi konkludere, at der ved et praktikforløb er et stort fokus på den unges identitet og herunder et fokus på hvem frem for hvad, de kan blive til. I praktikkerne har de unge mulighed for at spejle sig i andre personer for at blive bevidste om, hvem de kan blive til fremfor, hvad de kan blive til. Dette konkluderer vi som et udtryk for modelindlæring.

Derudover kan vi konkludere, at det kræver ressourcer at deltage i praktikprogrammet, hvilket Siljas udtalelse om; at hun gennem sit forløb ved Opgang2 XL har vænnet sig til rytmen af en hverdag, er et udtryk for. Ud fra dette konkluderer vi, at hendes self-efficacy har ændret sig, fordi hun har mod på at komme ud i verden.

Læringsteorien angiver, at det er mest hensigtsmæssigt at være i et forløb på tre måneder, fordi der ved længere forløb er risiko for at skabe et afhængighedsforhold. Derfor finder vi i analysen et

paradoks, idet forløbene er længerevarende, og dermed kan bevirke, at de unge kan have svært ved at slippe deres tilknytning til projektet.

I Opgang2 XL tager de udgangspunkt i eksisterende kompetencer, hvilket er med til at påvirke de unges self-efficacy, fordi ved at tro egne evner er de mere motiveret til at indfri egne mål. En motivationsfaktor for deltagelse i praktikker er ud fra Siljas udtalelser at bidrage til velfærdsproduktionen. Hun udtaler, at hun giver noget tilbage til Opgang2 XL ved at deltage i praktikkerne, fordi det giver mulighed for, at andre unge kan komme samme sted hen i praktik.

10.3.2. Netværksmøder

Ud fra delanalysen kan vi konkludere, at netværksmøderne kan anskues ud fra to perspektiver: et brugerperspektiv og et professionelt perspektiv.

Ud fra brugerperspektivet er netværksmøderne fora med brugerinddragelse. Konkret kommer dette til udtryk ved, at det er de unge, der sætter dagsordenen for samtalen. Dette anser vi for empowerment, fordi de får magt til at afgøre, hvad de gerne vil tale om. De unge inddrages i netværksmøderne som aktive aktører og på denne måde oplever de at besidde ressourcer, der ikke kun er anvendelige for dem selv, men også for de andre unge som deltager. Samtidig er der en gensidig afhængighed mellem de unge og de professionelle, fordi netværksmøderne eksisterer ikke, hvis ikke begge parter er til stede. Samskabelsen sker internt i gruppen af de unge, der giver sparring til hinanden.

Ud fra det professionelle perspektiv er der en stram facilitering af møderne, fordi der er fokus på, at alle kan komme til orde og at dagsordenen for møderne holdes. Ud fra dette konkluderer vi, at der ikke er tale om reel samskabelse, men der er elementer af brugerinddragelse. Brugerinddragelsen konkluderer vi som symbolsk, fordi de unge ikke har defineret rammerne for netværksmøderne, men det har de professionelle derimod.

5. Del

11. Konklusion

Formålet med specialet har været at analysere, hvordan Opgang2 XL gennem virksomhedspraktik og netværksmøder er med til at udvikle de unges ressourcer, og hvordan de unge inddrages som aktive aktører i projektet ud fra et brugerperspektiv og samskabelsesbegrebet. Specialet har fire delanalyser: Udviklingen af Opgang2 XL, Workshop, Opgang2 XL's målsætning og aktiviteter.

I den første delanalyse konkluderer vi, at Opgang2 XL er opstået på baggrund af et behov om forandring for at bryde den negative aktivitetsspiral, hvor de unge kommer tilbage til endnu et forløb projektet. I forhold til de unges ressourcer er der fokus på, at de skal tro på egen kunnen for at bryde denne spiral. Opgang2 XL kan ud fra samskabelsesperspektivet anses for at være flere aktører, der er gået sammen om at skabe social værdi. Der er ligeledes elementer af New Public Governance, fordi Lise Ørskov har anvendt sit netværk til at skabe samarbejdspartnere.

I den anden delanalyse konkluderer vi, at de unge var inviteret til en workshop, som havde til formål at udvikle Opgang2 XL. I denne delanalyse erfarer vi, at de unge ikke skabte projektet, men blev anvendt som strategi til etableringen der af. Denne strategi blev anvendt i forhold til, at kommune og fonde gerne vil have borgere involveret. Derfor konkluderer vi, at der er tale om symbolsk inddragelse.

I den tredje delanalyse har vi fundet et paradoks i de unges langvarige tilknytning til Opgang2 XL. Vi forholder os kritiske til, hvorvidt de unge har fået et afhængighedsforhold til projektet, som gør, at de ikke kan løsrive sig derfra.

Vi konkluderer, at de unge gennem deres deltagelse i Opgang2 XL opnår ressourcer, der gør dem i stand til at mestre og tage magten i eget liv. Eksempelvis når de unge kan foretage telefonopkald og deltage i praktikker. Ydermere har vi erfaret, at Opgang2 XL har fokus på langsigtede mål i forhold til de unges udvikling. Samtidig er der elementer af effektivitetssamskabelse, fordi Opgang2 XL gerne vil bidrage til de unges ressourcer i sådan en grad, at de opnår en større tilknytning til arbejdsmarkedet og/eller uddannelse. Derfor ser vi dette som et paradoks, fordi de langsigtede mål og effektivitet kan modarbejde hinanden.

Den fjerde delanalyse er delt op i to emner; praktik og netværk. Praktikkerne har fokus på, at de unge skal finde ud af, hvem de kan blive til fremfor, hvad de kan blive til. Derudover tilegner de sig ressourcer i forhold til self-efficacy begrebet, fordi der tages udgangspunkt i allerede eksisterende kompetencer. Ved at tage udgangspunkt i dette skabes der en motivation for de unge i forhold til at nå de mål, som de sætter for sig selv.

Netværksmøderne har til formål, at de unge kan give sparring til hinanden. Vi erfarede, at netværksmøderne kan anskues ud fra brugerperspektiv og et professionelt perspektiv. De unge udtaler, at de føler sig inddraget, og at det er dem, som sætter rammerne. Dette gør de, fordi der tages udgangspunkt i deres interesser og situation. Ud fra de professionelles perspektiv er det dem, som sætter dagsorden og rammerne for møderne, og på baggrund heraf konkluderer vi, at der er tale om symbolsk inddragelse.

Ud fra dette speciale kan vi opsummere, at praktikkerne og netværksmøderne bidrager til de unges ressourcer i form af udvikling af deres self-efficacy samt mestring af eget liv. Derudover bliver de unge inddraget i projektet, hvilket gennem vores analyse kommer til udtryk i, at de unge føler, at de har megen indflydelse på deres eget forløb. Samtidig er der i nogle tilfælde tale om symbolsk inddragelse, fordi de unge ikke har indflydelse på rammerne af projektet. Samskabelsesperspektivet har bidraget til en nuancering af, hvordan brugerinddragelsen sker og kan udvikles - blandt andet gennem mere indflydelse til de unge. Dette kan eksempelvis ske ved at lade dem styre netværksmøderne i højere grad.

12. Perspektivering

I vores speciale har vi erfaret en problemstilling, som vi ikke kan belyse, men som vi finder relevant at forholde os til.

Vi er blevet nysgerrige på, hvordan et udgangspunkt i den enkelte borgers interesser kan bidrage til, at der kan skabes meningsfuldhed i det sociale arbejde. Denne nysgerrighed udspringer fra vores analyse, fordi de unge har fokus på, at der tages udgangspunkt i deres kreative interesser.

Danneris og Dall skriver, at der skal være meningsfuldhed i beskæftigelsesindsatsen, men dette kan være en udfordring at opnå, fordi meningsfuldhed er subjektiv (2017, s. 40). For at opnå denne meningsfuldhed i beskæftigelsesindsatsen kan det ud fra vores perspektiv give mening at stræbe efter et ligeværdigt partnerskab, fordi det må være det enkelte individ, der har viden om, hvad der giver

mening for vedkommende. Danneris og Dall skriver endvidere, at der er grund til at lytte til, hvordan borgerne oplever indsatsen, fordi det er her, at det meningsfulde skal findes (2017, s. 47). Ved at Opgang2 XL tager udgangspunkt i de unges interesser, kan der være et rum for at skabe denne meningsfuldhed for det enkelte individ. Samtidig skal der være et fokus på, at det er en beskæftigelsesfremmende indsats, hvilket kan give begrænsninger i forhold til, at der er fastsatte rammer for forløbet, som ikke nødvendigvis giver mening for det enkelte individs tilknytning til arbejdsmarkedet.

Danneris beskriver, at der ikke eksisterer en one-size fits all model i forhold til at styrke borgernes tilknytning til arbejdsmarkedet (2016, s. 370). Vi vurderer ud fra dette, at det kan være udfordrende at standardisere og generalisere brugerinddragelse, fordi der skal være plads til at det enkelte individ kan tilskrive sin egen mening i det forløb, som vedkommende er i. Derfor kan det give mening at stræbe efter en ligestilling mellem professionelle og borgere, således der er meningsfuldhed i det sociale arbejde.

Referenceliste

- Aarhus (12. december 2018): *Saadan styres Aarhus*. Lokaliseret 02-04-2019 på:
<https://aarhus.dk/demokrati/politik/byraadet/saadan-styres-aarhus/saadan-styres-aarhus/>
- Aarhus (3. januar 2019): *Beskæftigelsesforvaltningen*. Lokaliseret den 02-04-2019 på:
<https://aarhus.dk/om-kommunen/socialle-forhold-og-beskaeftigelse/beskaeftigelsesforvaltningen>
- Agger, A, Rosenberg, C & Tortzen, A (2018): *Hvilken værdi skaber samskabelse – og hvordan kan den måles og dokumenteres?* Sorø: Professionshøjskolen Absalon
- Agger, A & Tortzen, A (2015): *Forskningsreview om samskabelse*. Odense: University College Lillebælt
- Andersen, J. G., (1997): *Den universelle velfærdsstat er under pres – men hvad er universalisme?*, Aalborg: Institut for Økonomi, Politik og Forvaltning
- Andersen, J. G., (2017): Medborgerskab under pres. I: Guldager, J. & Skytte, M. (Red.), *Socialt arbejde - teorier og perspektiver*, 2 udgave, København: Akademisk Forlag
- Andersen, L & Espersen, H (2017): Samskabelse, samproduktion og partnerskaber – teoretiske perspektiver I: Socialstyrelsen: *Partnerskaber og samarbejder mellem det offentlige og civilsamfundet*. (s. 107-136). Odense: Socialstyrelsen
- Andersen, N, & Pors, J (2014): *Velfærdsledelse. Mellem styring og potentialisering*. København: Hans Reitzels Forlag.
- Arnstein, S. R., (1969) A Ladder Of Citizen Participation. *Journal of the American Planning Association*, 35, 216-224.
- Bikubenfonden: *Om-bikubenfonden*. Lokaliseret d. 21-05-2019 på:
<https://www.bikubenfonden.dk/om-bikubenfonden>
- Bikubenfonden: *Vi nyskaber muligheder*. Lokaliseret den 01-03-2019 på:
<https://www.bikubenfonden.dk/vi-nyskaber-muligheder>
- Bredgaard, T., Jørgensen, H., Madsen, P.K. & Rasmussen, S (2017). *Dansk arbejdsmarkedspolitik* (2. udgave), København: Jurist- og økonomforbundets forlag
- Cabi: *Historie og formål*. Lokaliseret den 01-03-2019 på:
<https://www.cabiweb.dk/om-cabi/historie-og-formaal/>

Cabi: *Om Cabi*. Lokaliseret den 01-03-2019 på:

<https://www.cabiweb.dk/om-cabi/>

Caswell, D. (2017): Socialt arbejde på beskæftigelsesområdet - håndteringen af de ikke-arbejdsmarkedspare. I: Guldager, J. & Skytte, M. (Red.), *Socialt arbejde - teorier og perspektiver*, 2. udgave. København: Akademisk Forlag

Caswell, D. & Dall, T. (2015): Forståelser af arbejdsløshed og arbejdsløse. I: Harder, M. & Nissen, M. A. (Red.), *Socialt arbejde i en foranderlig verden*, København: Akademisk Forlag

Danneris, S. & Dall, T. (2017): Meningsfuldhed i beskæftigelsesindsatsen. *Udenfor nummer*, 34, 38-47.

du Guy, P. (2014): Bureaukratiet, I: Vikkelsø, S. & Kjær, P. (red.), *Klassisk og moderne organisationsteori*, København: Hans Reitzels Forlag

Ejrnæs, M., & Monrad, M. (2017): Vignetundersøgelser: nyt blik på tværprofessionelt samarbejde. I: Moesby-Jensen, C. K. (red.), *Når professioner samarbejder: praksis med udsatte børn og unge*, Frederiksberg: Samfundslitteratur.

Finansministeriet: *Opgaver for kommuner og regioner*. Lokaliseret den 02-04-2019 på:

<https://www.fm.dk/arbejdsomraader/kommuner-og-regioner/opgaver-for-kommuner-og-regioner>

Halkier, B (2008): *Fokusgrupper* (2. udgave), Frederiksberg C: Forlaget Samfundslitteratur

Højholdt, A. (2013): *Tværprofessionelt samarbejde*, København: Hans Reitzels Forlag

Jacobsen, D.I. & Thorsvik, J. (2014): *Hvordan organisationer fungerer*, (3. udgave), København: Hans Reitzels Forlag

Juul, S. (2012): Hermeneutik: Den filosofiske hermeneutik (Heidegger og Gadamer). I: Juul, S & Bransholm Pedersen, K: *Samfundsvidenskabernes videnskabsteori - en indføring* (1. udgave, 4. oplag), København: Hans Reitzels Forlag

Klausen, B. & Søbjerg, L. M. (2017). International samskabelse på kryds & tværs. *Udenfor nummer*, 34, 26-37.

Kvale, S. & Brinkmann, S. (2009): *Interview: Introduktion til et håndværk* (2. udg.). København: Hans Reitzels Forlag.

Larsen, A. & Larsgaard, A. (2017) *Samskabelse kræver noget andet – et studie af ligestilling i samskabelse*. Uden for nummer 34, 26-37.

- Launsø, L., Rieper, O. & Olsen, L. (2017): *Forskning om og med mennesker* (7. udg.). København: Munksgaard.
- Monrad, M. (2018). Tilvirkning af data. I: Olsen, S.P. & Monrad, M. (Red.), *Forskningsmetode i socialt arbejde* (s. 107 - 144). København: Hans Reitzels Forlag.
- Monrad, M. & Olesen, S.P. (2018). Kvalitet og kritik. I: Olsen, S.P. & Monrad, M. (Red.), *Forskningsmetode i socialt arbejde* (s. 293 - 318). København: Hans Reitzels Forlag.
- Opgang2: *Konkrete aktiviteter* Lokaliseret d. 04-02-2019 på:
<https://opgang2.dk/Ungdomsspor/XL.aspx>
- Opgang2: *om Opgang2*. Lokaliseret d. 04-03-2019 på:
<https://opgang2.dk/Om-Opgang2/Om-Opgang2.aspx>
- Opgang2: *om Ungdomsspor*. Lokaliseret d. 04-03-2019 på:
<https://opgang2.dk/Ungdomsspor/Om-UNGDOMSSPOR.aspx>
- Opgang2: *Ungdomsspor*. Lokaliseret d. 04-03-2019 på:
<https://opgang2.dk/Ungdomsspor/XL.aspx>
- Opgang2: *XL – idéen bag*. Lokaliseret d. 18-02-2019 på:
<https://opgang2.dk/Ungdomsspor/XL.aspx>
- Skytte, M. (2017): Socialt arbejde. I: Guldager, J., & Skytte, M: *Socialt arbejde teorier og perspektiver*, Akademisk Forlag
- Torring, J., (2018, 4. december). *Vi skal evaluere samskabelse*. Lokaliseret 17. april 2019 på:
<https://www.denoffentlige.dk/vi-skal-evaluere-samskabelse>
- Tortzen, A (2017): *Samskabelse som fortælling og praksis – et kritisk blik på den aktuelle samskabelsesdagsorden*. Uden for nummer 34/2017
- 6, P & Bellamy, C (2013): *Principles of Methodology: Research Design in Social Science*. London: SAGE Publications Ltd